ročník 29 **číslo 5** **září - říjen 2005**

slovo starostky - kanalizace a ČOV: stavba začíná - buštěhradská hřiště - Augustin Bubník v Buštěhradě - kdo stojí včele sportovních organizací v našem městě - zprávy z kostela - mateřské centrum - paní Marie Horová: "O dobrotě srdce" - ze sportu - okénko do světa

SLOVO STAROSTKY

Vážení občané,

k napsání tohoto článku mě přiměla událost, která se stala přibližně před měsícem.

Ten den přiběhl ráno na městský úřad velmi rozčilený vedoucí Technických služeb pan Formánek. Udýchaně oznámil, že na horním náměstí někdo ulomil přibližně dvoumetrovou špičku vánoční jedle, kterou si tam pěstujeme pro radost a vánoční potěšení malých i velkých občanů našeho města. Jistě víte, že živá jedle se měla k světu, utěšeně rostla a těšili jsme se, jak si ji opět v čase předvánočním ozdobíme a na Mikuláše zase rozsvítíme. Ale ouha! Někomu ale strom vadil. Zřejmě došel k názoru, že tento krásný vánoční zvyk se mu nelíbí a tak se postará, aby k němu nedošlo. Ten někdo neváhal - zřejmě aby jiným dokázal svou fyzickou i duševní zdatnost - vylezl na naši jedli, polámal přitom několik větví a špičku ještě ulomil! Pánové z technických služeb špičku jedličky opatrují ve vodě a doufají, že jim vydrží do vánoc, aby nepřišla nazmar a aby si ji mohli ozdobit.

Co vedlo tohoto neznámého k takovému počinu? Zlost, truc, nebo touha zviditelnit se? Ale jak, když se nedokázal přiznat. Atak si kladu otázku. Co udělá onen neznámý „hrdina“ příště? Co ho napadne, aby nám zase „udělal“ radost?

V poslední době zaznamenáváme stále více případů, při kterých dochází k poškozování majetku města i občanů - ulámané nebo poškozené dopravní značky, čmáranice na objektech, ulámané větve stromů na ulicích, orvané květiny v zahrádkách, nemluvě o krádežích, vloupání do domů a podobných přečinech. Na ty máme policii, ale ty menší přečiny si musíme vyřešit sami. Všímat si dění v okolí, pozorovat, co se děje a hlavně kdo se kde pohybuje a takové případy hlásit na městský úřad. Nemůžeme si přece nechat líbit svévolné jednání pochybných jedinců, kteří na úkor nás všech ničí z dlouhé chvíle či z nudy všechno, co je pro všechny. Nelze přece donekonečna přehlížet takové jednání, které vede k ničení a ke zkáze!

Chtěla bych proto při této příležitosti apelovat na všechny občany - važme si všeho, co se nám podařilo vybudovat, v čem žijeme a chceme i nadále žít! Neničme to, co pro nás udělali jiní, ale zvelebujme a zkrášlujme naše město, aby i pro budoucnost bylo hezké a příjemné, aby zkrátka bylo příjemným místem k životu!

Ing. Jitka Leflerová
starostka

SLOVO REDAKCE

Milí čtenáři,

v podstatě od prvního čísla, které pro vás téměř před dvěma lety připravila současná redakční rada, si lámeme hlavu, jak Zpravodaj zpestřit, jakým způsobem udělat „to“, aby v něm bylo více ze současného dění v našem městě. Zároveň bychom však rádi na současné dění chtěli nahlížet i v kontextu předchozího vývoje.

V tomto čísle proto poprvé najdete rubriku „Téma Zpravodaje“. Doufáme, že jejím prostřednictvím se nám podaří do Zpravodaje dostat oboje výše uvedené. Výběr tématu byl poměrně jednoduchý - první tématem jsou dětská hřiště, a to přesto nebo právě proto, že na Buštěhradě oficiálně žádné dětské hřiště není. Zapátrali jsem v archivech, využili aktivit Iniciativy rodičů Hřiště dětem, oslovili některé z našich spoluobčanů s otázkou, kde si jako malé děti na Buštěhradě hrály. Zkrátka, sami uvidíte, co jsme pro vás nachystali.

Doufáme, že vás nová rubrika zaujme a byli bychom velmi rádi, kdyby se nám podařilo do její tvorby zapojit i Vás - čtenáře. Pokud by vás při čtení napadlo, že je třeba něco doplnit, vyjasnit, budeme velmi rádi, kdybyste se rozhodli k tématu něco napsat.

Příjmené čtení Vám za redakční radu BZ přeje
MartinJežek

Foto na titulní straně: M. Aushaus, vložené foto D. Heráňová

UPOZORNĚNÍ MĚSTSKÉHO ÚŘADU BUŠTĚHRAD

V poslední době došlo podle hlášení městskému úřadu v našem městě k několika případům napadení osob psy. Vzhledem k závažnosti těchto případů upozorňuje městský úřad v této souvislosti na ustanovení *Obecně závazné vyhlášky města Buštěhradu č. 1/2004 o veřejném pořádku, čistotě města a užívání veřejného prostranství*, která ve svém článku č. 6 upravuje, kromě jiného, povinnosti chovatelů a majitelů psů. Protože v tomto článku jsou ještě další ustanovení, která je třeba stále připomínat, otiskujeme článek č. 6 zmíněné vyhlášky celý:

1. Každý je povinen udržovat pořádek a čistotu na veřejném prostranství.
2. Jakékoli znečištění veřejného prostranství je zakázáno.
3. Každý, kdo znečistí veřejné prostranství zejména odhazováním zbytků jídel, obalů od potravin a jiných odpadků je povinen tyto z veřejného prostranství odstranit. To platí i pro chovatele zvířat, která veřejné prostranství znečistí výkaly. Stejně to platí i pro uživatele motorových i nemotorových vozidel, kteří při jejich provozu znečistí silnici, místní komunikaci, chodník nebo jiné části veřejného prostranství.
4. Je zakázáno mytí automobilů chemickými prostředky a saponáty.
5. Vlastnící nebo uživatelé nemovitostí jsou povinni dbát toho, aby do veřejného prostranství nezasahovaly předměty umístěné na nemovitostech a nebránily jeho užívání.
6. Odklízení a splachování smetí a odpadu do kanálových vpustí je zakázáno.
7. Nakládání a vykládání věcí na veřejném prostranství je povoleno jen za těchto podmínek:
   a) naložení a vyložení nákladu musí být provedeno v nejkratší možné době,
   b) při nakládání a vykládání musí být zajištěna průjezdnost a průchodnost veřejného prostranství,
   c) věci určené k naložení je možno připravit na veřejném prostranství nejdříve v den odvozu,
   d) dojde-li k znečištění veřejného prostranství v důsledku nakládání a vykládání je ten, kdo s věcmi manipuloval, povinen okamžitě veřejné prostranství uklidit.
8. Chovatelé jsou ve vztahu k chovaným zvířatům povinni:
   a) zamezit jejich volnému pobíhání na veřejném prostranství,
   b) učinit taková opatření, aby nedošlo k ohrožení života, újmě na zdraví ani majetku,
9. Chovatelé psů jsou povinni učinit veškerá opatření směřující k tomu, aby se jejich pes na veřejném prostranství nepohyboval bez vodítka a náhubku.
10. Do prostorů dětských hřišť a pískovišť, do škol, školky, objektů sportovišť, zdravotnických zařízení a na hřbitov je přivádění nebo přinášení zvířat zakázáno.

Ing. Jitka Leflerová
starostka

Z RADNICE

ZPRÁVY Z MÚ

Finanční ředitelství v Praze ve spolupráci s jím řízenými středočeskými finančními úřady vypracovalo plán, na základě kterého chce občanům - poplatníkům - nabídnout v období podávání daňových přiznání k dani z příjmů fyzických osob za rok 2005 (tj. v období únor, březen 2006) vstřícnou službu. Naše nabídka spočívá v tom, že by pracovníci finančního úřadu do jehož působnosti spadá vaše město, navštívili v předem dohodnutých termínech městský úřad, kde by občané vašeho města, případně obcí přilehlých, mohli využít nabídky našich služeb a

- podat daňové přiznání k dani z příjmů fyzických osob za rok 2005
- získat pomoc při vyplnění tohoto přiznání do příslušných formulářů
- obdržet složenku na zaplacení daně.

Cílem této služby je umožnit občanům, aby si v přijatelné době a přímo v místě svého bydliště vyřídili své zákonné povinnosti vůči finančnímu úřadu, aniž by přitom finanční úřad museli navštívit. Touto akcí chceme jednak přiblížit výkon daňové správy občanům a jednak styk s úřadem učinit snadnějším a pokud možno i příjemnějším.
Bližší termíny budou upřesněny.

Občanské průkazy vydané od ledna do srpna 2005 jsou platné!

Rádi bychom uklidnili občany, kteří mají občanské průkazy vydané od 1.ledna 2005 do 31.srpna 2005. *Tyto občanské průkazy jsou platné a není důvod pro jejich výměnu*. Přestože mají chybný francouzský text (nesprávný sklon čárky nad písmenem "e") jsou notifikované, což znamená, že je možné používat je k cestám do států Evropské unie.
Dle zákona č. 395 Sb. ze dne 15. 9. 2005, kterým se mění zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů se parlament usnesl, že výjimka při výměně občanských průkazů se týká občanů narozených před 1. lednem 1936. *To znamená, že pokud nemá občan, který se narodil před 1. lednem 1936 v občanském průkazu dobu ukončení platnosti vyznačenou konkrétním datem nemusí si dosavadní občanský průkaz nechat vyměnit.*

Místní skládka

Místní skládka u vodojemu je znovu otevřena. Až do odvolání bude platit tato otvírací doba:

út 14.30 - 16.30
čt 14.30 - 16.30
so 10 - 12
ne 13 - 15.

Z MIMOŘÁDNÉHO ZASEDÁNÍ KONANÉHO DNE 28. 7. 2005

MěZ schválilo bezúplatný převod pozemku č. 1706/69 z majetku Pozemkového fondu ČR do majetku města Buštěhradu pro účely výstavby ČOV

MěZ uložilo starostce podepsat s Pozemkovým fondem ČR - územním pracovištěm Kladno smlouvu o bezúplatném převodu pozemků č. 1706/68 a 1706/69.

Z MIMOŘÁDNÉHO ZASEDÁNÍ KONANÉHO DNE 10. 8. 2005

Paní starostka seznámila zastupitele s obsahem dopisu, který došel v den jednání MěZ faxem ze SFŽP s námitkou k provedenému výběrovému řízení na akci "ČOV a kanalizace Buštěhrad". Poté předala slovo ing. Pilskému jako představiteli firmy, zajišťující výběrové řízení, a požádala o podání vysvětlení. Ten konstatoval, že se svým právním zástupcem připraví reakci pro ředitele SFŽP na tento dopis, kterou obdrží MěÚ k odsouhlasení. Uvedl, že k vyslovení námitky SFŽP mohlo dojít kvůli tomu, že SFŽP neměl k dispozici kompletní dokumentaci, a proto doporučil, aby město Buštěhrad nechalo přezkoumat výběrové řízení Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže v Brně. Upozornil, že jinak nedojde k podpisu smlouvy o státní podpoře mezi SFŽP a městem Buštěhrad. Ing. Pilský zdůraznil, že hodnotící komise postupovala při svém jednání podle zákona. Nato dala starostka hlasovat o pověření firmy STORMEN k připravení konceptu odpovědi.
Jednomyslně schváleno.

Paní starostka představila zastupitelům p. ing. Dvořáka - obchodního ředitele firmy GEOSAN GROUP a požádala ho, aby seznámil zastupitele s profilem své firmy, sdělil reference na provedená díla a představil zastupitelům plán firmy GEOSAN GROUP na vlastní provedení akce v Buštěhradě. Ing. Dvořák podal požadované informace a zodpověděl dotazy zastupitelů. Po jeho slovech nechala starostka hlasovat o tom, zda MěZ souhlasí s návrhem Smlouvy o dílo, který měli zastupitelé k dispozici před jednáním k připomínkování a zda ji pověří podepsáním smlouvy s firmou GEOSAN GROUP na uskutečnění plánované akce "ČOV a kanalizace Buštěhrad".
MěZ návrh smlouvy a zplnomocnění paní starostky k podpisu smlouvy jednomyslně schválilo.

Po této části jednání dostali slovo ing. Plichta a ing. Hrubá, kteří seznámili zastupitele s postupem prací na vydání stavebního povolení na ČOV a kanalizaci. Ing. Plichta informoval o plánu výstavby a uvedl, že během celé akce se musí postupovat podle podmínek programu Infrastruktura. Dále seznámil zastupitele s možnými komplikacemi ze strany Památkové péče ohledně lokality Starého hradu a dalších míst, kde se předpokládají historická naleziště. Ing. Plichta navrhl, aby město připravilo plán pro seznámení obyvatel s napojením jednotlivých domů a financováním jednotlivých přípojek. Ing. Plichta pro to připraví předběžnou kalkulaci nákladů na připojení jednotlivých objektů.

IIng. Hrubá seznámila zastupitele s průběhem vyřizování stavebního povolení. Informovala o tom, že nejpozději do 15. 10. 2005 bude vydáno stavební povolení i s doložkou o nabytí právní moci. Také předložila návrh na zajištění smlouvy na vypracování nezávislého znaleckého posudku na projekt ČOV a kanalizace Buštěhrad, který je třeba doložit SFŽP ještě před podpisem smlouvy na čerpání dotace. Návrh na cenu za znalecký posudek zněl na částku Kč 20.000,- + DPH. Starostka dala o návrhu na zajištění znaleckého posudku i na cenu hllasovat.
Obojí jednomyslně schváleno.

Zastupitelé dále projednali nabídky na provádění technického dozoru při akci ČOV a kanalizace firem MAO Kladno - nabídková cena Kč 1.600.000,- plus 19% DPH, INGEM Plzeň - nabídková cena Kč 1.300.000,- bez DPH, STORMEN Praha - nabídková cena Kč 600.000,- bez DPH a SIGOS Kladno - nabídková cena Kč 290.000,- bez DPH.
Zastupitelé se jednomyslně usnesli pověřit technickým dozorem firmu SIGOS s. r. o., Kladno za cenu Kč 290.000,- plus DPH a zároveň požádali o předložení návrhu smlouvy.

Dalším bodem jednání byla zpráva hodnotící komise ohledně výběrového řízení k poskytnutí úvěru na ČOV a kanalizaci ve výši Kč 20 mil. Byla předložena pouze jedna nabídka od ČSOB a hodnotící komise doporučila zastupitelům přidělit veřejnou zakázku uvedené bance. Starostka dala hlasovat o tomto návrhu. Návrh jednomyslně schválen a starostka zplnomocněna podpisem smlouvy s ČSOB.

Starostka seznámila zastupitele s návrhem Ředitelství silnic a dálnic ČR na uzavření "Smlouvy o podmínkách zřízení a budoucí smlouvě o právu věcného břemene" - uložení kanalizace do ulice Kladenské, tj. do silničního pozemku p. č. 215/1 a 453 silnice III. třídy č. 00715 za cenu Kč 391.391,- vč. DPH. Jednomyslně schváleno.

Starostka předložila zastupitelům k projednání návrh na vyhlášení otevřeného zadávacího řízení na realizaci další etapy opravy zámku, předložený firmou STORMEN. Při jednání doporučili zastupitelé, aby kritériem při výběrovém řízení byla celková ekonomická výhodnost nabídky. V tomto smyslu bude upraven text zápisu ze 4. mimořádného zasedání konaného 27. 6. 2005, Ad 2 - bod 1. Zastupitelé oba návrhy jednomyslně schválili.

Zastupitelé jednomyslně schválili návrh p. Kadlece, aby městský úřad prověřil zajištění technického dozoru při dalších etapách oprav na zámku.

Starostka vyzvala zastupitele k hlasování o závěrečném účtu města, k němuž podala ještě komentář členka FV pí Mahovská

a o zprávě auditora o přezkoumání hospodaření v roce 2004, které obdrželi předem. Auditor doporučuje schválit závěrečný účet bez výhrad. Jednomyslně schváleny oba dokumenty.

Starostka předložila zastupitelům ke schválení návrh smlouvy s firmou AUDITCORPORATION s. r. o. na provedení auditu za rok 2005 za částku Kč 35.000,-. Zastupitelé si vyžádali doplnění smlouvy o sankce za pozdní doručení auditorské zprávy, s uzavřením smlouvy včetně částky Kč 35.000,- vyslovili souhlas.

Zastupitelé vzali na vědomí informaci starostky o současném právním stavu firmy PAMÁTKY Buštěhrad zřízené městem. Pověřili MěÚ jednáním s ÚZSVM a jmenovanou firmou o její likvidaci.

Tenisový oddíl předložil návrh, aby arch. Řepka přeprojektoval vstupní pergolu u šaten tenisového klubu kvůli navrženému levnějšímu řešení než původně plánovanému - jedná se o celkovou částku do Kč 100.000,-. Jednomyslně schváleno.

MěZ vzalo na vědomí sdělení firmy TECH-MA s. r. o. na sponzorování stavby dětského hřiště u MŠ.

Starostka informovala zastupitele o jednání se zástupci Sochorové válcovny TŽ ve věci sponzorování rekonstrukce dětského hřiště u fotbalového areálu a předložila zastupitelům ke schválení návrh darovací smlouvy na částku Kč 30.000,- pro první etapu rekonstrukce. SV TŽ je připravena pomoci městu s rekonstrukcí dětského hřiště i v budoucích letech. Návrh smlouvy zastupitelé jednomyslně schválili.

MěZ projednalo návrh společnosti BONETT Praha na zřízení čerpací stanice LPG na pozemku pana Švestky u šaten fotbalového hřiště a usneslo se akceptovat návrh výboru pro výstavbu a požadavek firmy BONETT zamítnout.

Manželé Poddaných žádají MěZ o souhlas s odkupem části pozemku p. č. 1819/1, který je na Pozemkovém fondu blokován pro město Buštěhrad. MěZ se usneslo žádost zamítnout z důvodu dodržení průchodnosti pro pěší v této lokalitě.

MěZ projednalo žádost STP týkající se věcného břemene pro uložení přípojky na pozemek parc. č. 392/1 u domu čp. 32. Jednomyslně schváleno.

MěZ projednalo návrh výboru pro výstavbu na uzavření smlouvy s firmou K. N. Š na dokončení schodů nad domem pana Kühnela. Zastupitelé tento návrh jednomyslně odsouhlasili za podmínek, že realizace akce může proběhnout až v době, kdy bude potřebnou částkou naplněn rozpočet.

Pan Kadlec upozornil zastupitele na opakující se problém s tarasem (pozemek parc. č. 1241) u manželů Menclových. MěZ ukládá stavebnímu výboru navrhnout řešení na základě statického posudku a geometrického plánu.

MěZ opětovně projednávalo reklamaci elektroinstalace veřejného osvětlení u silnice na Bouchalku, provedené firmou p. Šuláka. Jednomyslně schváleno podniknout další kroky právní cestou.

Zastupitelé jednomyslně schválili bezúplatný převod historických pozemků z majetku Státního statku Křivoklát v likvidaci do majetku města Buštěhrad. Jedná se o pozemky těchto p. č.: 133/2, 107/3, 105/2, 710/1, 105/3 v k. ú. Buštěhrad. Zároveň jednomyslně schválili úplatný převod pozemků p. č. 212, 889/1, 990, 991/3, 991/4, 992/1 a 1050 v k. ú. Buštěhrad za cenu Kč 325.330,- rovněž z majetku Státního statku Křivoklát v likvidaci do majetku města Buštěhradu.

M. Kindlová předložila zastupitelstvu ke schválení změnu členů ve sportovním a školském výboru. Paní Mňukovou má nahradit slečna Potůčková. Jednomyslně schváleno.

Pí V. Šumná předložila zastupitelstvu návrhy názvů ulic v nových zástavbách v Buštěhradě:

lokalita "u kapličky"	ulice Okružní
lokalita "u hřbitova"	ulice: Liliová, Šeříková, Trnková a Jasmínová.

Tyto návrhy zastupitelé jednomyslně schválili.

MěZ projednalo návrh starostky na nutnost využití objektů čp. 65 a čp. 207 v majetku města jako záruky na úvěr poskytnutý SFŽP na ČOV a kanalizaci ve výši Kč 6 723 000,-. Návrh byl jednomyslně schválen. Zastupitelstvo uložilo MěÚ zajistit kvalifikovaný odhad na cenu obou nemovitostí, který je podmínkou pro uzavření smlouvy se SFŽP.

MěZ projednalo další možnost zabezpečení zdrojů financování stavby ČOV a kanalizace Buštěhrad formou odkupu/postoupení pohledávek. Vzalo na vědomí nezávaznou nabídku HYPO NÖ-LANDESBANK s tím, že nebude využita s ohledem na výhodnější podmínky prostřednictvím bankovního úvěru.

Místostarosta ing. Nový seznámil zastupitele s návrhem firmy CoS Administration Loděnice na vybudování Domova důchodců v celém buštěhradském zámku. Zastupitelstvo pověřilo MěÚ dalším jednáním s tím, že k tomuto účelu lze nabídnout pouze jedno křídlo zámku a společné využívání společenských prostor v centrální části zámku.

ŘEŠENÍ HLAVOLAMŮ Z MINULÉHO ČÍSLA BZ

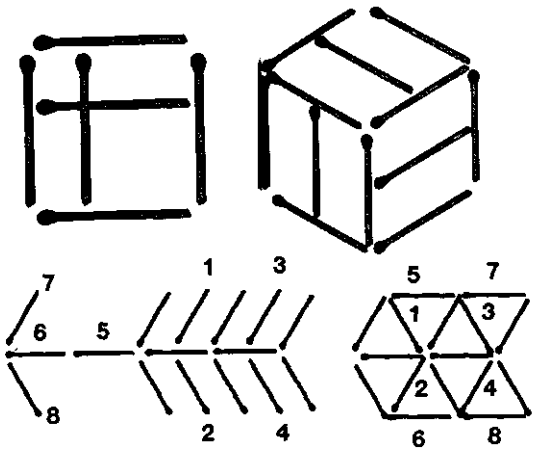

ZPRÁVY ZE STAVEBNÍHO VÝBORU

KANALIZACE A ČOV - STAVBA ZAČÍNÁ!

Mnozí občané pravděpodobně dosud v Buštěhradském zpravodaji postrádali zprávu o tom zda, a případně jak, bude probíhat dlouho očekávaná stavba kanalizace a ČOV. Zatím jsme s informacemi o této akci šetřili, protože celá záležitost je velmi komplikovaná, a stále se objevovaly a objevují drobné i velké překážky na cestě k zahájení této pro Buštěhrad mimořádně důležité stavby. V těchto dnech se zdají být nejpodstatnější problémy vyřešeny, zejména díky soustředěnému úsilí MěÚ a externích specialistů. Následující text se pokusí stručně sumarizovat co podstatného předcházelo, a co stavba pro nás všechny bude znamenat, podle faktů známých k dnešnímu dni - 6.říjnu 2005.

FINANCOVÁNÍ

O zajištění financování akce kanalizace a ČOV se pokoušelo minulé i stávající zastupitelstvo, teprve v letošním roce se podařilo získat finanční podmínky, které jsou pro rozpočet města přijatelné.Díky intenzivnímu úsilí pracovníků městského úřadu byla přiznána Buštěhradu jedna z největších dotací přidělených v 1. kole dotačního Operačního programu Infrastruktura. Vzhledem k tomu, že z vlastních zdrojů je třeba stále financovat 10% ceny stavby, což je velmi vysoká částka pro rozpočet Buštěhradu, bylo rozhodnuto tuto část financovat formou úvěru, jehož splácení je rozloženo na 10 let. Na "dodavatele" úvěru bylo vyhlášeno výběrové řízení, neboť se také jedná o formu veřejné zakázky, a vítězem se stala ČSOB. Úvěr ve výši 20 mil. Kč poslouží zejména k zabezpečení vlastních zdrojů, k nezbytnému výkupu pozemků dotčených stavbou od Státního statku Křivoklát (v likvidaci) a také k financování záchranného archeologického průzkumu a archeologického dohledu nad pracemi, který ze zákona musí zaplatit město jako investor. Jen pro oblast Starého Hradu by se mělo jednat o částku okolo 3,5mil. Kč, náklady se ale mohou navýšit, pokud dojde během stavby ve větším měřítku k archeologicky důležitým nálezům.

PROJEKT

Zakázku na vypracování projektové dokumentace (pro výběrové řízení na zhotovitele stavby a pro stavební povolení) získala rovněž na základě výběrového řízení firma PROVOD s.r.o. Vzhledem k historii a datu podání žádostí o dotaci nebyly do projektu zahrnuty, a tím pádem nejsou ani finančně dotovány části kanalizace Buštěhradu s novou výstavbou, tj. Buštěhrad - Chmelnice, RD v lokalitě "U kapličky", oblast nových řadových domů "U hřbitova", a ani Bouchalka, z důvodu příliš velké vzdálenosti a nutnosti případného přečerpávání odpadních vod pro příliš malý počet domácností. Součásti stavby jsou: ČOV, hlavní stoky kanalizace s šachtami v uzlových bodech a veřejné části přípojek do jednotlivých domů. "Veřejnou částí" je myšlena část přípojky mezi kanalizační stokou a hranicí pozemku jednotlivé parcely. Projekt řeší zejména umístění hlavních stok, objekt ČOV a umístění jednotlivých přípojek. Umístění přípojek navrhl projektant podle dostupných podkladů, je ale více než pravděpodobné, že v některých složitějších oblastech s velkými výškovými rozdíly (např. Starý Hrad a okolí) bude třeba některá navrhovaná trasování ještě přehodnotit podle prováděcího projektu, který si v souladu s zadávacími podmínkami zabezpečí zhotovitel stavby.

VÝBĚROVÉ ŘÍZENÍ

Vzhledem k novelizaci zákona o zadávání veřejných zakázek muselo být letos provedeno nové výběrové řízení na zhotovitele stavby. Výběrového řízení se zúčastnilo 8 firem či sdružení více firem. Hodnotící komise zřízená pro toto výběrové řízení zastupitelstvem vycházela při hodnocení ze soustavy pěti kritérií, které byly zveřejněny v zadávacích podmínkách, a to podmínky smlouvy o dílo (30% váha), výše nabídkové ceny (22% váha), způsob zajištění plnění povinností zhotovitele za provádění díla (18%váha), způsob zajištění plnění z titulu záruky za jakost (16% váha) a pojištění stavby (14% váha). Na základě soustavy těchto kritérií byla vyhodnocena jako nejlepší nabídka firmy GEOSAN GROUP a. s. Tento návrh hodnotící komise na vítěze výběrového řízení zastupitelstvo potvrdilo a pověřilo starostku uzavřením smlouvy s vítěznou firmou za cenu 133.342.408,- Kč včetně DPH.
Podrobnější informace o vítězné firmě naleznete na internetových stránkách http://www.geosan-group.cz/.

POSTUP STAVBY

Předání staveniště firmě GEOSAN GROUP a.s. je plánováno na 31.10.2005. Nejprve bude zahájena výstavba ČOV v údolí Buštěhradského potoka, asi v 1/3 vzdálenosti mezi zástavbou hlavní části Buštěhradu a Bouchalkou. Posléze budou ukládány hlavní stoky o průměru 300 mm a napojovací šachty směrem od ČOV "nahoru". Technický dozor investora - města Buštěhrad - bude provádět firma SIGOS s.r.o., Kladno, která byla rovněž vybrána v poptávkovém řízení. Pokud se jedná o archeologický průzkum, na liniové stavbě stok bude prováděn formou dohledu, záchranný archeologický průzkum v oblasti Starý Hrad, jehož trvání je archeology odhadováno na tři měsíce, bude započat pravděpodobně začátkem jara 2006.

DOBA VÝSTAVBY

Vzhledem k velikosti a zkušenostem vybrané prováděcí stavební firmy GEOSAN GROUP a.s. je předpoklad, že bude dodržen termín výstavby 12 měsíců, který je součástí uzavřené smlouvy o dílo. V případě nedodržení tohoto termínu je dodavatel smluvně zavázán k tak velkým pokutám za každý den prodlení, že např. zhruba dvoutýdenní zpoždění stavby by prakticky naplnilo

celoroční rozpočet města.

PŘIPOJOVÁNÍ JEDNOTLIVÝCH DOMŮ

Způsob, jak bude probíhat připojování jednotlivých domácností na kanalizaci bude dále upřesňován. Podle stávající právní úpravy obec má možnost nařídit připojení jednotlivých objektů ve městě na kanalizaci, pokud je to technicky možné, čímž je míněno, že v blízkosti objektu se nachází stoka kanalizace. Tato možnost nařídit připojení bude nejspíš v Buštěhradě použita, protože co nejrychlejší připojení maximálního počtu objektů je v zájmu zlepšení čistoty životního prostředí ve městě i efektivity celého stavebního díla. Druhým důvodem je nutný minimální počet připojených domácností k tomu, aby ČOV vůbec mohla začít plnit svou funkci biologického čistícího systému. Na jednotlivé domovní přípojky po vlastních pozemcích jednotlivých majitelů bude třeba mít vystaveno stavební povolení. To bude s největší pravděpodobností vydávat na základě zákonem přenesené působnosti od Magistrátu Města Kladna Stavební výbor při MěZ, čímž by celá záležitost měla být velmi urychlena. MěÚ předloží zastupitelstvu návrh, aby projekty jednotlivých přípojek byly zpracovány stejným projektantem jako veřejná část kanalizace a občanům bude nabídnuta možnost realizace přípojek firmou GEOSAN. Alternativně MěÚ navrhne, aby si do určitého data mohli vlastníci zajistit realizaci přípojky podle projektu vlastními silami. Cena za projekt na jeden dům by se měla pohybovat okolo 2.000,- Kč, cena za realizaci neveřejné části přípojky na klíč se podle dostupných informací může pohybovat u typického domu okolo 13.000,- Kč, ale ve skutečné výši této částky mohou být mezi jednotlivými domy velké rozdíly.

Tolik dosud známé informace o připravované výstavbě. O vývoji celé stavební akce budeme informovat v dalších číslech BZ.

Ing.Jan Kasalický

ZÁMECKÉ OKÉNKO

Na zámku proběhlo úspěšně výběrové řízení na další etapu obnovy. Stavební práce v krovech hlavního křídla začnou okamžitě. IREAS - Institut pro strukturální politiku - vypracoval pro město podrobnou studii proveditelnosti záměru obnovy zámku. Studie dopadla dobře - i přesto, že větší část funkcí umístěných do zámku bude nevýdělečná (Městský úřad a Městské informační centrum, zámecká expozice, ZUŠ, mateřské centrum apod.), je náš záměr celkem dobře proveditelný. Zámek má totiž výbornou polohu vzhledem ku Praze, Kladnu i letišti, takže o prostory vyhrazené pro tzv. Centrum pro vědu a výzkum (něco jako školící centrum), které město nabídne k pronájmu v jednom křídle, by měl být značný zájem. Navíc vzniknou nová pracovní místa. S touto studií jsme zažádali i o grant z Norska a EU, z něhož by byla možnost získat finance na postupnou obnovu celého zámku. Kdybychom uspěli v nejbližší době, tedy v ideálním případě, mohl by být celý zámek opraven a plně funkční do roku 2012 - ovšem pravděpodobně neuspějeme ihned, spíše si něco slibujeme až od některého z dalších kol podávání žádostí neboť konkurence je pochopitelně velká. Alespoň však vize obnovy začíná vypadat reálně. Mimochodem - aktuální odborný odhad nákladů na celkovou rekonstrukci zámku se pohybuje okolo 200 milionů Kč, což je sotva polovina počátečních odhadů.

Ing. Arch. Daniela Javorčeková

Střední část s novou střechou. Foto M. Aushaus

ZPRÁVY Z KULTURNÍHO VÝBORU

VÝLET NA ZAHRADU

Na tradiční výprav u do Litoměřic se jistě těšili všichni účastníci. Jen já jsem byla k tomuto pocitu ještě navíc nervózní, jak moje premiéra vedoucí zájezdu dopadne. Jestli všechno zvládnu jak se patří. Najatý autobus nabíral ve čtvrtek 22. září svoje pasažéry nejprve na zastávce U Maciků, potom také U Kahance a kolem čtvrt na devět ještě u školy. Dohromady nás jelo dvaatřicet zájemců o přírodniny a zahradničení. K mému překvapení jeli na Zahradu Čech zájemci všech věkových kategorií. Po přistání v Liťáku (jak svému městu slangově říkají jeho rodáci) jsme nedočkavě vyrazili mezi nepřeberné množství vystavovaných exponátů, výpěstků a pochutin. Všudypřítomné vůně a pestré barvy nás potěšily, stejně jako krásné počasí.

Vedle výstavy byl pro návštěvníky předveden také pěkný doplňkový program. Ten zahájil známý herec a moderátor Marek Vašut uvedením dětského tanečního souboru DIXI z ukázkami starých lidových tanců z Irska a amerického Texasu. Příjemným překvapením byl i představitel Dlouhého Janka z pohádky Ať žijí duchové! - dnes již trochu odrostlý herec a zpěvák Jiří Procházka. Na písničky ze slavného dětského filmu jsme si mnozí vzpomněli, jako bychom to viděli včera. Vrcholem ovšem bylo vystoupení obyvatelky našeho města, známé zpěvačky Ivy Hajnové a její kolegyně z někdejší populární dívčí kapely Schovanky. Moc příjemné a bezprostřední bylo, když mezi přihlížejícími diváky pozdravila zvlášť všechny přítomné Buštěhraďany. Závěrem ještě vyhodnotila porota nejlepší výpěstky v různých kategoriích, přiťukli jsme si ořechovicí se slibem, že příště jedeme zase, a na třetí odpolední jsme se k autobusu šourali vyloženě s nechutí kamkoliv odjíždět. Obtěžkáni naditými taškami, svazky keříků, sazenic a "šťastných bambusů" jsme se vraceli domů s pocitem pěkně užitého dne. Jestli jsem všechno zvládla na jedničku, to mohou posoudit jen jiní, ale to, že se tradiční výprava na výstavu Zahrada Čech v Litoměřicích vydařila opravdu skvěle, to vím určitě. A že se těším na tu příští, to vím také.

Za kulturní výbor Helena Trojánková

TÉMA ZPRAVODAJE

Tímto číslem počínaje se redakční rada pokouší zpestřit obsah Zpravodaje přidáním nové rubriky. Jako první Téma Zpravodaje jsme zvolili problematiku dětských hřišť v našem městě. Úvodním příspěvkem rubriky je otevřený dopis Iniciativy rodičů Hřiště dětem, který přetiskujeme níže:

OTEVŘENÝ DOPIS ZASTUPITELŮM MĚSTA BUŠTĚHRAD

Buštěhrad, dne 26.09.2005

Vážení zastupitelé,

obracíme se na Vás žádostí o projednání a schválení dalšího postupu v níže uvedené záležitosti. Velice nás trápí skutečnost, že v našem městě neexistuje žádná náležitě udržovaná herní plocha vhodná pro děti. Již delší dobu se proto zabýváme myšlenkami, jak tuto situaci změnit.

V rámci našeho zájmu o problematiku dětských hřišť jsme se dostali k informacím o různých možnostech financování dětských hřišť, včetně projektu Nadace Duhová energie (www.duhovaenergie.cz) společnosti ČEZ, který vidíme jako velkou šanci. Prostřednictvím programu Duhové hřiště výše zmíněná nadace financuje, a to nemalou částkou, výstavbu dětských hřišť ve vybraných městech (např. pro rok 2005 bylo na tento program vyčleněno 24 mil. Kč a budou vybudována hřiště pro děti ve věku 2 až 15 let ve dvanácti městech, každé s příspěvkem 2 mil. Kč.)

O příspěvek z programu Duhové hřiště mohou žádat pouze města. Od města, jako organizace se očekává výběr a poskytnutí vhodné lokality, studie zamýšleného hřiště, zajištění následné správy a údržby hřiště a zhruba 10 až 20 procentní podíl na nákladech na vybudování hřiště. Domníváme se, že v našem městě existuje obrovská potřeba dětského hřiště vhodného zejména pro děti. Zde se nabízí příležitost, jak tuto potřebu uspokojit na vysoké úrovni, a přitom s náklady pro město Buštěhrad únosnými. Pokud má být žádost úspěšná, je nutné se začít včas zabývat touto problematikou a zpracováním studie hřiště.

Vzhledem k obrovskému zájmu dalších měst o financování Duhového hřiště bude nutné zažádat souběžně s projektem Duhová energie zažádat o dotace a finanční příspěvky na vybudování hřiště ještě další subjekty a to zejména:

1. Středočeský kraj - *v rámci dotace a grantu z Fondu sportu a volného času - (www.kr-stredocesky.cz). Tato dotace může činit až 500 000 Kč, termín jejího podání bývá konec října každého roku, finance jsou k dispozici (v případě kladného vyřízení) vždy v 1. pol. následujícího roku.*

2. Duhovou energii *v rámci projektu Regionální podpora (www.duhovaenergie.cz - Projekty nadace - Regionální podpora). Uzávěrka žádosti o tuto podporu je 15. 10. 2005 a pohybuje se řádově v desítkách tisíc), období čerpání příspěvku je do 31. 12. 2006.*

3. Místní (i přespolní) podnikatele o sponzorské příspěvky

Iniciativa rodičů Hřiště dětem by ráda přispěla k tomu, aby šance Buštěhradu na získání příspěvku byla co nejvyšší. Proto nabízíme svoji dobrovolnou spolupráci při vypracování projektu a podání žádosti. Vzhledem k tomu, že se problematikou hřišť zabýváme již delší čas, máme přehled o firmách vyrábějící herní prvky, pro inspiraci a reference jsme navštívili mnohá dětská hřiště v okolí, získali jsme kontakty

na osoby, které v minulých letech projekt NDE úspěšně podaly. Náš zájem je, abychom v těsné spolupráci s městem podali perfektně připravenou žádost a projekt. Rádi bychom se proto s určeným zástupcem pro tuto akci brzy sešli a projednali podrobnosti.

Aby řešení financování a realizace hřiště bylo úspěšné, navrhujeme, aby byl problematikou projektu hřiště a podávání žádostí pověřen někdo ze zastupitelů, se kterým budeme úzce spolupracovat, a aby byl určen i pracovník Městského úřadu, který by pomohl s administrativním vyřizováním žádostí tj. poskytnutí papírů, kopírování, telefonními poplatky, atd. Za naši iniciativu jsou určeni jako kontaktní osoby níže podepsaní a rádi se zúčastní všech pracovních schůzek, kde by byla tato záležitost zastupitelstvem projednávána. Jména osob ze strany města nám můžete sdělit písemně na dále uvedenou adresu.

Je možné, že potřebu vybudování dětského hřiště nepociťujete jako akutní. Chápeme to, možná už Vaše děti hřiště nepotřebují. Řada z nás ji před několika lety také necítila. Ale děti jsou naše budoucnost a budoucnost tohoto města. Chceme-li, aby se jim v něm líbilo a byly zde spokojené, zapustily kořeny a jednou zde žily, musíme pro to něco udělat. Doufáme, že se nám to společnými silami podaří.

Děkujeme Vám za čas, který budete této problematice věnovat a těšíme se na Vaši písemnou odpověď.

Iniciativa rodičů Hřiště dětem

Zástupci: Jitka Mahovská a Dalimil Janský
(bez podpisů - zasláno zastupitelům e-mailem 26. 9. 2005)
Originál s podpisy byl předán na pracovní schůzce zastupitelstva 11. 10. 2005.

Kontaktní adresy:

Jitka Mahovská	*ing. Dalimil Janský*
Bořivojova 120	*Lípová 373*
Buštěhrad	*Buštěhrad*

Poznámka:
Hřiště vybudovaná v rámci NDE v minulých letech: Bílina, Čelákovice, ČB, Dačice, Děčín, Hradec Králové, Hrotovice, Náměšť nad Oslavou, Neratovice, Olbramovice, Olomouc, Ostrava, Cheb, Chomutov, Chvaletice, Jeseník, Jihlava, Kamýk nad Vltavou, Karviná, Kralupy n.V., Pardubice, Plzeň, Rouchovany, Sokolov, Špindlerův Mlýn, Tábor, Terezín, Trutnov, Třebíč, Turnov, Liberec, Litovel, Louny, Mělník, Milevsko, Týn nad Vltavou, Ústí n.L., Vejprty, Zlín.
Příklad větších dotací Středočeského kraje v roce 2005: Obec Cerhenice - víceúčelové hřiště 500 000, ZŠ Týnec nad Labem - 1. etapa rekonstrukce školního hřiště 500 000,-; Mnichovo Hradiště - vybavení víceúčelového hřiště na skatepart - 401 000,-; město Stochov - hřiště pro neregistrované sportovce 500 000,-; Benátky nad Jizerou - víceúčelové hřiště + dětské hřiště u ZŠ 500 000,-.

PR - Dopis bude zveřejněn na internetových stránkách města a dle dohody s ředitelem ZŠ a MŠ Oty Pavla předán prostřednictvím žáků všem rodičům. Jakákoli pomoc ze strany všech občanů Buštěhradu je vítána.

...A JEŠTĚ JEDNOU K DĚTSKÉMU HŘIŠTI…

Dne 1. července se v prostorách Tenisového klubu sešli zástupci rodičů buštěhradských dětí s některými členy Tenisového klubu. Nutnost schůzky vyplynula z mimořádného jednání MěZ dne 27.6. 2005, kde zastupitelé odložili hlasování o tom, zda dětské hřiště zůstane na původním místě, nebo bude tento prostor sloužit jako další tenisový kurt.

Dva členové zastupitelstva - Mgr. Kindlová a Ing. Kasalický se schůzky také zúčastnili.

Tenisový klub podal žádost o vybudování nového tenisového kurtu na místě, kde v loňském roce byly odstraněny z dětského hřiště herní prvky. Zástupci buště-hradských rodičů (i prarodičů) naopak ve své žádosti trvají na obnovení dětského hřiště na původním místě na Hřebečské ulici vedle hřiště fotbalového a stávajících tenisových kurtů.

Přítomní zástupci Tenisového klubu na schůzce oznámili změnu jejich původního záměru. Uznávají, že je nutné pro buštěhradské děti ponechat hřiště na původním místě. Náhradním řešením pro vybudování potřebného nového tenisového kurtu podle nich bude jeho umístění směrem k tréninkové ploše se zdí. Zaměření pozemku pro nový kurt i dětského hřiště provede pan Baroch. Zaměření dětského hřiště neexistuje a bude potřeba pro jeho znovuobnovení.

Všichni vítáme, že tak už nic nebrání tomu, aby Město Buštěhrad obnovilo dětské hřiště s hracími prvky na původním místě. Pro další úspěšné řešení financování a realizace dětského hřiště navrhují zástupci rodičů, aby byl problematikou projektu a podávání souvisejících žádostí pověřen někdo ze zastupitelů, s kterým bude možno dále úzce spolupracovat. Stejně tak je potřeba určit, který pracovník Městského úřadu bude vyřizovat administrativní stránku věci.

Možnost zúčastnit se grantového řízení u Fondu sportu a volného času Krajského úřadu nebo Duhové hřiště u Nadace Duhové energie je časově omezená. Proto je v zájmu dětí potřeba rozhodovat a činit urychleně. Pokud se tyto termíny nepodaří splnit, zůstane financování dětského hřiště na omezených možnostech rozpočtu města a dobré vůli případných sponzorů.

Až bude zpracováván rozpočet města pro příští rok, bylo by nezbytné zohlednit nutnou obnovu dětského hřiště. Dotace, o které MěÚ požádá Středočeský kraj a Duhovou energii, se nemusí podařit získat ani při sebelepším zpracování žádosti, protože zájemců je hodně. Všichni ale věříme, že naše děti si ze strany zastupitelů zaslouží nejméně stejnou pozornost jako tenisté, fotbalisti nebo volejbalisté, ke kterým vzhledem k částkám uvolněným z peněz města, byl často rozpočet našeho města velmi štědrý. Pozornost zastupitelů by tedy určitě měla mít podobu sedmiciferné částky ve výdajích města pro obnovu dětského hřiště na jaře roku 2006.

Za Iniciativu Hřiště dětem Zdena Vestfálová

POHÁDKA AKTIVNÍ „O BARNABÁŠOVI“
(od Jany Kráčmarové - 12 let)

Bylo nebylo jedno malé městečko. Jmenovalo se Buštěhrad. Buštěhrad nebyl ničím výjimečný, měli tam školu, školku a hlavně plno dětí! Děti se scházely skoro každý den na jejich oblíbeném hřišti, kde byly houpačky, prolézačky, pískoviště a lavičky pro maminky, které si během jejich her rády povídaly. Nejenom, že bylo hřiště krásné a navštěvované, ale mělo ještě jinou zvláštnost - kouzelného skřítka. Skřítek se jmenoval Barnabáš a bydlel u kořenů jednoho vysokého stromu, který při slunečných dnech házel stín na pískoviště. Děti se s Barnabášem znaly. Každý den mu nosily dobroty, v zimě i staré deky, aby neumrzl a on jim za to plnil různá drobná přání.

Jednoho dne, když děti přišly na hřiště, brána byla zavřená a na ní cedulka, kterou všem přečetl Pepíček, protože on jediný uměl číst. Stálo na ní: "NAPOŘÁD ZRUŠENO". Všichni se moc divili, ale hlavně byli smutní, protože Barnabáš na ně byl zvyklý a bůh ví, co se s ním stane, když nebude dostávat pamlsky, které mu tak chutnaly. Anička začala plakat. Pepíček, protože byl nejstarší a nejšikovnější, promluvil k dětem: "Kamarádi, Barnabáš je v nebezpečí. Musíme něco udělat. Musíme mu pomoci." Anička přestala plakat a všichni si začali lámat hlavu a přemýšleli, co by měli podniknout. Pořád nemohli na nic přijít, když v tom uslyšeli hlas Aniččiny maminky, kteá je přišla zkontrolovat. "Co tady děláte? Proč jste všichni tak smutní? A co je to tady za cedulku?". Maminka si přečetla oznámení na brance a zamračila se. Věděla o Barnabášovi a stejně jako děti si uvědomila, jaké mu hrozí nebezpečí. Chvíli byla tiše, ale potom jí něco napadlo. Všem dětem svůj plán pověděla, načež se děcka rozběhla a za chvíli už se vracela se svými maminkami. Maminka Aničky jim pověděla, co se stalo a zasvětila je do svého plánu.

Druhý den se všichni sešli u Pepíčka doma. Přinesli si papíry a pastelky. Nakreslili krásně barevně Barnabáše a za pomoci maminky pod něj napsali: "Zachraňte Barnabáše!". Na papír přidělali tyč a vydali se do ulic. Chodili s transparentem kolem domů a všem vysvětlovali, co se stalo. Nesli s sebou i košík, do kterého jim občas někdo přihodil jablíčko, staré oblečení, nebo i korunky, které by Barnabášovi mohly pomoci.

Brzy se zpráva roznesla po celém městě a jak už to tak bývá dozvěděl se jí i pan starosta. Pan starosta měl děti rád a když viděl, co uzavřením hřiště způsobil a jak jsou děti smutné, vyndal ze stolu velký klíč. Byl to klíč od dětského hřiště. Byl starý a ošoupaný, ale děti z něj měly velikou radost. Maminky měly radost také, protože pohled na šťastné dítě zahřeje každou maminku u srdce. Všichni běželi ke hřišti, Pepíček odemknul a vrhli se s křikem ke starému stromu. Barnabáše hluk probudil a tak celý rozespalý vylezl. Nejdříve chtěl být naštvaný, protože nemá rád, když ho někdo ruší ze spánku, ale když uviděl děti a hlavně jablíčka, která mu donesly, začal se usmívat od ucha k uchu a všem moc děkoval.

Zprávu zaslechli i lidé z vedlejších vesnic a jezdili se na Barnabáše dívat. Každý, kdo si ho chtěl prohlédnout musel hodit do kasičky pět korun a Barnabáš jim zato zatancoval, nebo zazpíval. Zanedlouho byla kasička plná, a protože Barnabáš penízky nepotřeboval, rozhodl se udělat dobrý skutek a dal je panu starostovi na opravu hřiště.

Pan starosta byl moc rád a nakonec opravdu nelitoval, že se nechal přesvědčit a hřiště nezrušil.

KDE SI KDYSI HRÁLI NA BUŠTĚHRADĚ

Naši kolegové z redakční rady, Ivona Kasalická a Honza Paulík, oslovili v souvislosti s problematikou dětských hřišť některé z našich spoluobčanů. Otázka byla prostá: „Kde jste si hráli, měli jste si kde hrát, když jste byli malí"?

odpovídá paní Věnceslava Cachová:
"Když jsem byla tak desetiletá, tak jsem si nejvíc vyhrála se svými spolužačkami Zdeňkou Opltovou a Bohuškou Dajčovou na velkém kulečníku, který jsme měli doma v hostinci. Cvičily a hrály jsme si na něm především v době, kdy v hostinci ještě nebyli hosté.

Také jsme si hrály "na babkách" u rybníka na krám - jedna z nás prodávala a druhá kupovala - zbožím byly většinou tzv. "chlebíčky", což byla rostlinka, která tam rostla, něco jako nizounký sléz, takoví šnečci. Často jsme tam i skákaly přes švihadlo školku nebo panáka.

Na dvorku jsme si sama vyhrála nejvíce s blátíčkem oblečená často v bílé zástěrce a maminka mi vždy říkala, že jsem si jí ani nezašpinila - to dneska si vezmu ráno zástěru a hned je špinavá (smích). A také jsem chodila často s dědečkem do lesa, on měl pole blízko Poldovky, kam chodil hlídat ořechy a já jsem chodila s ním".

odpovídá paní Marie Horová:
„V nynější době, v honbě za penězi někdy ani nevíme, kde se naše děti nacházejí, jak se baví. My jsme za mého dětství byli většinou v okolí domů, na ulicích hráli vybíjenou, kopanou. Nikdo nás odnikud nevyháněl, ale také jsme se museli slušně chovat (jako kdo). Rodiče nás ale klidně pustili i do lesa na jahody, na fialky, protože byla bezpečnější doba. Právě toto bezpečí vyžaduje dnes vyhrazená místa pro děti na hraní a je škoda, že i tato místa na dětských hřištích nemají vybavení, zejí prázdnotou kvůli divným požadavkům podléhajícím novým nařízením, na které však nejsou peníze. Děti jsou ale pořád naše, ač jiné."

odpovídá pan Václav Míšek:
„Když jsem byl hodně malý, tak jsme si hráli na ulici, protože nikde na hraní nic jiného nebylo. U pumpy jsmesi hráli na schovávanou, také míčové hry. Na Hřebečské hráli špačka. Dvakrát týdně se chodilo na cvičení do sokola. Šlo ale o cvičení, ne o hraní. Když jsem byl starší, tak jsem byl skaut - výlety atd."

Odpovídá pan Jiljí Teringer:
"V dětství jsem si nejvíc hrával ve Starém hradě, kde vládla parta kluků Šťastných (bydleli v domě pod Schmalzovnou - dnes obecním domem), do které jsem patřil. Dole v Buštěhradě zase byla parta, kterou vedl Sláva Podrazkých (bydlel v domě bývalého MěÚ). Šťastných si říkali Boží bojovníci a druhá parta byli Křižáci - proti sobě jsme pak bojovali na život a na smrt s klacky, akáty, jako zbraněmi.

Také si vzpomínám, že jsem si časti hrával s klukama od Hejkalů, kteří měli zelinářství a doma uskladněnou zeleninu a my v tom domě mezi okurkama a zelím vyváděli lotroviny.

Když v Mladém hlasateli organizovali Klub mladých čtenářů, rozhodli jsme se takový klub založit - byl jsem jeho členem společně s Vencou Madrachem, Zdenkem a Josefem Burgrovými, Láďou Lukešem a dalšími. Pravidelně jsme se scházeli a učili se třeba vázat knihy, což nás učil otec Pepíka Burgra, nebo jsme chodili podle mapy na trampy.

Hodně svého volného času jsem věnoval hraní na housle - hrával jsem denně. To vyústilo také v mém účinkování v dětské kapele, kde nás bylo asi 10. Členy byli moji spolužáci a žáci hudební školy, kterou vedl pan Vacek. Byl tam harmonikář Pepík Matzke, později můj spolužák na konzervatoři, kde studoval hru na trombón, já a Karel Jedlička jsme hráli na housle a jeho otec pan Jedlička hrál na basu. U Jedličků u rybníka jsme se scházeli a zkoušeli. Jednou jsme také měli hrát v kostele - to když nás pan farář Fritz požádal, abychom mu přišli zahrát, aby věděl, zda se to do kostela bude hodit. No a když viděl vcházet do dveří Pepíka s harmonikou, tak nás hned bez zkoušení vyhodil, že se na harmoniku v kostele nehraje. Tak jsme tedy neúspěšně hráli v buštěhradském kostele."

Paní V. Cachovou a pana J. Teringera zpovídala a ráda poslouchala I. Kasalická, paní M. Horovou a pana V. Míška J. Paulík

NAŠLI JSEM V ARCHIVU:

foto: BZ ročník 2, číslo 9, září 1977, titulní strana autor neznámý.
Na následující straně: BZ ročník 2, číslo 8, srpen 1977, str. 10-11.

SPORTOVCI DĚTEM

Dětem pro radost a zábavu byl vybudován areál zdraví v prostoru sportovního hřiště. Podnik Sportservis dodal zařízení, členové TJ Sokol všechno zabudovali.

A tak můžeme naše děti vidět veselé a usměvavé na kolotoči, houpačce, několika prolézačkách - prostě mohou si vybrat. Kdo jde okolo a slyší radostný smích dětí, je spokojen, že se pro ně něco udělalo. Hlavně maminky si toto zařízení pochvalují. Mohou se v klidu posadit na lavičky, které jsou v tomto prostoru rovněž zabudovány a dohlížet na svou ratolest. Pro ty nejmenší zde bude ještě zřízeno pískoviště a tím bude celý areál dokompletovaný.

Je to zde nyní velmi hezké, přesto se nám zde něco nelíbí. Jsou to papíry od nanuků, od svačin a další odpadky, které návštěvníci pohazují v trávě. Tím se celé okolí znečišťuje. Také zbytečné projíždění na mopedech a jízdních kolech v prostoru sportovního hřiště je naprosto zbytečné. Pro tento druh zábavy je určitě vhodnější silnice.

Proto po dohodě s MNV budou do tohoto dětského areálu umístěny odpadové koše a u vchodu na hřiště je již dopravní značka "Zákaz vjezdu". Doufáme, že tato opatření budou správně pochopena a respektována.

Vždyť všichni chceme žít a odpočívat v čistém a klidném prostředí. Naši sportovci mají radost, mohou-li pro děti něco udělat - věnují tomu hodně ze svého volného času. Tím, že jejich práci budeme šetřit, se jim za jejich snahu nejlépe odměníme.

V. Hlinková

ZÁKLADNÍ ŠKOLA A MATEŘSKÁ ŠKOLA OTY PAVLA

Z kapacitních důvodů nemohla redakční rada uveřejnit níže uvedený článek o výletu žáků naší základní školy na pražskou Spartu v předchozích číslech BZ. Doufáme, že i přesto bude tato reportáž z výletu zajímavým čtením.

BUŠTĚHRADSKÉ DĚTI NA SPARTĚ

Jedno čtvrteční zimní odpoledne, hned po skončení výuky, jsem si spolu s kolegou Standou Procházkou sedli ve sborovně a přemýšleli, čím oživit výuku našich žáků. Najednou padl návrh, což takhle navštívit pražskou Spartu, ale nikoli na zápase, ale trochu jinak, aby to mělo hlubší smysl, Na fotbalových stadionech stále ubývají diváci. Je to jenom tím, že vstupně je tak vysoké? Nikoli, určitě na tomto poklesu má vliv i chování některých skupinek diváků, které je často až velmi vulgární. Co z toho vyplývá? Sportovního diváka musíme vychovávat od dětského věku. A proč přitom nevzpomenout známou zásadu učitele národů J. A. Komenského - zásadu názornosti.

A protože se má železo kout, dokut je žhavé, zavolali jsme dlouholetému kronikáři a archiváři fotbalové AC Sparty Praha panu Václavu Borečkovi. Ten s naším nápadem souhlasil. Atak se ve středu 4. května vydalo 38 dětí ZŠ a MŠ Oty Pavla Buštěhrad na prohlídku Sparty. Jeli jsme autobusem, děti byly vybrány za odměnu. Jednalo se v průměru o 5 žáků z každé třídy II. stupně. S výběrem žáků nám pomohly třídní učitelky, své řeklo i vedení školy.

Již zmiňovaný kronikář a archivář pan Boreček je na Spartě od roku 1982 a bylo to vidět. Nejprve nás vzal na tribunu do Toyota arény. Zde nám pověděl leccos z historie Sparty, mluvil o její přítomnosti a snažil se nastínit i její budoucnost. Děti přitom sledovaly i přípravu trávníku na další utkání. Na ploše hřiště pracoval při jeho sestříhávání bývalý vynikající fotbalista Sparty Zdeněk Caudr.

Potom nás pan Boreček vzal na místa, kam se normální divák nemůže dostat, totiž na komentátorská stanoviště novinářů přímo pod střechu hlavní tribuny. Chlapci i děvčata viděli místa, kde při zápasech sedí sportovní moderátoři, televizní i rozhlasoví, píšící novináři do sportovních deníků,

atd. zároveň je odtud nádherný rozhled - a to nejen na plochu stadionu.

Další zajímavou částí byla prohlídka míst V. I. P. samozřejmě, že se přitom mluvilo o sponzorování, o lidech, kteří zde zápasy sledují… A pak to přišlo - návštěva Síně slávy pražské Sparty. To nepřeberné množství pohárů, vlaječek, medailí, různých plaket, fotografií… naši žáci byli jako v Jiříkově vidění. Velkým překvapení pro některé děti bylo zjištění, že za Spartu několik let chytal i král komiků Vlasta Burian, že Spartě v její více než stoleté historii fandili známé osobnosti, např. filmový režisér Martin Frič. Hodně se vzpomínalo na slavné fotbalisty a kluby, které na Spartě hrály. Prostě dotazy padaly jeden za druhým.

Když jsem se krátce po poledni vraceli autobusem zpět k naší buštěhradské škole, tak jsem si spolu se Standou Procházkou říkali, ano, tato akce měla velký smysl - zejména výchovný. Na tvářích našich dětí bylo vidět, že si vezou hezké zážitky. Pány kluky to jistě podpoří v jejich fotbalovém zdokonalování a dívky zjistily, že na tom skutečném fotbalu asi opravdu něco je. Ne nadarmo se o něm říká, že je to lidová zábava, zvlášť když se přitom i slušně, ale přesto hlasitě fandí. V akcích podobného druhu budeme proto pokračovat.

Josef Florián
učitel ZŠ Oty Pavla Buštěhrad

Společné foto z výletu. Autor: Štěpán Rak

Znak Sparty

AUGUSTIN BUBNÍK NA BESEDĚ SE ŽÁKY ZŠ OTY PAVLA V BUŠTĚHRADĚ

V úterý 13. září 2005 se uskutečnila na ZŠ Oty Pavla v Buštěhradě delší dobu připravovaná beseda s bývalým vynikajícím hokejistou a pozdějším velmi úspěšným trenérem Augustinem Bubníkem.

Beseda byla určena vybraným žákům 6. - 9. tříd. V učebně fyziky, kde se beseda konala, se jich shromáždilo více než šedesát. Vzácného hosta uvítal ředitel školy Mgr. Pavel Beran, přítomna byla též paní Ivona Kasalická, která navíc pořídila fotodokumentaci celé akce. Jsme jí za to velmi vděčni.

Za učitelský sbor se akce zúčastnili Stanislav Procházka a Mgr. Josef Florián, který besedu řídil, i další učitelky a učitelé, pokud jim to rozvrh dovolil.

Beseda se velmi rychle rozproudila. Z vyprávění Augustina Bubníka, jakož i z následujících dotazů se žáci dozvěděli řadu zajímavých věcí.

Pan Augustin Bubnik a pan Josef Florián při přednášce. Foto IK

Augustin Bubník hrál řadu let v kdysi slavném klubu LTC Praha, odkud se prosadil do reprezentačního týmu tehdejší Československé republiky. Mezi jeho největší hráčské úspěchy patří členství v mužstvu ČSR, které na Zimních olympijských hrách ve Svatém Mořici ve Švýcarsku v roce 1948 poprvé v historii našeho ledního hokeje remizovalo s Kanadou 0 : 0 a v konečném účtování získalo stříbrné medaile, a to jen o horší skóre právě za Kanadou. Bylo to rok poté, co jsme se v Praze poprvé stali mistry světa, tehdy ovšem Kanada nehrála.

V roce 1949 se hrálo mistrovství světa ve Stockholmu. Naši sice začali prohrou s domácími Švédy, ale následovalo vysoké vítězství nad Finskem. V prvním zápase finálové skupiny jsme poprvé v historii MS zdolali Kanadu 3:2.

"Byl to těžký zápas," podotýká skromně, ale s hrdostí v hlase Augustin Bubník. "Utkání bylo tvrdé, ledovou plochu opustil zraněný Bouzek, navíc švédský rozhodčí Ahlin uznal Kanadě branku, kterou Bauer kopl bruslí. Pravá "mela" se však strhla poté, kdy se mi podařilo vsítit druhý gól, který zámořští hokejisté reklamovali, že jsem jej prý dosáhl vysokou holí", pokračoval.

Pro úplnost dodejme, že řídící komise LIHG však druhý den při jednání u zeleného stolu vítězství československých barev nad Kanadou potvrdila.

Československo postupně porazilo Švédsko Švýcarsko a Rakousko, a i když prohrálo se Spojenými, státy, titul mu neunikl. Kanada ztratila další body se Švédskem a Švýcarskem. Byli jsme opět mistry světa, tentokráte však již za účasti Kanady. A to se velmi cenilo.

Mnoho dětí si přišlo pro podpis. Foto IK

Namísto dalšího dobývání sportovní slávy však přichází pro Augustina Bubníka a jeho spoluhráče tragický rok 1950. Světový šampionát se měl konat v Londýně, výprava našich hokejistů byla již v sobotu 11. března 1950 na letišti v Ruzyni, ale do Anglie neodletěla. O tom, že hokejisté zůstanou doma, se rozhodlo o dva dny později. Jako důvod ČTK uvedla, že dva rozhlasoví reportéři nedostali od Angličanů víza ke vstupu. Ukázalo se, že to nebyla pravda. V knize "Český hokej" od autorů Karla Guta a Jaroslava Prchala, která vyšla v roce 1998 v nakladatelství Olympia, se na straně 35 píše: "Události dostaly dramatický spád. Poté, co byla cesta definitivně zrušena, se hráči sešli ve Zlaté hospůdce v Pštrosově ulici za Národním divadlem, odkud odjeli v policejních antonech."

Dále se na téže straně píše: "O tom, co předcházelo zatčení hokejistů, což byla událost ve světě neslýchaná a nemající obdoby ani za takzvanou "železnou oponou", bylo mnoho napsáno v roce 1968 a potom znovu po listopadu 1989.

Záminkou se stala skutečnost, že roztrpčení hráči v hospodě nadávali na režim a jeho představitele.

Příprava procesu a jeho průběh však nasvědčovaly tomu, že akci provázela pečlivost, kterou později STB neblaze proslula v dalších politických procesech."

Následoval soud a jeho výsledek byl omračující. Bývalý vynikající brankář Bohumil Modrý dostal patnáct let, Augustin Bubník o rok méně, Konopásek dvanáct, Roziňák a Kobranov po deseti atd. Konec první zlaté generace našeho hokeje byl smutný.

Namísto hokeje pracuje i Augustin Bubník jako politický vězeň, mj. i v uranových dolech. Je sice po pěti letech propuštěn, křivda však zůstává. Přesto, jak to jen jde, znovu obouvá brusle a hraje hokej za některé kluby v Čechách i na Moravě, nikoli však v Praze za Spartu. Později se věnuje trenérství. V polovině šedesátých let se stává trenérem finské reprezentace.

Na MS ve Vídni 1967 pod jeho vedením Finové poprvé poráží na MS Československo 3:1. Potom se Augustin Bubník vrací do vlasti a opět trénuje a vychovává hokejisty. V polovině 70. let trénuje například v Mladé Boleslavi.

Na "město automobilů" a jeho tým vždy rád vzpomíná.

V letech 1998 - 2002 byl poslancem Parlamentu ČR. Ani při práci poslance nezapomínal na svou celoživotní lásku - hokej.

Velmi se angažoval, aby na pražském Hagiboru vyrostla supermoderní víceúčelová hala, kterou měla postavit soukromá finská společnost. Mělo se zde hrát hokejové MS v roce 2003. Vše dopadlo nakonec jinak. Plány s Hagiborem ztroskotaly, Češi se dohodli s Finy, že MS v roce 2003 proběhne nakonec ve Finsku, mezitím v ČR bude na jiném místě dobudována Sazka aréna a MS v ČR se uskuteční v roce 2004. Šlo o výměnu práv na pořádání MS mezi Finy a Čechy. Je nepochybné, že Finové na tuto dohodu přistoupili zejména vzhledem k osobnosti Augustina Bubníka, který finskému hokeji kdysi tolik pomohl.

Celá beseda s Augustinem Bubníkem na naší buštěhradské škole proběhla v hezké atmosféře, děti ani nedutaly a hlavně poslouchaly. Možná, že se měly více ptát, ale to přijde určitě jindy. Do dalšího vyučování odcházely s pocitem, že viděly a slyšely skutečnou živou legendu první zlaté éry českého hokeje.

Po besedě ve škole odjel Augustin Bubník do buštěhradského Muzea Oty Pavla u Rotta, kde se zájmem vyslechl přednášku o životě a díle Oty Pavla v podání paní I. Kasalické.

Augustin Bubník poprvé poznal Otu Pavla jako hráče hokejového dorostu pražské Sparty v roce 1945. Po dlouhé době se s ním opět setkal na ZOH v Innsbrucku v Rakousku v roce 1964. Bylo to velmi dojemné, nakonec přislíbil muzeu určitou spolupráci. A to byla velmi krásná tečka za celou návštěvou Augustina Bubníka v našem Buštěhradě.

Zaznamenal Mgr. Josef Florián,
učitel ZŠ O. Pavla Buštěhrad

Při prohlídce Buštěhradského muzea Oty Pavla u Rotta Foto IK

ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA

Redakční rada ve spolupráci s ředitelem Základní umělecké školy Buštěhrad vám přináší přehled koncertů ZUŠ, které jsou plánovány na měsíce listopad a prosinec.

Koncerty žáků v r.2005
/věnovány 55.výročí vzniku ZUŠ/

9. 11. 2005 - středa v 17 hod. koncert žáků, výstava prací žáků VO[1] ZUŠ Buštěhrad
23. 11. 2005 - středa v 17 hod. koncert žáků, výstava prací žáků VO ZUŠ Buštěhrad
14. 12. 2005 - středa v 17 hod. Vánoční koncert žáků, výstava prací žáků VO ZUŠ Buštěhrad
13. 12. 2005 - úterý v 10 hod. Vánoční koncert pro žáky MŠ, ZUŠ Buštěhrad
15. 12. 2005 - čtvrtek v 10 hod. Vánoční koncert pro žáky ZŠ, ZUŠ Buštěhrad
20. 12. 2005 - úterý v 15 hod. Vánoční koncert pro obyvatele DPS

Koncerty večerní

29. 11. 2005 - úterý v 19 hod. Koncert učitelů a hostů na závěr oslav k 55.výročí ZUŠ Buštěhrad
8. 12. 2005 - čtvrtek v 19 hod. Adventní koncert ZUŠ Buštěhrad

[1] *Poznámka redakční rady: VO - výtvarný obor ZUŠ*
Koncerty žáků mohou být posunuty na čtvrtek v případě, že veřejná schůze zastupitelstva se bude konat v den koncertu žáků /středa/. Případné jiné změny v již určených termínech budou včas oznámeny.

ZEPTALI JSME SE

Redakční rada se rozhodla oslovit představitele dalších organizací působících v našem městě. Tentokrát nám naše otázky odpovídali ti, kteří stojí v čele sportovních organizací působících v našem městě. A jaké že to byly otázky?

1. Jak dlouhá je historie vašeho oddílu - kdy vznikl? Je na historii Vašeho oddílu něco, co by stálo za zveřejnění a připomínku?
2. Jak se člověk dostane k tomu, že se stane "šéfem" sportovního oddílu? Jak dlouho jste v čele oddílu, jste sám aktivním sportovcem?
3. Kolik má váš oddíl členů, jaký je jejich věkový průměr, přibývají nebo se jejich počet spíše zmenšuje, stojíte o nové hráče nebo máte plno? Jaký je poměr mezi Buštěhraďáky a přespolními?
4. Jaký je dosavadní největší úspěch vašeho oddílu a z čeho máte největší radost?
5. Anaopak - co vám v souvislosti s fungováním oddílu kazí náladu?
6. Jaké máte plány do budoucna (např. jaké akce chystáte v nejbližší době), co by mohlo Vaší práci ještě zlepšit, co by vám pomohlo?
7. Myslíte si, že vám město Buštěhrad dává dostatečné dotace? Kolik činily dotace přibližně loňském roce a na co jste je využili?
8. Neprospěla by vašemu oddílu větší reklama? Nebyly by takovou reklamou příspěvky do BZ? (Redakci BZ mrzí, že pravidelně nepřispíváte do BZ a prosíme vás tímto o pravidelnější příspěvky - tato poznámka se netýká šachistů).

MUDR. JOSEF KURAJSKÝ, PŘEDSESA S.K. BUŠTĚHRAD

Jmenuji se Josef Kurajský, je mi 45 let, absolvoval jsem Fakultu všeobecného lékařství University Karlovy v Praze, jsem lékař, ženatý, mám jednoho čtrnáctiletého syna. Do Buštěhradu jsme se přestěhovali v roce 1992. K mým zájmům patří fotbal, turistika, tenis, cyklistika a lyžování. Ve fotbalovém klubu S.K. Buštěhrad jsem od roku 2004 předsedou.

1. Jak všichni příznivci buštěhradského fotbalu i pravidelní čtenáři Buštěhradského zpravodaje vědí, loni jsme oslavili 85. výročí založení našeho klubu. S.K. Buštěhrad byl založen 27.4.1919. Na historii našeho klubu můžeme být rozhodně více hrdi než na naše současné výkony, kdy jsme na konci minulé sezóny sestoupili do nejnižší soutěže.
Otázka o historii by patřila spíše našemu kronikáři či skutečným pamětníkům buštěhradského fotbalu. Já mohu zmínit jen některé skutečnosti, které znám právě od nich.
Za připomenutí stojí mimo jiné, že již v letech 1927 - 1931 hrálo naše mužstvo II. třídu a v roce 1933 postoupilo do I. B třídy. V roce 1947 mužstvo vybojovalo dokonce postup do I. A třídy. V roce 1953 bylo vybudováno stávající fotbalové hřiště. V roce 1960 byly vybudovány kabiny. Úspěchy slavil v minulosti i dorost, který v roce 1970 postoupil také do I. A třídy. Za zajímavost lze určitě považovat i návštěvu 600 diváků v roce 1973, kdy se hrálo s Rakovníkem o postup znovu do I. A třídy. Při 55. výročí klubu v roce 1974 bylo sehráno přátelské utkání se Slávií Praha, za kterou nas-

toupil i Josef Bican. Utkání skončilo 2:3, kdy všechny branky hostí vstřelil právě Josef Bican. Za zmínku by jistě stály i další významné události našeho buštěhradského fotbalu, to by však již přesahovalo stručný rámec této ankety a bylo by případně možné je zmínit někdy v budoucnu v samostatném článku.

2. Předně musí mít zájem o sport a nesmí mu chybět chuť se na sportovním dění nezištně podílet. Od roku 1997 jsem pracoval v mládežnickém fotbale S.K. Buštěhrad, v roce 2002 jsem byl zvolen do revizní komise S.K. Buštěhrad, v roce 2003 se mi podařilo po odstoupení trenéra udržet naše rozpadající se mužstvo starších žáků a v roce 2004 jsem po několikaleté přestávce znovu založil mužstvo dorostu, ve stejném roce jsem byl zvolen předsedou S.K. Buštěhrad.
Aktivním sportovcem nejsem, sportuji pouze rekreačně.

3. Nejpřesnější informace by jistě poskytnul náš sekretář Michal Terš. Pokud je mi známo, má náš oddíl 317 členů, nikdy mne nenapadlo počítat věkový průměr, ale nejmladšímu členovi je 6 let, nejstaršímu 85 let. Počet našich členů se v posledních letech příliš nemění. O nové hráče máme zájem do všech mužstev. V současné době hrají za S.K. Buštěhrad A mužstvo, dorost, starší žáci a mladší žáci. Rádi bychom znovu obnovili i přípravku.
Z celkového počtu našich členů je 247 Buštěhraďáků.

4. K historickým úspěchům patří již zmíněná účast v I. A třídě. Velkou radost nám udělala loňská rekonstrukce travnatého povrchu hrací plochy, za kterou jsme Městskému úřadu Buštěhrad velmi vděčni.
V letošní sezóně lze považovat za velký úspěch zatím velmi úspěšný boj dorostu a starších žáků o první místo v okresní soutěži. Stejně tak můžeme mít radost i z dosavadních letošních výsledků A mužstva, které ve IV. třídě taktéž zatím bojuje o první příčku v tabulce, i z výsledků mladších žáků, kteří se již úspěšně odpíchli ode dna tabulky.
Radost mám i z přízně skalních fanoušků našeho fotbalu, kteří přijdou i když se nám zrovna nedaří.
Radost všem příznivcům buštěhradského fotbalu mohou dělat naše internetové stránky (http://www.sweb.cz/s.k.bustehrad), o které se stará sekretář Michal Terš a které jsou i součástí internetových stránek našeho královského města.

5. Hlavně 4 věci:
a) Kdyby buštěhradskému fotbalu pomohlo tolik lidí, kolik o něm pouze nesmyslně tlachá nebo ho zcela nekonstruktivně kritizuje, určitě by byl někde úplně jinde, tam, kde by si ho skuteční příznivci buštěhradského fotbalu přáli mít
b) Opakovaný vandalismus v našem sportovním areálu a bezohlednost některých "pejskařů", kteří nám přes zákaz vstupu se psy na hřišti zanechávají pouze páchnoucí sponzorské dary svých miláčků
c) Velmi malý zájem Městského úřadu Buštěhrad o buštěhradský fotbal
d) Stav tréninkového hřiště, které "budujeme" již od roku 2002 ve "spolupráci" s Městským úřadem Buštěhrad

6. Vzhledem k situaci v Atýmu popsané podrobněji v jiném článku zabývajícím se hodnocením loňské sezóny se chceme zaměřit zejména na rozvoj mládežnického fotbalu a pokud to bude jen trochu možné, tak zlepšit a stabilizovat situaci v A týmu, pokud o to budou mít jeho hráči skutečný zájem a budou se sami na tomto zlepšení výrazně podílet.
Pomoci zlepšit buštěhradský fotbal nám může každý, kdo o něj má skutečný zájem. Každou pomoc rádi přivítáme.
Pomohlo by nám i jenom to, kdyby nám Městský úřad Buštěhrad nekomplikoval situaci při velmi obtížném získávání sponzorů.

7. Většina našich politiků by na tuto otázku raději odpověděla "No comment". Já pouze zkonstatuji fakta a nechám odpověď na tuto otázku na posouzení čtenářů. K dotacím loňského roku se nechci konkrétně vyjadřovat, protože dosud jsme neobdrželi celou přislíbenou částku za loňský rok. Pro letošní rok máme přislíbenou částku 49 000 Kč, která nepokryje ani fixní provozní náklady.

TOMÁŠ VOSYKA,
VEDOUCÍ OBČANSKÉHO SDRUŽENÍ A TÝMU HC VLCI BUŠTĚHRAD A TRENÉR

Tomáš Vosyka, věk 36, vyučen v oboru, pozice - vedoucí občanského sdružení a týmu HC Vlci Buštěhrad a trenér, zaměstnání - soukromí podnikatel a mechanik.
Zájmy: sport, počítač.

1. HC Vlci Buštěhrad oficiálně vznikl 23. 8. 2002, kdy došlo k registraci u MV ČR, v současnosti nastupujeme už do čtvrté sezóny a s ohledem na soupeření s velkou většinou týmů, které už mají dlouhodobější zkušenosti, považujeme náš vzestup za výborný.

2. Do funkce vedoucího občanského sdružení a vedoucího oddílu jsem se dostal už v roce 2002, kdy mě zvolila většina členů na řádné valné hromadě, kterou pořádáme každoročně. Ještě v sezóně 2004/05 jsem nastupoval za náš tým jako obránce, vzhledem k zranění jsem musel aktivní hru ukončit. Po získání trenérské licence se v současnosti snažím týmu pomoci jako trenér.

3. V současnosti máme dva týmy, za které nastupuje 30 hráčů, v občanském sdružení máme členů více. Věkový průměr je 26 let a za poslední rok se náš tým rozrostl o 13 hráčů. Vytvořili jsme B-tým a dalším zájemcům o doplnění našich řad dveře rozhodně nezavíráme. Největší slabinu ale vidíme v mládežnické základně. Tam cítíme velkou potřebu lepší spolupráce s městem, jelikož se jedná o hodně náročnou záležitost, a to jak po stránce samotné práce s mládeží, tak po stránce veškerého zabezpečení. Jelikož se jedná o kolektivní hru, kde je třeba určité selekce kvalitních hráčů, je v týmu poměr místních vůči přespolním 5:25. Je to dáno také faktem, že nedisponujeme žádným zázemím. Domníváme se, že v případě vybudování hokejbalového areálu v Buštěhradě, by problém s mládeží a s větší účastí místních určitě hodně napomohl a popularita tohoto sportu by zde výrazně vzrostla.

4. Za největší dosavadní úspěch považujeme předloňský postup do Oblastní ligy Kladno a tam konečné sedmé místo, a také účast ve čtvrtfinále Kladenského poháru 2004 (účast 30ti týmů), kde nás nakonec vyřadil až současný extraligový tým Habešovna Gladiators (1:4). Nejvíce nás v současnosti těší to, že se nám podařilo vybudovat hodně silný A-tým, který zatím v soutěži vyniká a je po zásluze na prvním místě bez ztráty bodu. Zároveň se daří získávat důležité body i našemu béčku.

5. Není jednoduché udržet náš tým při životě. Disponujeme minimálním rozpočtem a je hodně náročné pro jednotlivé hráče věnovat tomuto sportu čas, o fyzické zátěži ani nemluvím a zároveň pravidelně finančně přispívat na základní chod týmu a na základní vybavení. Oproti jiným podobným sportům máme v tomto ohledu velice těžkou pozici, kterou nám ještě stěžuje zvyšování jednotlivých poplatků. Považuji tak za malý zázrak to, že se nám podařilo při těchto podmínkách vytvořit druhý tým.

6. Naší největší současnou snahou je vybojovat a následně zabezpečit postup do II.Národní ligy, ten ale s sebou nese mnoho nových problémů, jako například povinnost vytvořit mládežnický tým. Není pak asi třeba se více zmiňovat o značném navýšení finanční zátěže. Nejvíce by do budoucna pomohlo vybudování vlastního zázemí především pro přípravu týmu a získávaní nových a mladých hráčů.

7. Dotace od města Buštěhrad letos činila 9.000,-Kč a tuto částku jsme z větší části použili na startovné do soutěže a ze zůstatku jsme uhradili část nájmů za tréninky, které provozujeme v hokejbalové aréně u zimního stadionu Kladno. V loňském roce jsme obdrželi 17.000,-Kč, využití bylo podobné, jen zbylo ještě na povinné platby rozhodčích.

JOSEF VOVSÍK, PŘEDSEDA DRUŽSTVA STOLNÍHO TENISU SOKOL BUŠTĚHRAD

Vovsík Josef, důchodce, dříve předseda závodního výboru odb. organizace na dole Nosek; se stolním tenisem jsem začínal v Baníku Stochov v roce 1965, později jsem hrál za Lokomotivu Kladno, odkud jsem zamířil na Buštěhrad. Kromě stolního tenisu se zajímám o hokej, fotbal, tenis atd.

1. Historie našeho oddílu je velmi krátká. Oddíl byl založen v roce 2002, kdy jsme měli problémy s prostory v kladenské Lokomotivě a tak část členů založila oddíl na Buštěhradě. Jedním ze záměrů bylo rozšířit členskou základnu o buštěhradské hráče, což se nám zatím moc nedaří.

2. Se stolním tenisem jsem začal v r.1965. V čele buštěhradského klubu jsem od jeho založení. Dělám to asi hlavně proto, že je nás v mančaftu dobrá parta a často se tedy scházíme nejen kvůli stolnímu tenisu.

3. V současnosti máme 13 registrovaných členů. V průměru je nám 47 let, nejmladšímu z nás je 26 a nejstaršímu 70! Když jsem začínali bylo nás šest a postupně náš počet stoupal až k dnešním třinácti. O nové hráče, zejména místní, velmi stojíme. Většina z registrovaných hráčů je přespolní.

4. V předminulé sezoně se naše "áčko" umístilo na 5. místě okresního přeboru první třídy (OP 1), což je vzhledem ke kvalitě stolního tenisu na Kladensku velmi slušným úspěchem. Loni pak "béčko" vyhrálo okresní přebor druhé třídy. Z jednotlivců pak vyčnívá Zdeněk Nikl, který se v žebříčku OP1 pravidelně umísťuje na předních místech. Vloni vyhrál turnaj v Unhošti a v deblu si zahrál finále na kladenském Kablu, výborně nás také reprezentuje na turnajích veteránů po celé republice. Kromě těchto sportovních

úspěchů nám velkou radost udělaly dva značkové stoly, které pro nás s přispěním městského úřadu zakoupil Sokol Buštěhrad.

5. Náladu mi trochu kazí malý zájem z řad místních obyvatel o stolní tenis. Přitom se snažíme vytvořit podmínky pro každého - v pátek máme sokolovnu vyhrazenou hlavně pro nováčky.

6. Koncem listopadu bychom rádi uspořádali turnaj pro místní obyvatele. Doufáme, že účast se oproti minulosti výrazně zlepší. O přesném datu konání turnaje se obyvatelé Buštěhradu dozví z plakátů. V dlouhodobějším měřítku pak k našim prioritám patří udržet áčko v okresním příboru první třídy.

7. Město nám každoročně přispívá na nákup sportovního vybavení. Letos to byl například příspěvek na nákup stolů. Dotace však nedostáváme přímo my, ale celý Sokol, který pak peníze rozděluje mezi jednotlivé oddíly. Touto cestou bych chtěl zároveň městskému úřadu poděkovat za finanční pomoc, kterou Sokolu poskytuje.

Rád bych touto cestou jménem všech členů oddílu popřál našemu členovi Zdeňku Niklovi vše nejlepší k jeho sedmdesátým narozeninám. Přejeme hodně sportovních úspěchů jak ve stolním tak i ve "velkém" tenisu!

PAVEL BUK, PŘEDSED ŠACHOVÉHO ODDÍLU SOKOL BUŠTĚHRAD

42 let, vysokoškolské (MFF UK), specialista v úseku zajištění Allianz pojišťovny, zájmy : sport, historie

1. Oddíl vznikl v roce 1976 jako šachový kroužek v Pionýrském domě a letos tedy vstupujeme do jubilejní 30. sezóny. Se vznikem a trváním našeho oddílu je pevně spjato pořádání žákovského šachového turnaje O putovní pohár. Na již trojitý podstavec bude letos vypáleno jméno třicátého vítěze. Za dobu jeho trvání se ho zúčastnilo několik set žáků a žákyň buštěhradské školy a v posledních ročnících se objevují potomci účastníků ročníků prvních.

2. Asi jako ve filmu Někdo to rád horké: "... je to již 30 let, co jsem se stal předsedou a musím říct, že jste zvolili správně!"
V době vzniku šachového kroužku jsem byl nejstarší, takže jsem se logicky ujal organizačních záležitostí, což mi s krátkými přestávkami zůstalo dodnes. Na chodu oddílu, vedení mládeže a "kapitánování" soutěžních družstev se podílejí i další členové, zvláště Míla Mleziva a Václav Buk. Šachy lze aktivně hrát po celý život, takže jsem též "aktivním sportovcem".

3. Oddíl má nyní 22 registrované hráče všech věkových kategorií (od prvňáčků po důchodce, s málo vypovídajícím věkovým průměrem 26 let) : 9 dospělých, 3 dorostence a 10 žáků (včetně jedné žákyně). Ačkoli drtivá většina členů prošla, nebo prochází, buštěhradskou školou, v současnosti je v oddíle 9 občanů Buštěhradu, 6 Kladna, po 3 Hřebče a Dobrovíze a 1 Zájezda. V letošním roce přibylo 6 nových žáků. Počet členů je sice rekordní v celé historii, ale velmi rádi přivítáme i další zájemce! Na pravidelných úterních schůzkách jsme připraveni zapojit do tréninků mládeže i další žáky a žákyně, naučit šachy i úplné začátečníky a konečně jsme otevřeni i těm, kteří si do Sokolovny přijdou jen příležitostně zahrát.

4. Za úspěch oddílu považuji jeho nepřetržitou třicetiletou historii, která je v posledních letech ozdobena skvělými úspěchy našich žáků, o kterých se nám nikdy ani nesnilo: družstvo žáků hrálo (po vítězství v krajském přeboru) první ligu mladšího dorostu a Jan Šáfr a Michal Schmalz se každý dvakrát probojovali na Mistrovství České republiky! Přidáme-li k tomu úspěšné pořádání krajské Velké ceny Buštěhradu pod záštitou paní starostky, můžeme bez nadsázky konstatovat, že se Buštěhrad stal jedním z center mládežnického šachu ve Středočeském kraji.
Osobní radost jsem letos měl z kompletně odehraného dlouhodobého oddílového přeboru za účasti 14 hráčů.

5. Náladu si jen tak zkazit nenechám. Po sportovní stránce byly jistě nepříjemné těsné sestupy družstev v uplynulé sezóně (o obou se rozhodlo až v posledních kolech): Adružstva z regionálního přeboru a zvláště žákovského z 1. ligy mladšího dorostu - návrat mezi celostátní elitu bude velmi obtížný. Mezi "hrozby" je nutno zařadit poměrně úzkou žákovskou špičku a mezeru, která po ní v příštím roce zůstane: nejlepší hráči letos v žákovských kategoriích skončí a v oddíle zatím nemáme ročníky 93 a 94. Nebezpečím pro uspořádání 3. ročníku Velké ceny Buštěhradu (a případných jiných velkých akcí) je stav podlahy velkého sálu v Sokolovně.

6. Kalendář na tuto sezónu je již téměř hotov a akcí je skutečně hodně :

- poslední říjnový týden budou Jan Šáfr a Michal Schmalz hrát (na základě postupu z krajského přeboru) v Seči u Chrudimi Mistrovství Čech (loni se Janu Šáfrovi podařilo postoupit až na Mistrovství České republiky)
- prvním turnajem v Berouně již začal regionální pře-

bor mládeže, který formou osmi turnajů v různých městech skončí až na jaře (jeho součástí bude i naše Velká cena Buštěhradu) a nejlepší hráči si vybojují postup do červnového krajského finále - turnajů se zúčastní všichni naši žáci

- poslední říjnovou neděli začne regionální soutěž družstev dospělých a cílem našeho Áčka je postoupit zpět do regionálního přeboru
- v prosinci uspořádáme jubilejní 30. ročník žákovského turnaje O putovní pohár města Buštěhradu
- od ledna do května se bude hrát Krajský přebor žákovských družstev - naši žáci budou bojovat o co nejlepší výsledek, ale do 1. ligy mladšího dorostu postoupí jen vítěz.
- v dubnu se družstvo mladších žáků zúčastní jednodenního Krajského přeboru.

Úterní schůzky v Sokolovně budou do konce kalendářního roku převážně tréninkové se zaměřením na mladší žáky (a případné další nováčky), od ledna do března budeme hrát oddílové přebory.
Vzhledem k rozrůstajícímu se počtu členů bude nutné obnovit a rozšířit šachový materiál (hodiny, figurky), kterému je přes 20 let a už je to znát. Velmi by též k výuce pomohla nástěnná šachovnice.

7. Šachový oddíl je součástí TJ Sokol Buštěhrad a v minulých letech jsme dotace města Sokolu Buštěhrad čerpali "pouze" jako uživatelé Sokolovny - hrací místnost a případně velký sál včetně osvětlení a topení jsou nám díky skvělému přístupu starosty Sokola podle potřeby vždy k dispozici. Při vědomí problémů šachových oddílů (i ve větších městech) s hracími místnostmi si toho velmi vážíme.
V roce 2004 (poprvé v naší historii) jsme část dotací, které dostal Sokol od města, dostali přímo na naši činnost. Vzhledem k úspěšným výsledkům našich žáků bylo 7 tis. Kč využito takto (zaokrouhleno):
3000 Mistrovství Čech (startovné+ubytování týden v Žihli 2 hráči+doprovod)
1000 1.liga družstev ml.dorostu (startovné)
1000 1.liga družstev ml.dorostu (ubytování v Novém Městě p.Smrkem - 6 hráčů+doprovod)
1000 Finále Krajského přeboru (startovné+ubytování víkend ve Vlašimi - 4 hráči+doprovod)
1000 startovné v soutěžích družstev dospělých a v jiných žákovských turnajích
V roce 2005 jsme na činnost dostali 9 tis. Kč a byly (ještě budou) utraceny takto:
4000 Mistrovství České republiky (týden ve Zlatých Horách 1 hráč+doprovod)
3000 Mistrovství Čech (startovné+ubytování týden v Seči 2 hráči+doprovod)
1000 Mistrovství České republiky v rapidu (startovné+ubytování víkend v Sedlčanech 2 hráči+doprovod)
1000 Finále Krajského přeboru (startovné+ubytování víkend ve Vlašimi - 4 hráči+doprovod)
Dalšími dotacemi od města Buštěhradu jsou každoročně věnované ceny na turnaj O putovní pohár (v hodnotě cca 1000 Kč) a ceny a poháry na Velkou cenu Buštěhradu (v hodnotě cca 2000 Kč).
Posouzení dostatečnosti dotací nechám na jiných, v každém případě děkuji všem daňovým poplatníkům, zastupitelům rozhodování o rozpočtu při vědomí potřeb města Buštěhradu (zámek, kanalizace,..) nezávidím a doufám, že na Sokolovnu jako centrum sportovního i společenského dění nezapomenou.

Závěrem bych chtěl popřát všem kolegům hodně úspěchů v nadcházející sezóně.

RNDR. MIROSLAV OPLT, CSC.
PŘEDSEDA TK BUŠTĚHRAD

Domnívám se, že uvádět své "curiculum vitae" není příliš šťastné a ani s ohledem na charakter ankety důležité a už vůbec si nemyslím, že je třeba představovat svoji fotografii.

1. Tenisový oddíl Buštěhrad byl založen v roce 1983 a tak lze sledovat jeho již více než 20tiletou bohatou sportovní historii. Ta je velmi přesně a přehledně zachycena dokumentárně, fotograficky, ale i graficky v Kronice tenisového oddílu o níž možná málo kdo ze sportovní veřejnosti ví. Zcela profesionálně ji vede člen TK a jeden z jeho zakladatelů a tedy zasloužených členů, výborný tenista František Drábek. Při nahlédnutí do zmíněné Kroniky, si dovoluji tvrdit, že patří k dokumentům, které nemají v porovnání s jinými tenis.oddíly obdoby. Tento dokument je zcela výjimečný svojí vypovídací schopností o všem co se v dlouhých minulých letech života tenisového oddílu odehrálo. Určitě, až jednou bude organizována MěÚ Buštěhrad a jeho komisí, která se zabývá sportem v našem městě (námět k zamyšlení) výstava o historii, ale i přítomnosti sportu v našem městě, bude zmíněná Kronika jedním z jejích vzácných exemplářů.

2. Předsedou oddílu jsem byl zvolen na výroční členské schůzi v roce 2003 poté, co se pan Zdeněk Nykl rozhodl funkci předsedy oddílu po dlouhých letech dále nevykonávat. V této souvislosti bych chtěl uvést, že pan Zdeněk Nykl patří rovněž k zakladatelům tenis.klubu, který pro jeho činnost odvedl hodně záslužné práce. Mám na mysli nejen řadu sportovních úspěchů k nimž pan Zdeněk Nykl jako výborný tenista sám přispěl, ale i v oblasti vedení klubu, jak bylo zmíněno, jako jeho dlouholetý předseda. Patří mu za tuto práci poděkovat a to i v souvislosti s jeho životním jubileem, které v těchto dnech oslavil a které jej zastihlo ve stále výborné tenisové kondici.
Pokud bude s mojí prací, jako předsedy spokojenost, jsem připraven v této funkci dále pracovat a realizovat některé krátkodobé, střednědobé, ale i dlouhodobé vize, na nichž právě nyní pracuji a které směřují k dalšímu zlepšení činnosti našeho TK, k jeho propagaci nejen v rámci okresu a kraje a tímto způsobem i k propagaci našeho města. Na Vaši otázku odpovídám, že jsem pochopitelně aktivním sportovcem a že tenis patří mezi ty druhy sportu, které mám rád.

3. V současnosti má náš TK 64 členů s věkovým průměrem, který kolísá od 30 do 35 let. Rozebírat však stáří hráčů či hráček tenisu si myslím není podstatné, protože a

to je to krásné na tenisu, že pokud zdraví jen trochu slouží, lze tenis hrát i ve věku více než zralém. Samozřejmě, že jedním z důležitých úkolů je získat pro tenis nové mladé lidi, kteří se právě rozhodují, jakému druhu sportu se budou věnovat a kteří by měli zůstat věrni svému tenis.oddílu, tedy TK Buštěhrad. I když mnozí dnes startují za některé kladenské kluby, kde se zdokonalují pod vedením zkušených trenérů, je jistě dobré, že impuls hrát právě tenis vznikl tady u nás, zase v rodinách tenistů.
Pokud jde o zájem o členství v TK Buštěhrad, výbor TK registruje narůstající zájem o členství v TK. Je dán s největší pravděpodobností rozšiřující se bytovou výstavbou v našem městě. Zájem ale projevují i mladí lidé, nebo lidé střední generace s přilehlých obcí. Zatím je výbor TK pro to, nové členy přijímat. Tato skutečnost však zřejmě nebude trvat dlouho, protože kapacita TK je limitována pouze dvěma kurty. O možnosti výstavby třetího kurtu, jedná výbor TK s MěÚ Buštěhrad.

4. Na otázku jaký je dosavadní největší úspěch tenisového oddílu, lze odpovědět jen velmi obtížně, protože za celou historii existence tenisového oddílu byla dosažena celá řada úspěchů, jak v rámci kladenského okresu, tak v rámci kraje v jehož soutěži buštěhradský "A" tým úspěšně vystupuje. Za zcela ojedinělé v porovnání s jinými tenis.oddíly celého kladenského regionu lze považovat skutečnost, že tenisový klub každý rok na závěr sezóny organizuje 3 - 4 velké tenisové turnaje jak pro muže, ženy, děti včetně závěrečného sportovně-společenského turnaje určeného pro členy TK Buštěhrad. Jmenované turnaje jsou již v podvědomí tenisového "světa" celého okolí TK Buštěhrad a jsou tedy i výbornou propagací nejen našeho oddílu, ale i našeho města.

Otázky č. 5,6,7 se natolik prolínají, že bude asi nejlépe na ně odpovědět současně.
Především mně dovolte, abych využil této anketní příležitosti a jménem výboru a členů TK poděkoval vedení MěÚ Buštěhrad a všem jeho zastupitelům, že souhlasili s předloženým návrhem výboru TK realizovat výstavbu nového objektu tenisového areálu, jako svojí investiční stavbu. Přesto, že stavba areálu ještě není úplně dokončena a kolaudační řízení se teprve připravuje, lze již dnes konstatovat, že se podařilo realizovat jednu z nejlepších investičních sportovních staveb, které kdy byly v rámci našeho města provedeny. Jde o stavbu, která by měla svými parametry a funkčností sloužit nejen generaci současných tenistů, ale i generaci, která možná ani dnes netuší, že se jednou tenisu bude věnovat. Za to patří všem těm, kteří stáli u myšlenky takovou to stavbu navrhnout i těm kteří s její realizací vyslovili souhlas, velké poděkování. Poděkování o to větší, že ne všichni se k této myšlence přidali a nebo dokonce ji zcela nezasvěceně kritizovali ať již na samotném začátku či v průběhu její realizace. Ale tak už to jak všichni víme, v životě chodí. Moje babička mívala v místnosti, kde žila takový krásný vyšívaný přehoz na němž bylo cosi napsáno a čemuž jsem jako kluk ani moc nerozuměl a nevěnoval tomu ani patřičnou pozornost. Ale na který jsem si posléze často v životě vzpomněl. Nejinak tomu bylo i v případě výstavby našeho tenisového areálu. Ta vyšívaná slova zněla takto: "ať děláš co děláš, nikomu se nezachováš a tak na nic nedbej a podle svého jednej". Tato slova se pochopitelně týkají v tomto případě výboru našeho TK, který se výše uvedeného v průběhu realizace stavby, držel. Ato je vlastně odpověď na Vaši anketní otázku č.5.

MILAN ŠUMNÝ, KAPITÁN VOLEJBALOVÉHO ODDÍLU BUŠTĚHRAD.

58 let
Vyučený zedník, Střední průmyslová škola, Doplňkové pedagogické studium na vojenské akademii Brno a speciální pedagogika na pedagogické fakultě v Praze. Mistr odborného výcviku na učilišti ve Vrapicích.

1. Oddíl volejbalu byl v Buštěhradě oficiálně založen v roce 1951, ale vím jistě že volejbal se hraje v Buštěhradě mnohem déle.
Největší úspěch měl oddíl v 60-tých letech minulého století, kdy hrál krajský přebor 1. třídy, a kdy měl také největší základnu. Dvě družstva mužů Aa B, dorostence, družstvo žen a dorostenek. Oddíl také vychoval jednoho hráče národního mužstva pana Jiřího Šumného a prvoligového hráče pana Františka Kelllera, hráče II. Ligy, učitele ZDŠ v Buštěhradě pana Pavla Kosinu.
V roce 1973 hráči dorostenců postoupili do dorostenecké ligy, ale z nedostatku financí se tento postup neuskutečnil.
V roce 1980 jsme sestoupili z krajského přeboru II. třídy do okresního přeboru z důvodu nedodržení podmínek soutěže, což bylo mít družstvo dorostenců, při tom jsme se v krajském přeboru umisťovali kolem 3. místa.
V okresním přeboru se celých 25 let umisťujeme na 1. nebo 2. místě.

2. "Šéfem" jsem vlastně od roku 1973 a důvod je zcela prozaický, nikdo jiný se toho nechtěl ujmout.
Ale vlastně všichni děláme všechno, protože naše základna je malá. Stále aktivně hraji a doufám, že si tento stav udržím ještě hodně dlouho.

3. V současnosti je aktivních hráčů 10, z toho jsou čtyři buštěhraďáci a počet členů se bohužel stále snižuje, proto mezi námi přivítáme každého nového zájemce. Nejmladšímu hráči je 30 let a nejstaršímu 60 let.

4. V současné době jsme mistry okresního přeboru a většina členů se zúčastňuje Mistrovství republiky superveteránů nad 50 let.
Většina zúčastněných mužstev má, na rozdíl od nás, v základně bývalé reprezentanty a ligové hráče, přesto se nám daří umisťovat v popředí tabulky. Ze šesti sehraných ročníků jsme 5x postoupili do finále.

5. Náladu nám kazí hlavně nevhodný povrch podlahy v tělocvičně ZŠ. Betonová podlaha je opravdu velmi nevhodná pro sportování, kde trpí hlavně klouby a při pomyšlení, že tady sportují hlavně děti si myslím, že je nejvyšší čas tento stav změnit Pohyb na betonu se u dětí často ještě neprojeví, ale s přibývajícími lety to bohužel určitě pocítí.
Další problém je opět podlaha, tentokrát v Sokolovně. Tady je sice jedna z nejlepších, parketová, protože parkety jsou na roštu který péruje, ale bohužel ji napadla dřevomorka. V současné době se na některých místech zcela propadla a její stav je havarijní. Trénink na betonu v ZŠ je pro nás zcela nemyslitelný a tak doufáme, že se podaří vyřešit povrch v Sokolovně, jinak je ohrožen náš trénink.

6. Do budoucna chceme dále udržovat tradice, hlavně turnaj v deblech který se hraje o pěknou a navštěvují nás tradičně bývalí hráči Buštěhradu. Dále aprílový turnaj a memoriál Čendy Buka 22 a 23.října nás čeká účast ve finále Mistrovství republiky superveteránů a Okresní přebor.

7. Jsme spokojení, že jsme díky současnému zastupitelstvu dostali finanční prostředky pro vybudování nového antukového hřiště.Akce se uskutečnila v roce 2003 a od té doby je hřiště využíváno také ostatními oddíly Sokola a hlavně dětmi z Junáka. Dotace využíváme na pořádání turnajů a účast na nich, to se týká hlavně superveteránů, kde díky nim můžeme jezdit po celé republice, kde Buštěhrad úspěšně reprezentujeme. Ve volejbalovém světě jsme dostatečně zviditelnění.

Využiji tuto možnost a děkuji zastupitelům za jejich pomoc našemu oddílu.

Všem dotázaným děkujeme za jejich odpovědi, ochotu a vstřícnost.

Redakční rada

ZPRÁVY Z KOSTELA

Kdo chodí do Buštěhradského kostela, už zajisté ví, že se zde na přelomu srpna a září staly velké změny. Zdejší pan farář, páter Bořivoj Bělík, který vedl Rozdělovskou farnost jedenáct let a konal duchovní službu také v Buštěhradě, odešel na zdravotní odpočinek a novým farářem se stal páter Jaroslav Kučera. Dne 29. srpna otec Bělík sloužil v Rozdělovském kostele slavnou děkovnou mši svatou a předával farnost svému nástupci za přítomnosti pana kardinála Miloslava Vlka, kladenského vikáře P. Mgr. Jiřího Neliby a dalších osobností duchovního života.

Páter *Bořivoj Bělík* pochází z Moravy. Než přišel do Rozdělovské farnosti (1994), působil dvacet pět let v Trhovém Štěpánově v Podblanicku. Duchovní služba na Kladensku rozhodně nebyla jednoduchá, je zde daleko méně věřících a rozhodně méně idylické podmínky, než na Podblanicku, které neprošlo takovými hospodářskými a sociálními změnami. Páter Bělík si však získal lásku a respekt svou zbožností, trpělivostí, pokorou a tolerancí, vysokou úrovní své duchovní služby, péčí o kostely všech čtyř farností (opravy, restaurování oltářů, v Rozdělově rekonstrukce a přístavba fary), organizací společenského života farnosti (setkání dětí, mládeže i dospělých, založení pěveckého sboru Schola cantorum sanctae Ceaciliae, organizování poutí apod.). Za jeho působení se buštěhradský kostel dočkal nové střechy, opravy fasády, elektroinstalací, ozvučení, alarmu a sítí do oken. Vyučoval zde pravidelně i náboženství pro děti. Jeho novým působištěm je Mukařov.

Páter *Jaroslav Kučera* se narodil v roce 1957 ve Vejprnicích na Plzeňsku, kde byl i pokřtěn. V roce 1968 se přihlásil na hodiny náboženství, již v mládí na něj duchovní prostředí hluboce působilo. Po ukončení základní školy se vyučil strojním zámečníkem. Po vojně nalezl ve Vejprnicích u františkánů podnětné společenství mladých lidí a posléze se rozhodl ke kněžství. Navštěvoval kněžský seminář v Litoměřicích a kněžské svěcení přijal 30. 6. 1990 v katedrále sv. Víta v Praze. Následně nastoupil do Čisté u Rakovníka a od roku 1991 působil v Rakovníku. Dnem 1. září 2005 se stal naším novým duchovním otcem.

Z časopisu Prameny upravila
D. Javorčeková

Otec Bělík při křtu (2004). Foto autorka

DŮM S PEČOVATELSKOU SLUŽBOU

V uplynulém období jsme s obyvateli DPSky opět prožili několik příjemných akcí a tak se pokusím stručně popsat alespoň ty nejvýznamnější.

V červnu jsme společně navštívili "palačinkárnu" v Kladně, kde jsme si pochutnávali na sladkých i slaných palačinkách. Společné výlety se nám líbí a tak dalším cílem byli Lidice, kde jsme se obdivovali voňavé a barevné nádheře růžové zahrady. Potěšili jsme nejen oko, ale také chuťové buňky, protože jme využili pohostinnosti bufítku. Při prosezení v krásném teplém dnu plném sluníčka nám svým povídáním přiblížila paní Kimlová dobu, kdy do Lidic chodila do školy a spolu s ní jsme vzpomněli na ty kteří neměli tolik štěstí, aby se mohli těšit z naší přítomnosti.

Červen byl měsíc bohatý na milá posezení (nejenom posezení, ale také tanec) a tak v jeho závěru zněla z DPSky hudba, zpěv a gratulace při vydařené oslavě narozenin paní Hubené.

Červenec a srpen byly měsíce strávené navštěvováním parku, pokud to počasí letošního léta dovolovalo.

Park je místem pro hezké strávení času pro naše obyvatele, které tu dlouho chybělo a díky ochotě pana Formánka z technických služeb a partě jeho spolupracovníků se stále něco vylepšuje. Přibývají lavičky a dokonce i stůl, aby bylo kam si položit něco dobrého. Jen je škoda, že si toho nepovažují všichni, a někteří z našich spoluobčanů úspěšně likvidují to, co jiní nemalým úsilím vytvoří.

Na konci prázdnin jsme navázali na tradici návštěv knihovníka pana Samka, bez kterého si už dost dobře nedovedeme DPSku představit. Moc mu za jeho čas děkujeme.

Stálým návštěvníkem je také paní Mrázková, která několikrát do roka přijde se svým obchůdkem přímo za našimi klienty, a tak se také v září stalo. Dík patří také za ochotu poradit a pomoci s výběrem nákupů.

Září bylo v letošním roce měsícem plným tepla a sluníčka a tak jsme jej využili k procházce po naučném středisku Kladno - Čabárna. Celou naší skupinku provedl ochotný průvodce po části areálu a o každém zvířátku nám řekl něco zajímavého, akvárium s jesetery nás uchvátilo. Prošli jsme celý areál, poseděli v klidném prostředí a v chládku pod stromy pozorovali život zvířat a ptáků kolem nás. Podívali jsme se také na handicapovaná a ohrožená zvířata, kde jme přispěli malým obnosem do kasičky. A jak už bývá naším dobrým zvykem odměnili jsme se v zahradní restauraci, kde k nám byl personál velmi vstřícný a plnil ochotně naše přání.

Užili jsme si také další hudebně tanečně pěveckou oslavu, narozeniny pana Štefka. Hrál nám náš oblíbenec pan Bláha na klávesy a přála bych vám vidět jak to umí "babičky a dědečkové" roztočit. Opět jedno překrásně prožité odpoledne, při kterém jistě všichni zapomenou na své bolesti a trápení. Nyní už se těšíme na vše co máme před sebou. Od října ožije opět náš klub ručních prací a plánujeme také návštěvu divadla.

Jistě se kolem nás nedějí jen věci příjemné, ale popis věcí neveselých nechám na "odbornících", já vás chci informovat o tom co se u nás dělá právě pro to, abychom si v našem zařízení život užívali.

S. Šumná

MATEŘSKÉ CENTRUM BUŠTĚHRASKÝ PELÍŠEK

CO SE DĚJE V BUŠTĚHRADSKÉM PELÍŠKU

Od začátku září je mateřské centrum opět otevřeno každý čtvrtek, kdy mohou všichni zájemci navštívit naše pravidelné *volné herny* od 10.00 do 12.00.

Od 21. září opět začalo *cvičení pro maminky s dětmi* do 3 let. Toto cvičení probíhá v zasedací místnosti Kulturního střediska každou středu od 10 do 11 hodin . Cvičení je vedeno formou protahování, posilování a cvičení na míči a vede ho členka MC Markéta Sedelmayerová.

12.10. - připravilo MC ve spolupráci s Ústavem zemědělských a potravinářských informací v Praze přednášku na téma *"Prevence onemocnění z potravin aneb 5 klíčů Světové Zdravotnické Organizace"*. Přednášet nám přijely MUDr. Jolana Rambousková, CSc. a Mgr. Dana Kubisová. Hovořily o mikroorganismech, o nákazách a otravách z potravin a jejich předcházení, o zdravé výživě. Jedním z dalších témat byl i Systém zajištění bezpečnosti potravin v České republice.

Cvičení maminek s dětmi už je v plném proudu. Foto IK

PROJEKT HŘIŠTĚ PRO DĚTI DO 6 LET: "TOČÍM SE, SKÁČU, KLOUŽU, VŠE CO UMÍM UKÁŽU"

CO JE NOVÉHO VE VĚCI HŘIŠTĚ?

Rády bychom vás informovaly v jaké fázi realizace projektu se nacházíme a kolik finančních prostředků se nám již podařilo získat. Vzhledem k tomu, že v současnosti stále oslovujeme další dárce, částka se mění, ale rozpočet máme již z poloviny pokryt.

Se zástupkyní firmy plánujeme rozmístění herních prvků. Foto IK

Získanou sumu z větší části tvoří úspěšně získaný grant u Nadace Via - program Procter and Gamble pro MC, o jehož podání jsme vás informovaly v minulém čísle. K naší radosti jsme se v polovině srpna dozvěděly, že náš projekt byl vyhodnocen jako nejlepší z 45 podaných žádostí a byla pro něj schválena nejvyšší možná částka 70 000 Kč.

Další finance získáváme průběžně od oslovených dárců, které osobně navštěvujeme a žádáme je o finanční příspěvek. Vysvětlujeme všem výjimečnost tohoto projektu, který není jednorázovou akcí nebo stavbou, která za pár let nebude sloužit. Zdůrazňujeme, že toto hřiště bude postaveno kvalitní firmou, jejíž prvky budou maximálně bezpečné a odolné, firmou, která má dlouhodobé záruky a splňuje všechny EU normy. Jak to tak bývá, setkáváme se s různými reakcemi - od absolutního nezájmu a nepříjemných pohledů, přes symbolickou podporu až po pochopení a nabídky sponzorství. Nejvíce nás však překvapily záporné reakce lidí, kteří mají malé děti. Někteří nás také odbyli s tím, že hřiště je věc města, že mají špatné zkušenosti s městem, či obyvateli Buštěhradu, kteří nevyužívají jejich služeb a tedy jim nenechají vydělat. Na druhé straně se ale setkáme s milými lidmi, oceněním, finančním příspěvkem, či nabídkou osobní pomoci, což nám nové síly zase dodá.

Výrobce a jednotlivé prvky

V srpnu a září jsme se zabývaly výběrem vhodné firmy pro naše hřiště. Pečlivě jsme studovaly a porovnávaly všechny nabídky oslovených firem. Používaly jsme svoje děti jako lakmusový papírek a pozorovaly jsme, jak a na čem si děti nejvíce hrají na hřištích zbudovaných firmami, které jsme do výběru zahrnuly, zajímal nás stav herních prvků po "přežití" několik zim a dovádivých dětí. Surfovaly jsme na internetu a hledaly zkušenosti jiných spolků a mateřských center, které již hřiště vybudovaly. Oslovily jsme realizátorky hřišť v jiných městech - např. Lucii Slaukovou ze Sítě MC, která má za sebou úspěšnou realizaci 3 hřišť v Poděbradech nebo Michaelu Kmječovou z MC Čelákovice. Jejich rady "z boje" nám velmi usnadnily rozhodování a pomohly se vyvarovat chyb.

Po zralé úvaze jsme se nakonec rozhodly jít cestou kvality a zvolily jsme renomovanou dánskou firmu KOMPAN. Výrobní program této firmy obsahuje specializovanou řadu herních prvků pro malé děti, kterou již od začátku na hřišti plánujeme.

Pozvali jsme tedy zástupkyni firmy do Buštěhradu, aby nám pomohla přímo na místě vyřešit dispozici hřiště a podala přesnou cenovou nabídku vybraných prvků. Společně jsme se shodly na tom, že v základní variantě hřiště bude herní sestava s nerezovým skluzem, lanovou šplhací stěnou, šikmou horolezeckou plošinou a hasičským skluzem, pružinové houpadlo s postranicemi, kládová houpačka pro 4 děti, pískoviště a herní domeček. Celková cena uvedených prvků této základní varianty je 245 427 Kč (+ DPH 46 631 Kč). Další výdaje na úpravu terénu, zasetí trávy, na zemní práce spojené s výkopem děr, zabetonování kotev herních prvků, materiál na dopadové plochy, na zhotovení pískoviště a zakoupení písku, barvy-laky na renovaci laviček a stolů, dopravu a pracovní materiály budou činit přibližně 50 tisíc Kč. Přesto, že rozpočet základní varianty není malý, pokusíme se získat finance i na rozšířenou variantu, která by zahrnovala ještě klouzačku pro nejmenší (Liščí doupě), pružinové houpadlo (Čtyřlístek), vertikální točidlo pro 2 děti, závěsné houpačky (cena s DPH 191 185 Kč).

Jaká bude dispozice hřiště?

Přesto, že ještě nemáme detailně zakreslený plánek umístění prvků (počet prvků závisí na celkově získané částce), plánujeme do spodní rovinaté části pozemku (kde dříve bylo pískoviště) umístit herní prvky pro nej

Takto by měl vypadat jeden z plánovaných prvků - herní domeček. Foto IK

menší (domeček, pružinové houpadlo, pískoviště) a do mírného svahu pod pumpou pak herní sestavu se sítí a skluzavkou pro větší děti a kládovou houpačku. V souvislosti s tím bylo na začátku října třeba připravit terén pro uvedené herní prvky - s odvozem štěrku, který zůstal v dolní části zahrady, včetně odstranění laviček a části obrubníku a nám pomohly technické služby města, zeminu, kterou brigádníci z MC odvozili v kolečkách na hřiště, dodala sponzorsky firma pana Kühnela z Dobrovíze, firma Květiny - zeleň Albrecht se posléze sponzorsky postarala o zasetí trávy. Tyto úpravy bylo nutné provést, protože jako dopadová plocha u prvků s menší výškou pádu než 1 metr (prvky pro nejmenší) je nejvhodnější trávník. Odstraněné stávající lavičky a stoly budeme postupně renovovat, zajistíme i výrobu a instalaci malého plůtku u svahu k dolní bráně (aby se sotva chodící mrňouskové neskutáleli dolů). Jak je vidět, práce je a bude spousta.

Po zvážení situace a našich možností (vše organizuje a zařizuje bez jakéhokoli honoráře, či odměny jen pár maminek s dětmi) jsme se tedy rozhodly realizovat hřiště na jaře 2006, kdy bude před námi "teplejší období roku" volající děti na hraní ven. Zimní období využijeme ke shánění dalších peněz a to jak od dárců, tak i podáním dalších grantů a dotací.

Pohádku, která byla součástí výše uvedeného grantu, si můžete přečíst v rubrice TÉMA ZPRAVODAJE.

DĚKUJEME VŠEM DÁRCŮM, KTEŘÍ JIŽ PŘISPĚLI NA NÁŠ PROJEKT:
Nadace Via program PROCTER AND GAMBLE
Ing. Pavel KRÁČMAR (Buštěhrad)
Showa Aluminium Czech s.r.o. (Kladno)
Backaldrin s.r.o. (Kladno)
Štěpánek Auto (Buštěhrad)
Tiskárna Martin Peroutka (Buštěhrad)
Rodina Tůmova (Buštěhrad)

Martin Rašek PB - auto -servis (Buštěhrad)
Papírnictví RP Trade (Buštěhrad)
Pasířství Houska a Douda (Buštěhrad)
Helena Krausová - Linea (Buštěhrad)
Jindřich Náprstek - cukrárna, lahůdky (Buštěhrad)
Miroslav Vinkl - smíšené zboží (Buštěhrad)
David Paluka - PARD - bazar nábytku (Buštěhrad)
Smíšené zboží Čechová-Thujová (Buštěhrad)

Pokud se budete chtít o aktuálním průběhu realizace hřiště dozvědět více, sledujte naše snažení na www.mestobustehrad.cz v sekci spolky. Tímto také děkujeme webmasterce Daně Heráňové za její rychlost a preciznost, s jakou naše podklady zpracovává.
V případě jakýchkoli dotazů, či jakékoli nabídky pomoci nás prosím kontaktujte na tel.: 312 250 222. Děkujeme.

Za Mateřské centrum
Jana Závorková a Ivona Kasalická

Městská knihovna v Buštěhradě ještě jednou vyzývá všechny čtenáře, zejména ty, kteří naši knihovnu navštěvovali v minulosti, aby zapátrali ve svých domácích knihovničkách a vyhledali v nich nevrácené knihy. Evidujeme 57 dosud nevrácených titulů dospělých čtenářů a 42 titulů půjčených dětským čtenářům. Mezi těmito výpůjčkami se najdou i opravdu dlouhodobé z roku 1995. Během října a listopadu nebudou mimořádně čtenářům účtovány poplatky za upomínky, po 1. prosinci podle dodatku ke knihovnímu řádu budou zapomnětlivci obesláni a pokutováni. Těším se, že této dočasné amnestie využijete a knihy se vrátí do fondu knihovny, kde budou po zpracování v databázi opět všem k dispozici.
Jako obvykle bych vás rád seznámil s některými novými tituly v knihovně:

KOŽÍK, František: Fanfáry pro krále : Eduard Vojan a jeho doba. Vyd.2. Praha : Melantrich, 1993. 429 s.
Životopisné dílo o legendárním herci Národního divadla.

WAGENBACH, Klaus: Franz Kafka. Vyd.1. Praha : Mladá fronta, 2005. 185 s.
Otázka, zda patří Franz Kafka více do české či německé literatury ztrácí v dnešní politicky i kulturně propojené Evropě svou váhu. Pro život jednoho z nejvydávanějších a nejúspěšnějších pražských autorů byla jeho nezakotvenost jedním ze zdrojů věčných pochybností o vlastní tvorbě.

NOVÁK, Tomáš - CAPPONI, Věra: Sám sobě psychologem. Vyd.3. Praha : Grada, 2005. 275 s.
Dvojice autorů již ve třetím, přepracovaném a doplněném vydání pomáhá čtenářům překonat úskalí na cestě sebepoznání, jež je nezbytné k harmonickému rozvoji osobnosti a k pocitu spokojenosti.

NĚMEC, Martin: Stodola. Vyd.1. Praha ; Litomyšl : Paseka, 2005. 139 s.
Nečekaně vyzrálá prvotina českého autora popisuje pocit odcizení od umělosti dnešní civilizace.

SAINT-VICTOR, Jacques de: Madame du Barry. Vyd.1. Ostrava : Domino, 2005. 302 s.
Madame du Barry pocházela sice z lidových vrstev, avšak nevšední krása ji dopomohla k tomu, aby se z pouliční prodavačky stala milenkou francouzského krále Ludvíka XV. To jí nakonec přivedlo k děsivé smrti na náměstí Concorde.

VERHOEF, Esther: Akvarijní ryby. Vyd.2. Praha : Rebo, 2005. 251 s.
Bohatě fotograficky vybyvená encyklopedie nám jednotlivé druhy ryb popíše, ale také poradí, jak se o ně správně starat.

ŽILÁK, Karel: Pusinka. Vyd.1. Brno : Jota, 2005. 169 s.
Krutá próza ze současnosti nás zavede do podsvětí mezi

drogové dealery.

PLÍMOVÁ - PAUMEROVÁ, Květa: Mužům vstup zakázán. Vyd.1. Praha : Portál, 2005. 235 s.
Každodenní radosti i starosti zahalených dívek v Jordánsku. Kniha bude přínosem pro ty, kdo se chtějí dozvědět něco víc o světě žen v arabském světě, o jejich kultuře a o často zcela neznámých zvycích.

ŠIŠKA, Miroslav: Historie na sobotu. Vyd.1. Praha : Petrklíč, 2005. 263 s.
Známý popularizátor české historie nás nechá netradičně nahlížet do soukromí významných postav a osobností. Důležité dějinné mezníky se nám tak stanou důvěrně známé.

LASKOVÁ, Vera: Dvě lásky Benjamina Franklina. Vyd.1. Praha : Grafoprint-Neubert, 2005. 202 s.
Doktorka filosofie a profesorka amerických dějin chicagské university poodhaluje pozadí zrodu moderní diplomacie a poukazuje na roli žen, které se dotkly osudu Benjamina Franklina.

ANDĚRA, Miloš: Ohrožená zvířata. Vyd.2. Praha : Aventinum, 1998. 181 s.
Velkoformátová encyklopedie pro děti s barevnými ilustracemi seznamuje mladé přírodovědecké nadšence s ohroženými druhy zvířat a s výhledy na jejich přežití ve volné přírodě.
HALL, Allan: Život bez zábran : Ze soukromí světových legend. Vyd.1. Praha : Brána, 2005. 195 s.
Koho by nezajímaly každodenní trampoty osobností filmu a pop music?

ČAPKOVÁ, Kateřina: Češi, Němci, Židé? Vyd.1. Praha : Paseka, 2005. 355 s.
Aktuální a důkladná studie o národní identitě Židů v Čechách mezi lety 1918 - 1938.

SMITH, Wilbur: Triumf slunce. Vyd.1. Frýdek-Místek : Klokan, 2005. 543 s.
Novinka populárního a v naší knihovně hojně půjčovaného autora.

ŽÁČEK, Jiří: Hádanky a luštěniny. Vyd.1. Praha : Šulc a spol., 2004. 88 s.
Zábavné veršované hádanky pro úplně nejmenší čtenáře.Plete, plete sítě z nití, ale rybu sotva chytí.

Na vaši návštěvu v knihovně se těší
Jiří Samek

BUŠTĚHRADSKÉ MUZEUM OTY PAVLA U ROTTA

VÍTE ŽE...

… v září 2005 se stala sbírka všech knih Oty Pavla v Buštěhradském muzeu Oty Pavla u Rotta kompletní? Poslední knihou, která do sbírky chyběla, bylo 3. vydání Syna celerového krále z roku 1995.

… sbírka všech knih Oty Pavla v muzeu čítá všech 46 knih Oty Pavla či výborů jeho povídek? 11 knih vyšlo za života Oty Pavla včetně 1. vydání Pohádky o Raškovi a Jak jsem potkal ryby z roku 1974 a 35 knih po jeho smrti až do současnosti.

… nejkuriózněji získanou knihou do sbírky muzea byla kniha vyčuhující ze svázaného balíku sběru starého papíru, který pořádala MŠ Buštěhrad na jaře 2005?. Bylo to velmi cenné 2. vydání Dukly mezi mrakodrapy, která ve sbírce chyběla. Neznámému dárci tímto děkujeme!

… muzeum vlastní také 12 zahraničních překladů knih Oty Pavla? Ve sbírce jsou překlady ve slovenštině, švédštině, bulharštině, maďarštině, polštině, srbštině, japonštině a italštině. Dárcem 7 cizojazyčných překladů knih Oty Pavla je ředitel Sládečkova vlastivědného muzea v Kladně PhDr. Zdeněk Kuchyňka, který je pro naše muzeum koupil v internetové aukci.

… od otevření do začátku října navštívilo muzeum Oty Pavla 6 137 návštěvníků?

… od otevření do začátku října přijelo do muzea 97 zájezdů a školních výprav, ve kterých bylo 2837 návštěvníků?

… většina dětí ze školních zájezdů do muzea prochází zároveň Stezkou historií Buštěhradu a vyplňuje zábavnou vědomostní hru Krok za krokem Buštěhradem, která vznikla ve spolupráci se ZŠ Buštěhrad?

… v současné době jsou 2 exponáty muzea - fotbalový míč Dukly z roku 1962 (dar fotbalistů Dukly Otovi Pavlovi) a rybářský prut (dar Oty Pavla fotografovi Bohumilu Novotnému z roku 1972) na výstavě v Památ-níku národního písemnictví "Ota Pavel - umět se radovat"? Na této výstavě je možné hlédnout sbírku dokumentů z pozůstalosti Oty Pavla ze sbírek PNP; výstava trvá do 30. 10., ale bude pravděpodobně prodloužena.

Ivona Kasalická
za o.s. Buštěhrad sobě

SPORT

DODATEČNÝCH PÁR SLOV K SEZÓNĚ 2004/2005 A-MUŽSTVA S.K. BUŠTĚHRAD

Posledním jarním utkáním ve Hřebči pro buštěhradský fotbal skončilo velice neúspěšné účinkování ve III. třídě.
Po žalostné podzimní části jsme si na začátku jarní sezóny řekli, že se pokusíme ve III. třídě udržet. Po několika slibných výsledcích - 3 vítězství - kdy se zdálo, že jsme nastoupili správnou cestu, se naše mužstvo bohužel dostalo opět do problémů, které nás trápily už na podzim. Účast hráčů na trénincích, i přes dané sliby a dohodu, byla žalostná a podle toho také vypadala následná hra v zápasech i jejich výsledky. Když na trénink chodí stabilně 4 nebo 5 stejných hráčů a na utkání se dostaví jen torzo mužstva, které navíc musí trenér shánět ještě pár minut před zahájením utkání nebo před odjezdem na utkání venku telefonem, tak se ani nedalo nic jiného, než sestup do IV. třídy, čekat.
Jako jeden z hlavních důvodů vidíme ten, že se nám, i přes veškerou snahu, nepodařilo přesvědčit hráče k zodpovědnějšímu přístupu jak k tréninkům, tak i k zápasům. Bez poctivé přípravy se nedá hrát ani III. třída, ale to někteří hráči nedokázali nebo nechtěli pochopit.
Dalším dost podstatným problémem je několik let trvající generační problém a z něj vyplývající neochota a nezájem starších zkušenějších hráčů o zapojení do hry a chodu vlastního fotbalového klubu. Pomoc těchto v současné době nehrajících hráčů by oddílu hodně pomohla a proto každý, kdo by chtěl skutečně pomoci je stále vítán.
Jako další neméně důležitý důvod vidíme i nedostatek finančních prostředků, které nám chybí jak na běžný provoz a činnost klubu, tak i na případné hostování či přestup hráčů z jiných mužstev, které by nám při nezájmu některých našich hráčů mohlo výrazně pomoci. Při stávajícím přístupu některých hráčů a následujících výsledcích hry však nemůže překvapit nízký zájem diváků a z toho vyplývající chybějící příjmy za vstupné i nezájem sponzorů, kteří by nás jinak mohli velmi významně podpořit v naší činnosti.
Dalším významným problémem je opakovaný vandalismus, jehož výsledkem je opakované ničení oplocení, střídaček, branek, laviček a osvětlení tribuny. Vedení oddílu se snaží celý sportovní areál při výše popsaných minimálních finančních prostředcích vlastními silami a na vlastní osobní náklady udržovat v přijatelném stavu, ale samo na to do budoucna nemůže stačit. Na opravu branek pro přípravku a pro tréninky nejsou již finanční prostředky a tak pomalu, ale jistě chátrají. Poničený plot byl opraven vlastními silami a za nezištné pomoci pana Františka Drábka a Karla Eliáše, za což jim patří náš vřelý dík. Přesto výsledek této práce již není vidět, protože oplocení bylo již za necelý týden vandaly znovu poničeno!
Chtěli bychom se ještě zmínit o stavu našeho sportovního areálu. Po rekonstrukci hrací plochy mají naše mužstva lepší podmínky pro zápasy. Aby se ulehčilo travnaté ploše, byl učiněn pokus vybudovat tréninkové hřiště, který zajišťoval Městský úřad Buštěhrad. Bohužel dosud zůstalo jen u pokusu, jehož zhodnocení si může udělat každý pouhým pohledem na současný stav "tréninkového hřiště". Smutné je, že tomuto pokusu padla za oběť nejen časomíra, ale i překvapivé finanční prostředky, které, jak se momentálně zdá, jsou nenávratně pryč a z tréninkového hřiště zbyla jen opuštěná pískovna. Škoda jen, že přes opakovaná jednání zástupců výboru S.K. Buštěhrad s Městským úřadem Buštěhrad včetně předložení cenové nabídky na dokončení tréninkového hřiště a jeho roční údržbu za částku menší než třetinovou z dosud investovaných prostředků se dobudování tohoto tréninkového hřiště nepohnulo ani o píď!
Ve stávajícím ročníku přejme buštěhradské kopané zlepšený a odpovědný přístup všech hráčů, ale i větší podporu a pomoc všech, kteří mají rádi sport a kterým není fotbal v Buštěhradě lhostejný.

Karel Landa a Josef Kurajský

ŠACHOVÝ ODDÍL SOKOL BUŠTĚHRAD

SOUTĚŽE DRUŽSTEV DOSPĚLÝCH: ÁČKO POSLEDNÍ, BÉČKO SEDMÉ
V Regionálním přeboru osmičlenných družstev (byli jsme nováčkem) bylo naším cílem neskončit poslední a tím se v přeboru udržet. Obavy, zda na tuto soutěž budeme výkonnostně mít, se nepotvrdily. Naopak, s většinou soupeřů jsme sehráli vyrovnané zápasy a získali jsme 3 body při celkové bilanci 1 vítězství, jedna remíza a 9 porážek. V průběhu celého ročníku (s výjimkou vyhraného zápasu) nám zápasové body neskutečným způsobem unikaly mezi prsty, o čemž svědčí čtyři (!) prohry nejtěsnějším poměrem 3,5:4,5. Po celou dobu jsme se drželi na 10-11.místě, ale v závěru jsme skončili podobně jako žáci. V posledním kole jsme opět prohráli nejtěsnějším rozdílem s družstvem NOVAKladno a protože Kolešovice porazily Slaný, klesli jsme na poslední místo a sestoupili do regionální soutěže.

REGIONÁLNÍ PŘEBOR

Konečná tabulka skupina B

				- naše výsledky
1.	Sokol Hostivice	**20**	60,5	**1 : 7**
2.	ŠK Kladno C	**18**	55,5	**2½ : 5½**
3.	EE Kralupy C	**14**	50,0	**3 : 5**
4.	EE Kralupy B	**14**	49,0	**3½ : 4½**
5.	SK DDM Slaný	**13**	49,0	**2½ : 5½**
6.	ŠK Kladno D	**13**	40,5	**3½ : 4½**
7.	ŠO Stochov	**12**	47,0	**3 : 5**
8.	NOVA Kladno A	**9**	36,0	**3½ : 4½**
9.	Libčice	**6**	38,5	**4 : 4**
10.	CAISSA Úholičky B	**6**	33,5	**3½ : 4½**
11.	ČL Kolešovice	**4**	33,5	**5 : 3**
12.	Sokol Buštěhrad A	**3**	35,0	

Individuální výsledky našich hráčů

	body	partie
Buk Václav	3	10
Barták Pavel (host)	3,5	7
Buk Pavel	6,5	11
Mleziva Miloslav ml.	7	10
Mleziva Miloslav st.	2	5
Huml Antonín	1	7
Huml Lubomír	0,5	6
Dvonč Ladislav	1,5	5
Modr Martin	2,5	4
Buk Jan	0	4
Šáfr Jan	7	11
Schmalz Michal	0,5	5

Béčko hrálo druhým rokem Regionální soutěž pětičlenných družstev. Zatímco loni skončilo bez konkurence poslední, letos se u mladých hráčů projevil výrazný výkonnostní vzestup a družstvo, které bylo sestavováno "aby si všichni zahráli", skončilo v klidném středu tabulky. Výrazným tahounem družstva se stal Honza Šáfr, který převážně nastupoval na druhé šachovnici a ziskem šest bodů z osmi partií dosáhl úctyhodné úspěšnosti 75%!

REGIONÁLNÍ SOUTĚŽ

Konečná tabulka skupina B

				naše výsledky
1.	Velvary	**16**	33,5	**0 : 5**
2.	ŠK Kladno E	**15**	30,5	**1½ : 3½**
3.	Hotel Merkur Kladno	**14**	31,5	**1½ : 3½**
4.	CAISSA Úholičky C	**14**	30,0	**1 : 4**
5.	NOVA Kladno B	**9**	19,5	**2 : 3**
6.	ŠK Kladno F	**6**	21,0	**3½ : 1½**
7.	Sokol Buštěhrad B	**6**	17,0	
8.	Zlonice	**4**	15,5	**3 : 2**
9.	CAISSA Úholičky D	**4**	13,0	**1 : 4**
10.	ŠK Rakovník C	**2**	13,5	**3½ : 1½**

Individuální výsledky našich hráčů

	body	partie
Schmalz Michal	2	4
Buk Pavel	0	2
Mleziva Miloslav ml.	0	2
Šáfr Jan	6	8
Buk Jan	1	5
Šiml Jakub	1	3
Nykl Tomáš	2	6
Havelka Martin	0,5	4
Bělský Kamil	2	4
Kočárek Zdeněk	2,5	7

ODDÍLOVÝM PŘEBORNÍKEM PŘI REKORDNÍ ÚČASTI VÁCLAV BUK

Poprvé v historii našeho oddílu se podařilo odehrát oddílový přebor jako dlouhodobou soutěž. Možnosti změřit vzájemně síly a bojovat o nominaci do A družstva využili téměř všichni členové oddílu. Při účasti 14 hráčů se hrálo švýcarským systémem na 7 kol a od ledna do dubna se řádně sehrálo všech 49 utkání tempem 30 tahů za jednu hodinu a 15 minut do konce partie. Zcela suverénně prošel turnajem Václav Buk, který získal plný počet sedm bodů a potvrdil roli naší jedničky. Postavení žebříčkové dvojky potvrdil i Míla Mleziva, který prohrál pouze s vítězem a s náskokem obsadil 2. místo. Na další místa se již probojovali úspěšní žáci: Honza Šáfr, který se stal dorosteneckým oddílovým přeborníkem a se stejným bodovým ziskem, ale horším pomocným hodnocením, Michal Schmalz.

Jan Šáfr. Foto P. Buk

Sokol Buštěhrad - oddílový přebor 2005

Pořadí	*Dorost*	*Jméno*	*ELO*	*Body*	*pom.*
1		Buk Václav	1901	7,0	19,0
2		Mleziva Miloslav j.	1727	6,0	19,5
3	1	Šáfr Jan	1616	4,5	21,0
4	2	Schmalz Michal	1403	4,5	19,5
5		Huml Antonín	1466	4,0	14,0
6		Mleziva Miloslav s.	1542	3,5	20,0
7		Dvonč Ladislav	0	3,5	14,5
8		Buk Pavel	1717	3,0	21,5
9		Huml Lubomír	1352	3,0	18,5
10	3	Buk Jan	1378	3,0	13,5
11		Nykl Tomáš	0	3,0	12,5
12	4	Havelka Martin	0	2,0	13,5
13	5	Bělský Kamil	0	1,0	15,5
14	6	Kočárek Zdeněk	0	1,0	14,5

V závěru sezóny jsme sehráli i oddílové přebory v bleskovém šachu (na partii má každý hráč jen 5 minut) a v rapid šachu (20 minut na partii).

I v "bleskovkách" za účasti 11 hráčů zvítězil Václav Buk, který prošel turnajem opět bez porážky, ale protože ve finálové části dvakrát remizoval, o jeho vítězství před druhým Michalem Schmalzem rozhodlo jen pomocné hodnocení. Jen o půl bodu méně získal třetí Honza Šáfr.

O přeborníka v "rapidu" bojovalo 9 hráčů a při neúčasti Václava Buka se již zcela prosadili naši úspěšní žáci: zvítězil Honza Šáfr lepším pomocným hodnocením před Michalem Schmalzem, když oba získali 7 bodů. Míla Mleziva na 3. a Pavel Buk na 4. místě získali 5,5 bodu.

KRAJSKÝ PŘEBOR MLÁDEŽE: BRONZOVÁ MEDAILE A DVA POSTUPY

Závěrečným turnajem šachové sezóny 2004/05 bylo finále Krajského přeboru mládeže v praktickém šachu 2005, které se konalo poslední červnový víkend ve Vlašimi. O tituly krajských přeborníků a postup na Mistrovství Čech bojovalo ve čtyřech věkových kategoriích více než 100 nejlepších hráčů Středočeského kraje. Turnaje se hrály švýcarským systémem na 7 kol tempem 1 hodina na celou partii.

V nejsilnější kategorii H16 měl na základě výsledků regionálního přeboru náš oddíl nejpočetnější zastoupení. Vedle zkušených Honzy Šáfra, Michala Schmalze a Honzy Buka si poprvé vybojoval účast i Kamil Bělský. Apřestože byl Ka-

mil papírově nejslabším hráčem, podařilo se mu hned v 1. kole zvítězit a ve druhém remizovat. Následovaly tři porážky, které potvrdily starou pravdu, že nejtěžší je vyhrávat vyhrané partie, ale zisk z posledních dvou kol znamenal celkové 3 body a pěkné 20. místo. V celém turnaji prokazoval. že pokud se plně
soustředí na hru, dokáže být každému nebezpečným soupeřem. Honza Buk měl po sobotě nadějné 2 body ze 4 partií, ale sen probojovat se do první desítky a případně bojovat o postup se rozplynul po prohrách v 5. (s nejvýše nasazeným hráčem) a 6. kole. Závěrečnou výhrou se mu alespoň podařilo probojovat se do první dvacítky.
Roli vážného kandidáta na postup potvrdil Michal Schmalz hned v sobotu. Po třech výhrách a remíze s pozdějším vítězem se dostal do čela. Po remíze v 5. kole ho nezlomila ani prohra v 6.kole. V poslední partii zvolil "vrabce v hrsti", když jsme měli spočítáno, že na postup remíza stačí. Naopak odzadu prošel turnajem Honza Šáfr. Po dvou úvodních remízách dvakrát vyhrál, ale prohra s pozdějším vítězem v 5. kole se zdála být osudovou. Ale Honza se opět projevil jako velký bojovník: v 6. kole soupeře smetl a i přes nepříznivý průběh poslední partie odmítal nabídky na remis, protože věděl, že výhra znamená bronzovou medaili. V dramatickém závěru partie po téměř dvou hodinách hry v oboustranné časové tísni se mu skutečně podařilo zvrátit vývoj partie a vyhrát!
Výsledky krajského přeboru (4 hráči v první dvacítce) potvrdily pozici našeho oddílu na špici Středočeského kraje v nejstarší žákovské kategorii a v podzimním Mistrovství Čech budeme mít opět dva zástupce!

Krajský přebor mládeže

Konečná tabulka - kategorie H16

Pořadí	*Jméno*	*ELO*	*Oddíl*	*Body*	*pom.*
1	Rosenbaum Vít	1622	Polabí Sokol Joly	5½	21½
2	Růžička Václav	1632	ŠK Kladno	5½	19
3	**Šáfr Jan**	**1607**	**Sokol Buštěhrad**	**5**	**18**
4	Fencl Pavel	1680	Polabí Sokol Joly	5	16½
5	**Schmalz Michal**	**1501**	**Sokol Buštěhrad**	**4½**	**19½**
6	Moravec Vít	1428	Sokol Český Brod	4½	17½
7	Nejedlý Jiří	1438	TJ Neratovice	4½	17½
8	Fiala Jan	1250	Sokol Český Brod	4½	17½
9	Slanec Jan	1479	ŠK Rakovník	4	20½
10	Mlčoch Martin	1310	TJ AŠ Mladá Boleslav	4	19½
...					
19	**Buk Jan**	**1254**	**Sokol Buštěhrad**	**3**	**18**
20	**Bělský Kamil**	**1100**	**Sokol Buštěhrad**	**3**	**17**
...					

Jan Buk. Foto P. Buk

SEZÓNA 2004/2005: BYL TO DOBRÝ ROK

Uplynulý šachový rok se skutečně vydařil. Všichni členové se aktivně zapojili do soutěží družstev, sehráli jsme dlouhodobý oddílový přebor a v klubovně bývalo často plno. Na jaře se náš oddíl rozrostl o 5 mladších žáků a jednu žákyni, je nás už 22. Několikaletá práce s mládeží přinesla své ovoce : poprvé v historii jsme měli zastoupení (a hned dvakrát) na Mistrovství České republiky a žákovské družstvo hrálo 1.ligu mladšího dorostu.
A přestože se první ligu, ani regionální přebor nepodařilo udržet, mnoho členů si prokazatelně zlepšilo výkonnost: na listinu osobních koeficientů (=ELO) se dostali další 3 hráči (už je nás tam 12) a 3 hráči si uhráli vyšší výkonnostní třídu. Vedle tréninků a účasti na turnajích jsme si našli čas i na organizování vlastních šachových akcí: opět jsme uspořádali tradiční turnaj pro buštěhradské žáky "O putovní pohár města Buštěhradu", v Sokolovně se poprvé v její dlouhé historii hrála 1. liga a na 2. ročník "Velké ceny Buštěhradu" se sjelo 60 mladých šachistů ze Středočeského kraje a Prahy.
Příští číslo Buštěhradského zpravodaje přinese informace z Mistrovství České republiky mládeže v rapid šachu v Sedlčanech, z Mistrovství Čech v Seči u Chrudimi a první výsledky soutěží družstev.

V letošním roce se opět scházíme v Sokolovně každé úterý večer a rádi mezi sebou přivítáme další nové zájemce. Pro žáky buštěhradské školy připravujeme na prosinec jubilejní 30.ročník turnaje O putovní pohár města Buštěhradu.

Pavel Buk, 4.10.2005

ŽIJÍ MEZI NÁMI . . .

PANÍ MARIE HOROVÁ: O DOBROTĚ SRDCE

Mohl se psát rok 1979, bylo mlhavé podzimní odpoledne, které jsem trávil jako jedno z mnoha odpolední ve školní družině. Zcela nečekaně nás naše paní vychovatelka seřadila v dvojstup a převedla do vedlejší třídy. Nyní si již nepamatuji, jaké hry ve vedlejší družině měli, ani nevím s kým anebo jestli vůbec jsem si ten den hrál. Zcela přesně vám však i dnes mohu popsat, jak zněl ten klavír. Budu vám popisovat jeho barevnost, také však podmanivost, efektnost každého tónu, ale i sílu, se kterou mě každou další písní doslova přibíjel k židličce. A já, malý osmiletý kluk jsem ohromeně zíral na paní, která za klavírem seděla a jejíž ruce, jen tak, jakoby nic, byly motorem této úchvatné hry... Barevný klavír paní Horové - zeptejte se mě, moc rád vám o něm povím.

Laskavý čtenář sice nic nemůže vidět, ale na stole předemnou leží velký prázdný talíř. Talíř je prázdný proto, že jsem před malou chvílí bez dlouhého odmítání dojedl výbornou směs uherského salámu, vajíček, sýrů, pomazánek, ovoce, zeleniny a báječně zralého melounu. Avelký je proto, že jste mi těchto dobrot dopřála opravdu ve vrchovaté míře. (Dělat rozhovory pro Buštěhradský zpravodaj je dobrá živnost). "Paní Horová, jsem tak přejedený, že nemohu skoro ani mluvit. Mohla byste si tedy, prosím, první otázku položit sama?"
Dobře, i když redaktorem jsem ještě nikdy nebyla. Tak začneme asi klasicky, co bys na to řekl? Kde jsem se narodila, škola, rodiče a tak dále.

Moc vám děkuji ... (nádech)... začínáme ve velkém stylu...
Narodila jsem se v Buštěhradě a celý život jsem zde také prožila. Chodila jsem do naší školy, pak jsem po absolvování kurzu pracovala v Dejvicích jako zubní instrumentářka. Potom jsem se vdala, měla jsem dva syny, Dušana a Petra, s nimiž jsem byla osm let doma. A protože jsem potřebovala peníze, tak jsem vzala uklízení ve škole. Po čase mi byla nabídnuta práce vychovatelky v družině a zastávala jsem dokonce funkci vedoucí vychovatelky. Při zaměstnání jsem vystudovala střední vychovatelskou školu. No, a práci vychovatelky jsem vykonávala až do konce letošního školního roku.

Jak to bylo s hudbou u vás doma?
Můj tatínek byl učitelem hudby a doslova jsme hudbou žili. Tatínek hudbu vyučoval přímo doma, dva dny v týdnu však učil také ve Hřebči a jeden den dokonce v Hostouni. Vyučoval klavír, dechové nástroje a harmoniku. Mám bratra a sestru a všichni jsme pochopitelně museli "dobrovolně" hrát. Maminka v hudbě tatínka podporovala, děti k nám chodily rády a bylo u nás moc veselo.

Dá se říct, že vaším prvním učitelem a vzorem byl tatínek.
Ano, já jsem se učila na klavír. Tatínek to dělal tak, že jakmile bylo více dětí, které už něco uměly na nějaký nástroj, tak šup, a už byl menší orchestr.

Vím, že krásně zpíváte. Kdo vás vyučoval zpěvu?
Ne, zpěvu mě nikdo neučil. Maminka mně vyprávěla, že už ve dvou letech, když mě tatínek vezl na kole, jsem zpívala písničku "Hrajte, já ráda tancuju". Dříve jsem byla soprán, teď zpívám alt.

Víte, jako dítě jsem byl fascinován (a trvá to dodnes) vaší hrou na klavír a z nemalé části máte i vy zásluhu na tom, že jsem na tento nástroj začal hrát i já. Klavírní doprovod umí zahrát k písničce leckdo. Já však vždy obdivoval barevnost vaší hry, nápaditost, různé figury, které při doprovodu používáte. Sám jsem se to u klavíru nenaučil. Jak to děláte ?
Je, tak to já ani nevím. Co potřebuji ve sboru nebo u dětí zahrát, tak to zahraji, ale to jak říkáš... tak to netuším. Jako dítě jsem hrála nejen písničky, ale i klasické skladby. Jednou jsem i vyhrála nějakou soutěž s Čajkovským. Dodnes si zahraji etudy a tak zvanou klasiku. Ale stejně, mou klavírní láskou vždy zůstanou národní písničky.

Dobře, ale jak jsem si povšiml, tak vám ani moc nevadí v jaké tónině ty písničky hrajete. Zdá se mi, že nějaké křížky nebo béčka vám velké starosti nedělají. Tak jak to děláte?
Ale to víš, že mi starosti dělají. Zajímá mě však orientace ve stupnicích. Vezmu si nějakou písničku a zahraji ji v tónině C-dur. Pak ji hraji o půl tónu výše, znovu přidám půltón a tak pořád, až dojdu zase do C-duru. To je dobrá škola.

Kdyby byli všichni tak dobří a zároveň skromní! Ale teď to přijde. Říká se o vás, že máte absolutní sluch!
Ne, to tam nedávej, já ho nemám!

Když to ale všichni o vás tvrdí, tak co mohu dělat?
Kdo to tvrdí, to mi tedy řekni ? V žádném případě, nemám absolutní sluch a kdyby snad - to by mě musel někdo přezkoušet.

Ale jak je to možné, paní Horová, že když někdo začne zpívat v nějaké náhodné tónině, vy přijdete ke klavíru a jako mávnutím kouzelného proutku se k němu s tím piánem přidáte. Jednoduše položíte prsty na klávesy a jste doma. Takže, napíšeme tam ten absolutní sluch...
Něco napiš, ale stejně absolutní sluch nemám. Vidím však, že ti již vytrávilo, najednou nějak moc mluvíš. Budu zase na chvilku redaktorem a proto navrhuji opustit toto téma. Ještě jsi se pořádně nezeptal na naši družinu.

Ach ano, ta družina ...
Tebe stejně zajímá jen ta hudba, viď. Uvědom si, že školní družina tak trochu nahrazuje rodinu. V družině si děti musí zejména odpočinout. Chodíme na oběd, vyprávíme pohádky, čteme, pak jdeme ven a potom následuje nějaká činnost, aby se děti nenudily, aby nezlobily, aby je to bavilo. Hodně šijeme, háčkujeme, kluci mají plno her, autíček,

stavebnic. V družině máme hodně obrázkových knížek, podle kterých děti kreslí. Vyrábíme z papíru, z látek, z kůže, co nám kdo daruje, to využijeme. Peněz pro družinu je dostatek, takže si můžeme kupovat i hodně nových a potřebných věcí. Jednou týdně máme hudební výchovu a hudební kroužek...

A to je zajímavé téma!
Písničky, které se naučíme občas hrajeme také maminkám u vítání občánků.

Zpívají všechny děti z družiny nebo jen některé?
Samozřejmě, děláme výběr. Zeptáme se, kdo má zájem. V průměru bývá v kroužku kolem třiceti dětí a s těmi pracujeme. S kroužkem vystupujeme na besídkách, o Vánocích a Velikonocích vystupujeme ve škole na chodbě. Pan učitel Emil Červený zavedl moc hezké koncerty na schodech, kterých se také účastníme.

Jaké další zájmové kroužky lze ve školní družině navštěvovat?
Paní vychovatelka Ludvíková vede pohybový kroužek, paní vychovatelka Holeyšovská je vedoucí kroužku kaktusářského, ornitologického, vede také anglickou konverzaci a základy výpočetní techniky. A právě paní Holeyšovská zorganizovala velmi zajímavou a užitečnou spolupráci se školou v Peru.

V Peru? O tom nic nevím.
Paní Holeyšovská se seznámila s paní profesorkou, která přednáší na pražské vysoké škole, ale působí i jako učitelka ve škole v Peru. My jsme navázali s touto školou přátelskou družbu, posíláme dětem do Peru nejen různé dárky, ale i finanční podporu. Představ si, že ta paní učitelka ty všechny dárky od nás musí nést v batohu na zádech asi pět hodin chůze do výšky 4000 m.n.m. Poutavě nám v družině vyprávěla, jak neskutečně chudě tamní děti žijí. Jak chudou a nedostačující stravu mají, ale tím spíše, jak moc jsou za všechno vděčné. Jak spolu s rodiči děkují svým učitelům za to, co je naučili a jak jsou š□astné, že se vůbec učit mohou. Škola v Peru a zejména v městech, je totiž dosti drahá a ne všechny rodiny mohou dát své děti do škol.

A teď můžeme společně nastartovat téma, na které se moc těším. Tak schválně:
"Zlatá Střela,
krásná, skvělá ,
tábor, splav a kuchyně,
to je naše svatyně!"
Na toto zvolání asi nikdy nezapomenu a myslím, že žádný kluk ani holka, které Střela poznamenala. A že jich už bude! Ale povím ti o táborech na Střele hezky od začátku. První tábory proběhly v Rožmitálu pod Třemšínem a také ve Zvůli v Jižních Čechách. Když jsme přestali jezdit do Rožmitálu, museli jsme najít nové místo. Celá naše parta, můj manžel, náš kamarád Čestmír Čermák, který jakožto hospodář dře-

Marie Horová. Foto J. Paulík

vařských závodů znal výborně lesy a polesí, jsme jezdili do Žlutic. Tehdy se obrátil můj muž spolu s Jiřím Vinklem na ředitelství polesí Vladař (známá, dominantní hora u Žlutic) se žádostí o pronájem louky ve Dvorcích, u splavu na řece Střele. Zásluhou nadlesního Jaroslava Vlachého jim bylo vyhověno.

V kterém roce byl úplně první tábor na Střele?
Poprvé roku 1974. Už tehdy jezdilo minimálně šedesát dětí, ale byly roky, kdy jich bylo třeba i k osmdesáti. Od roku 1975 se už jezdilo i na druhý běh tábora, kde byla hlavní vedoucí Naďa Fenclová-Vrabcová. Protože o budování tábora se zasloužilo mnoho rodičů, přátel junáka, patronátních závodů (které tehdy výborně fungovaly), sluší se všem poděkovat najednou, protože jinak bych mohla na někoho zapomenout a to by mě mrzelo.

Myslím, že jedním z největších symbolů táborů na Střele byl váš manžel, pan Karel Hora, pro nás všechny však jedině a zásadně známý pod legendární přezdívkou Jasan. My kluci jsme k němu obdivně vzhlíželi a když někdy přísněji řekl: "Tak je vám to jasan?!", bylo to pro nás jako zákon.
Můj manžel byl zapálený junák. I když se dělaly tábory pod pionýrem, můj muž vše bral junácky. Učil děti dělat uzly, znát souhvězdí, morseovku, psát tajné zprávy, střílet, všechny takové ty indiánsko-zálesácké věci. Jelikož byl truhlářem, učil také děti vypalovat na dřevo různé symboly, obrázky, junácké motivy. I to zvolání "Zlatá Střela..." vymyslel. Byl to velice spravedlivý člověk a proto také ti kluci k němu tak tíhli. Když bylo něco potřeba vyřídit, uměl to vyřídit bez rozčilování, ale velmi důsledně.

Pamatujete na ty písničky u velkých večerních ohňů? Jaké to mělo kouzlo!
No jistě, jakpak by ne. A pořád se ty písničky zpívají - "Prapor náš svěsil svá mohutná křídla", pořád je tam týpí, totem...

Pamatuji si na večerní ohně, na ranní a večerní nástupy, kde měl Jasan vždy řeč a my hltali každé jeho slovo. Koho pochválil, ten se dmul pýchou, koho pokáral, ten klopil oči celý den.
Mám radost z toho, že v duchu mého manžela tábory pokračují, že se toho chopili šikovní mladí lidé, kteří dělají různá zlepšení a jde to výborně dál. Ohromně mě dojalo, že udělali mému manželovi v lese mohylu, na jeho počest. Když jsem to viděla poprvé, tak to se mnou zatřáslo. Teď jsem tam jela znovu a zatřáslo to se mnou zas. Vždy k té mohyle ale musím přijít. S myšlenkou ji postavit přišel Mirek Troch a spolu se svými syny tak uctili Jasanovu památku za všechny junáky. Díky jim i všem.

Neodmyslitelnou součástí tábora je kuchyně, tedy stejně jako splav - viz zvolání výše. Jak to bylo se stavbou kuchyně?
První kuchyně byla dřevěná. Na stavbě zděné kuchyně měl velkou zásluhu Čenda Buk, který na rozdíl od nás uměl nashromáždit peníze. Měl k sobě výborného pomocníka Míru Micku. Zděná kuchyně byla postavena někdy roku 1977, i když, nevím to přesně.

O Střele bychom mohli popsat mnoho čísel Buštěhradského zpravodaje. Krásně by se to psalo, každé písmenko nezaměnitelně voní. Myslím, že všichni, kteří Střelu prožili aspoň jednou, teď rozumí. Ale máme tu další krásné téma: Buštěhradský pěvecký sbor a pěvecké trio.
Po jednom z mých pěveckých sólových vystoupení v Buštěhradě, mě, tenkrát jakožto patnáctiletou holku, oslovil Jilka Teringer a angažoval do svého sboru. To byl ještě sbor Svazu mládeže. Od těch dob zpívám pořád. Jak již v rozhovoru řekl pan Václav Míšek, pod vlivem osvětové besedy vznikl v sedmdesátých letech (1977) současný smíšený pěvecký sbor, který založil profesor Karel Vacek v úzké spolupráci s panem JiljímTeringerem.

A jak vzniklo trio?
Bětuška Hlinková měla výborný soprán a hrozně ráda zpívala. Ta znala snad na každé slovo písničku. Její švagrová Anička Fürstová pocházela od Domažlic, z Chodska. Z kraje, kde se hodně zpívalo a zpívá. Díky tomu uměla velké množství chodských písní. Jednou při zkoušce sboru jsme uklízeli židle a při tom jsme zpívali písničku "Já milou mám daleko tam". Já jsem k tomu najednou začala zpívat improvizovaně třetí hlas a tím vlastně jsme začaly.

Kdo vám ty hlasy sestavoval a vůbec celkově aranžoval písně?
Něco jsme dělaly samy, podle sluchu a něco ze zpěvníků. Měly jsme například velké zpěvníky chodských písní, v nichž jsou ty tři hlasy napsané. Také posílal a upravoval písně pan učitel Heral, který v Buštěhradě dříve učil.

Zpívaly jste někdy s klavírem, za podpory sboru, nebo zásadně samy?
Ne, ne, zpívaly jsme "a capella", bez doprovodu. Když měl vystoupení sbor, tak jsme zazpívaly pro zpestření. Také jsme měly samostatná vystoupení. Například na vítání občánků, na akcích baráčníků, Červeného kříže a tak podobně.

Ale vy jste zpívala i jako sólistka Buštěhradského sboru, například v Rybovce. Myslím, že alt. Nechtěla byste si opět sólově zazpívat?
Dříve to šlo a bavilo mě to. Teď mě přeci jen někdy zlobí hlasivky a proto sóla velmi ráda přenechám těm mladším.

Tak to vidíte, paní Horová. Celý náš rozhovor se vlastně točil kolem hudby, i u té Střely jsme si museli popovídat o písničkách. Ajá to tak mám rád. Nyní závěrem by však bylo hezké zachovat pomalu se rodící tradici. Tím myslím, že byste i vy mohla sdělit naším čtenářům nějakou myšlenku, poselství.
Napadlo mě zrovna, že lidstvo je už tak daleko, že je již takových vynálezů, že byli lidi na Měsíci, že budeme za chvíli lítat kdo ví kam... Ale to nejdůležitější a zadarmo je dobrota srdce, která se nedá nikde naučit.

Za nádherné povídání prostoupené vzpomínkami, neméně však za bohatýrské pohoštění vám děkuje

Jan Paulík

BLAHOPŘEJEME

NARODILI SE

JEDLIČKOVÁ Tereza, ul. Starý hrad
ŠIMONOVSKÝ Tomáš, Průchodní ul.
DAHEROVÁ Aisha, ul. V uličce
MATURA Dominik, Zahradní ul.
ŠAFÁŘ Filip, Revoluční ul.

NAŠI JUBILANTI

70 let
VELC Josef, Prokopova ulice

75 let
FRIDRICHOVÁ Jarmila, ul. Lidická

85 let
KALLA Jaroslav, Zahradní ul.

90 let
KAIMLOVÁ Bohuslava, ul. Husova

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Dne 6. září 2005 jsme uvítali do života nově narozené občánky.Rodičům ještě jednou přejeme hodně radosti z jejich dětí.

Zleva: Aisha Daherová, Sebastian Fila, Tereza Jedličková, Jan Musel a Vojtěch Stehlík. Foto J. Pergl

PODĚKOVÁNÍ

Srdečně děkuji zástupcům Městského úřadu, rodině a přátelům za milá přání k mému životnímu jubileu. Byl jsem potěšen.

Penc Jiří

Srdečně děkuji zástupcům Městského úřadu, děvčatům z ČCK, sousedům a přátelům, kteří mi přišli blahopřát k mým narozeninám. Velice jste mě potěšili.

Marie Zemanová

Mnohokrát děkuji za krásnou gratulaci k mému jubileu. Moc mě to potěšilo a přeji všem v radě zdraví, štěstí a mnoho úspěchů.

Ladislava Pokorná

Děkuji zástupcům Městského úřadu, Českého červeného kříže, všem přátelům, sousedům a celé své rodině za blahopřání a dárky k mým 85. narozeninám. Byla jsem velice potěšena.

Růžena Šedová

VZPOMÍNÁME

Dne 10. 10. 2005 uplynuly 2 roky od úmrtí naší milované maminky, babičky, prababičky a paní Zdeňky Želinové. Kdo jste ji znali, věnujte jí tichou vzpomínku.

Zdeňka Kozelková, dcera s rodinou

Dne 1. 12. 2005 tomu bude již 30 let co náhle odešel můj milovaný bráška Václav Želina. Stále na něho vzpomíná jeho sestra.

Zdeňka Kozelková s rodinou

ČTENÁŘI NÁM PÍŠÍ

BUŠTĚHRADSKÝ SBOR VYSTOUPIL V LIDICÍCH

Pěvecký koncert slečny Marty Hanfové a jejích hostů se uskutečnil těsně před oficiálním nástupem podzimu (20. září) a ukončil tak nově založenou tradici, která nese název "Lidické kulturní léto". Večerní koncert se uskutečnil pod širým nebem v krásně upravené zahradě Lidické galerie (bývalý Kulturní dům) a přálo mu nejen počasí, ale také přízeň publika. Podle odhadů pořadatelů se sešlo více než 200 posluchačů z Lidic i blízkého okolí. Můžeme mezi ně zařadit i Buštěhradské, protože Marta Hanfová si přizvala ke svému účinkování nejen svého pěveckého kolegu Ladislava Elgra, ale i pěvecký sbor pod vedením pana Jiljí Teringera právě z Buštěhradu. Nebylo to jejich první, a doufejme, že také ne poslední, spoluúčinkování.

Návštěvníci si vyslechli nádherné písně z per takových velikánů naší i světové klasické hudby jako Bedřicha Smetany, Antonína Dvořáka, Giacoma Pucciniho či Giuseppe Verdiho a dalších. Celým koncertem provázel svým nenapodobitelným způsobem, který nepostrádal ani humor, profesor Radomír Melmuka. Když koncert skončil, byla už tma a na nebi vyšly hvězdy. Azřejmě budu mluvit z duše všem, kteří ač mírně prokřehlí měli hřejivý pocit z krásného večera, ke kterému jistě přispěl i zmíněný buštěhradský pěvecký sbor.

pro BZ Marek Veselý

D. P. S. BUŠTĚHRAD

Blíží se 18. listopad, sedmé výročí, otevření Domu pečovatelské služby, město Buštěhrad. 7 let je nebo není dlouhá doba? Já o tom píšu s hrdostí, nebo jsem jedna z prvních přišla do tohoto Domu.

Jen nás tady 18 obyvatel. A prožili jsme v tomto Domově vše, co prožívají asi všude v těchto zařízeních. Nemoci, odchody, i příchozí nové tváře. Já žiji v Buštěhradě 25 let, a tento Dům považuji za svůj domov. A přála bych si aby každý občan, Buštěhradu si vzpomněl na tento den, neboť to byla opravdová událost.

Květa Bílková

PODĚKOVÁNÍ

Vedení sdružení STŘELA - sdružení pro letní táborovou činnost Buštěhrad chce touto cestou poděkovat Městkému úřadu Buštěhrad, hlavně pak paní starostce Ing. Jitce Leflerové a panu Antonínu Kadlecovi, za jejich ochotnou pomoc při řešení nečekaných, ale o to větších problémů s letním tábořištěm na řece Střele. Díky jejich podpoře se nám podařilo skolaudovat alespoň táborovou kuchyni, bez níž by byl letošní tábor, ale i tábory budoucí víceméně neuskutečnitelné. Ostatní stavby (jídelna a koupelna) se nám však zachránit nepodařilo, což nás nutí najít do budoucna jiné řešení s vybudováním tohoto nezbytného zařízení tak, aby vše vyhovovalo neústupnému Odboru životního prostředí města Kralovice, z jehož popudu musely být zmíněné stavby odstraněny.

Dále bychom poděkovat Městkému úřadu Buštěhrad za přidělené dotace, které byly použity na zakoupení části nových lehátek pro účastníky letních táborů našeho sdružení

Další naše poděkování patří Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy ČR, bez jehož dotací bychom stěží dali dohromady finanční prostředky v takové výši, abychom mohli nechat zhotovit nové podsady a WC, jež plně nahradily staré, naprosto již nevyhovující.

Poslední poděkování patří panu Ing. Pavlovi Hrabinovi, zástupci dětské organizace Junák Buštěhrad, který nám pomáhal vyřizovat patřičné písemnosti ohledně kolaudace kuchyně na Střele a na úkor své řádné dovolené a nezištně s námi objížděl všechny úřady a instituce nacházející se do jedné v kraji plzeňském.

Na závěr všem zmíněným institucím a lidem patří naše velké "děkujeme".

Za vedení sdružení STŘELA,
Tyršova 269, Buštěhrad

Fenclová Naďa

NENÍ TÁBOR JAKO TÁBOR, TEN NÁŠ JE NA STŘELE

Jsou rodiče, kteří nemajíce k dispozici babičky a dědečky, tak zvané "hlídací", děsí se množství prázdnin a hledají možnosti, kam své ratolesti v tuto dobu umístit. Musím se přiznat, že i já patřím do této skupiny.

Letos v době letních prázdnin jsme poslali naši dceru na Junácký tábor Na Střelu. Odjížděla zvesela plna očekávání. Já jsem měla tak trochu obavy, protože jsem na podobných táborech v době svého dětství pobývala a čekala jsem netrpělivě na dopisy. Ten první na sebe nedal dlouho čekat "Ahoj, dojeli jsme dobře, zdraví Ela". Ten druhý přišel později. "Ahoj mám se báječně. Rozřízla jsem si nohu o kámen v řece, ale už se to hojí, mám se skvěle, nemám už co psát. Ahoj Ela." Tento dopis byl zároveň dopisem posledním. Informace, co se tam kdesi u řeky děje, jsem získávala pokoutně a byla jsem čím dál tím víc zvědavá. Stále jsem dodržovala známé pravidlo, za dětmi na tábor se nejezdí! Vím, co to udělalo se mnou, když za kamarády přijeli rodiče a my ostatní jsme pak ještě nejméně

dva dny smutně vyhlíželi, jestli náhodou nejedou. Jenže situace v rodině se vyhrotila tak, že jsme pro ni museli dojet v ten poslední večer. Neopomněla jsem se zeptat vedoucích, jak to nejlépe učinit a dostalo se nám pozvání k závěrečnému táboráku. Děkuji. Brzy se vyskytly první problémy, nevěděli jsme, kde přesně ten tábor vlastně je. Tak jsem začala telefonovat a zanedlouho jsem měla napsaný itinerář. Poslední zápis zněl: Poustky, za rybníkem doleva, po dlouhé lesní cestě až k jezu, tam zaparkujete a přes řeku jej uvidíte. Při pohledu do mapy mě optimismus trochu opustil, protože jméno Poustky jsem tam nenašla a můj informátor již nebyl k zastižení. Nicméně v předposlední den tábora k večeru jsme vyrazili. Bylo dusno a my se lepili k sedačkám. Když jsme dojeli do Poustek, začalo se šeřit, za rybníkem jsme zahnuli doleva a dojeli do Rabštějna, tam už začal manžel bručet, kde, že je ten jez a co to mám za plán cesty a ať zavolám, o bližší informace. To se lehko řekne, ale signál tam nebyl k nalezení, a tak telefon nefungoval. Vyrazila jsem tedy na výzvědy a zjistila, že v blízkosti jsou tábory hned tři, ale který je ten pravý, to můj zdroj nevěděl. Vydali jsme se k tomu nejbližšímu a dojeli jsme k brodu, přes ten manžel odmítl přejet a protože já měla rozřízlý nárt, který jsem nemohla namočit a požádat manžela o přenesení jsem si v tu chvíli netroufala, vydal se tam sám s patřičnými poznámkami, které jsem radši přeslechla. Když jsem ho viděla, jak se brodí, klouže a různě naklání, voda mu sahala místy až nad kolena, boty v ruce, jeho bručení naštěstí řeka milosrdně odnášela, tak jsem dostala záchvat smíchu a šla se schovat do auta. Což byla částí zbabělost a částí nutnost, ještě ke všemu na mě totiž zaútočili komáři. V autě mě uvítala mladší dcera slovy, maminko to se tatínkovi nesměj, podívej chudák, jak ho tlačí ty kameny, co kdyby ho řízly a co kdyby ho tam kousnul žralok? Vždyť on tam může i spadnout! Na to byla jen jediná odpověď, byť lživá: "já se mu nesměju, já jsem spolkla, mouchu." Pozorovala mé slzy smíchu sice velmi nedůvěřivě, ale dále to nekomentovala. Než se manžel vrátil, s ním solidární komáři mě již stačili dát najevo, kdo je tady pánem a kdo je jejich potencionální večeře. Manžel přinesl překvapující zprávu v Poustkách jsou rybníky dva, zabočit doleva jsme měli až za tím druhým. Atak jsme dorazili spolu s posledními slunečními paprsky na místo samé. Nedlouho po výstupu z auta nás napadli indiáni se strašlivým řevem. Bylo to hned několik kmenů najednou: Šelmy, Jeleni, Sovy, Medvědi, Orli a Vlci. Poté co jsme předali obětiny, jsme byli shledáni přátelskými bělochy a pozváni do tábora. Já mezi pomalovanými tvářemi obtížně hledala vlastní dítě. Identifikace byl ztížena i tím, že byli všichni oblečeni v indiánském. Mluvili na nás všichni najednou: "teto, já jsem včera vyhrála, teto hele, já mám odřený loket, teto, já mám Šedivce a na rameni mi přistála krysa, naštěstí pro všechny byla plyšová, víš, že jsme viděli opravdovýho krtka, Sysel ho měl pod stanem. Měli jsme tady tři přepady a taky noční hlídky. Měli jsme k obědu móc dobrý knedlíky a byly s překvapením. A pak promluvilo moje dítě, mami, proč musím domů? Tak bylo definitivně stvrzeno, že na táboře nestrádala. Večer pokročil a už tu byl večerní nástup a pak přesun k připravenému táboráku. Byly zapáleny čtyři ohně: pravdy, lásky, míru a přátelství z nich pak vzplanul slavnostní již druhý táborový oheň, při kterém jednotlivé kmeny předvedly různé scénky a zazpívaly spousty písní, řeka zpívala s nimi a přidal se i vítr. Závěrečnou řeč pronesl velký náčelník Hiawatha, pochválil snad úplně všechny a předával svým indiánům dárky, jako vzpomínku na tábor. Slovo měl i druhý náčelník Vakanta. Proběhlo vyhodnocení velké táborové hry a rozdávaly se diplomy. Oceněny byly i bílé tváře, které s chodem tábora pomáhaly. Bylo úchvatné to všechno pozorovat a přiznávám, že jsem tak trochu litovala, že nejsem tak malá, abych mohla jet příště s nimi. Táborák ukončila až pořádná bouřka. Tak jsme jeli domů úplně promočení. Celou cestu nám dcera neúnavně vyprávěla a ještě několik dalších dní jsem poslouchala co všechno se událo a jak se těší na tábor příští. Děkuji Vám všem, kdož jste s jistě nemalým úsilím přispěli k realizaci tohoto tábora. Je to až neuvěřitelné, kolik radosti a krásných vzpomínek jste nám tím darovali. Zvláštní poděkování pak patří velkému Hiawathovi alias Kláře.

Za bělochy, Ta která komárům chutná
Jitka Müllerová

ATELIÉR ZDENKY BRAUNEROVÉ V ROZTOKÁCH U PRAHY

V červnu jsme informovali, že Středočeské muzeum v Roztokách u Prahy otevřelo zrekonstruovaný ateliér malířky Zdenky Braunerové. Její osobnost si však zaslouží podrobnější informaci. Česká malířka, grafička a knižní výtvarnice Zdenka Braunerová (1858 - 1934) je umělkyní, která rozhodně stojí za pozornost. Na svou dobu to byla žena výjimečně vzdělaná a nezávislá. Poutavě její život zachytil František Kožík v románech "Na křídlech větrného mlýna" a "Neklidné babí léto".

Její otec, František Brauner, byl významným pražským advokátem a politikem. Již v mládí se Zdenka rozhodla stát se malířkou, čemuž podřídila vše: učila se malovat (její první láskou byl malíř |Antonín Chittussi), posléze malířství studovala v Paříži. Zůstala svobodná, přestože se blízce přátelila s mnoha významnými umělci (spisovatel Julius Zeyer, Vilém Mrštík, literární kritik F.X.Šalda, spisovatel Miloš Marten). Její rodina na ni možná pohlížela jako na podivínku žijící dosti nekonformním způsobem života - Zdenka si dělala, co chtěla; dochovala se i různá kuriózní svědectví, jako že

Interiér po obnově (2005). Foto - Středočeské muzeum

Zdenka Braunerová před svým ateliérem, 20 - 30. léta 20. století. Foto - Archiv Středočeského muzea

jezdila na bicyklu (tehdejší novinka), a to dokonce v kalhotách, nebo se koupávala nahá v Roztockém potoce. Byla významnou osobností tehdejšího společenského a kulturního života, pro mnohé múzou a mecenáškou (například podporovala mladého sochaře Františka Bílka nebo malíře Jožu Uprku), cestovala - její sestra Anna Bourgesová byla provdána ve francouzském Samois. Jeden z ateliérů měla i v Paříži a v jistých obdobích zde intenzivně pracovala. Dokonce byl prý do ní zamilován slavný sochař August Rodin, když ho provázela po Moravském Slovácku, na které často zajížděla, a které jí bylo inspirací.

Její životní umělecká dráha byla provázena celou řadou změn a tvůrčích období a s nimi souvisela i nutnost mít kde pracovat, malovat a tvořit. Její tvorba zahrnovala obrazy, grafiky, kresby, knižní návrhy, malované sklo, malovaný nábytek a další předměty. Ve zralém věku si v letech 1903 - 1904 nechala postavit v sadu u Braunerova mlýna, kam jezdila rodina na letní pobyty, vlastní ateliér; ten si sama navrhla v podobě malého domku s velkou pracovnou, salonkem, "palandou" (podstřešní ložničkou), kuchyňkou a hygienickým zázemím. Sama ho charakterizovala jako něco "mezi českou chalupou a anglickým venkovským domem". Promítla se zde její záliba ve venkovském stylu i středověké architektuře. Domek se pro ni stal nejen dílnou, ale také místem setkání s četnými přáteli z řad umělců - někdy pro ně pořádala slavnosti a divadelní představení. Zimu většinou trávila v Praze nebo v Braunerově mlýně. Dařilo se jí střídavě - živit se uměním není jednoduché v žádné době. Zemřela v roce 1935, téměř opuštěna. I pak se ještě projevila její extravagance a romantismus - zjistilo se, že se jednak prohlašovala o pár let mladší, než ve skutečnosti byla, jednak se správně jmenovala Zdislava, ale protože se jí jméno zřejmě nelíbilo, celý život se nazývala "Zdénou".

Po její smrti připadl domek příbuzným. V roce 1969 ho zakoupil malíř Jiří Trnka s úmyslem zřídit si zde ateliér; realizaci tohoto záměru však přerušila jeho smrt. Po roce 1974 ateliér získalo Středočeské muzeum, ve kterém se také soustředila velká část pozůstalosti malířky, a mělo zde kanceláře a depozitáře.

Jak už to bývá, Zdenka Braunerová se stala skutečně slavnou až po své smrti. V roce 2000 se začala připravovat obnova ateliéru a jeho uvedení do původního stavu. Povodeň v roce 2002, která zatopila dům téměř po střechu a zcela zničila jeho zařízení, celý proces jen urychlila. Množství materiálů dokumentujících původní stav objektu bylo podkladem pro projekt obnovy - zachovalo se mnoho fotografií exteriéru i osobitě zařízeného interiéru - malířka měla ateliér doslova nacpaný obrazy, starožitným a lidovým nábytkem, lidovými výšivkami a dalšími krásnými věcmi. Podle těchto fotografií probíhala rekonstrukce. Do ložničky, z jejíhož interiéru se žádné fotografie nezachovaly, byla umístěna výstava o životě a díle malířky. V pomocných prostorách vznikla malá šatna a hygienické zázemí pro návštěvníky. Proběhlo restaurování trámového stropu a rekonstrukce zaniklého krbu. Byly odstraněny různé nepěkné stavební úpravy, které byly provedeny ve druhé polovině 20. století. V okolí ateliéru, ze kterého se stalo holé vyasfaltované prostranství, byl obnoven sad s plaňkovými ploty a lavičkou. Celý dům je jedním velkým živoucím exponátem. Přestože se muselo Středočeské muzeum vyrovnávat s mnoha překážkami, vznikla unikátní expozice, která rozhodně stojí za vidění. K tomu, aby ateliér opět vypadal jako za života majitelky, chybí již jen pár let, aby mohly stromy řádně vyrůst, a samozřejmě samotná fascinující paní domu, sedící na pavláčce.

Ing. Arch. Daniela Javorčeková

ČETBA NA POKRAČOVÁNÍ

O STARÝCH DOMECH A JEJICH OPRAVÁCH KAPITOLA 12

INTERIÉR

Když už máme tak pěkně opravený starý dům, jak jinak řešit interiér, než tak, že se inspirujeme bydlením našich předků. Byla by škoda takový dům zařídit tuctovým typovým nábytkem. Jsou samozřejmě velké rozdíly třeba mezi šlechtickým sídlem, interiérem měš□anského domu 19. století a zařízením prostého domku. Proto bychom měli interiér řešit tak, aby alespoň zhruba korespondoval s typem domu (i když, existují i náročné starožitně zařízené byty v paneláku, a proč ne - když to majitelům přináší radost). Jako inspirace nám mohou sloužit dobová vyobrazení či tematicky blízké expozice výstav a muzeí (zařízení chalupy - skanzeny, expozice o tom, jak se žilo v měšťanském domě, přináší mnoho lokálních muzeí, apod.).

Nemusíme se bát, že budeme kvůli tomuto záměru muset pořídit starožitný nábytek za mnoho peněz. Většinou má každý doma či na půdě pár starých kusů po předcích, někdy o tom dokonce ani neví (možná právě ta nejstarší a zdánlivě nejošklivější skříň na půdě by mohla být po očištění a opravě nejhezčím prvkem interiéru). Může je doplnit v podobném stylu. V současnosti není problém sehnat pěkný jednoduchý starý nábytek za slušnou cenu (použitelný zhruba do období první republiky). Většinou je levnější, než nový, ale zdaleka ne tak bytelný nábytek nabízený například v IKEA, přestože i tam lze vybrat pěkné věci

Stahovací lampa.
Foto autorka

ovlivněné historickým nábytkem. Především v antik-bazarech je dostatečně velký výběr. Někteří lidé dokonce starý nábytek stále ještě vyhazují či pálí.

Jsme-li schopni si ho sami opravit (opálit, natřít), pořídíme ho ještě levněji. Je-li nábytek v horším stavu, jsou v zásadě tyto možnosti, jak ho upravit: 1) Je-li povrchová úprava ještě celkem zachovalá nebo pouze lehce poškozená, ponechat ji, pouze povrch oživit voskem či jiným prostředkem na nábytek. 2) Velmi poškozenou povrchovou úpravu obnovit v celém rozsahu (často šelaková politura, fládrování a jiné, pro domácího kutila celkem náročné procedury - většinou vyžadují zásah specialisty; bohužel, dosti drahé jsou opravy čalounění). 3) Odstranit nátěry, zbrousit a pouze ošetřit např. napouštěcí fermeží. 4) Natřít krycí barvou, čímž lze sjednotit i poměrně nestejnorodý nábytek, který chceme použít vedle sebe v jedné místnosti (oblíbená je bílá či smetanová, která velmi prosvětlí interiér, ale i jiné barvy). Tam, kde se přímo nejednalo o lakovaný nábytek, nepoužíváme lesklé laky. Nezaškodí aplikovat prostředek proti dřevokazným organismům (u některých kusů nábytku napadených červotočem je dokonce nutné vpravit prostředek přímo injekční jehlou do dírek). Příliš poškozené nebo chybějící části nutno nechat opravit truhlářsky.

Důležitým prvkem v domě je jídelní stůl. Ve venkovských domech býval přímo srdcem domácnosti. Současný styl bydlení přináší čím dál větší obývací pokoje s objemnou sedací soupravou a televizí na stolku jako centrem všeho dění, a jídelní stůl je často degradován na pouhou výklopnou desku někde v koutě. Rodina zapadne do sedačky a sleduje televizi. Přimlouvám se za pořádný jídelní stůl, u kterého se rodina a přátelé scházejí a povídají si (to by si však již zasloužilo samostatnou kapitolu o životním stylu). Sedací soupravu, když už ji chceme mít, není jednoduché vybrat tak, aby se do starého domu hodila. Různé přetékající tvary a šmouhaté plyše navozují spíše atmosféru novostavby. Docela dobře vypadají sedačky s použitím dřeva či proutí, nejlépe však přímo starožitného designu; musíme však pečlivě rozlišovat mezi skutečnou starožitností nebo kvalitní replikou a pouhým kýčem. Službu pohodlného posezení splní i pěkná stará široká lavice opatřená matrací a polštáři.

Samostatným problémem je kuchyňská linka. Neměli bychom se nechat zlákat linkami "jakoby" starého vzhledu s různými vitrážemi a dalšími zdobnými prvky - většinou je zde velmi tenká hranice mezi zdařilým designem a kýčem; mimochodem, slovo "kýč" vzniklo již poměrně dávno z anglického výrazu "kitchen style" neboli "kuchyňský styl". Masivní dřevěné nebo dýhované skříňky jsou dobré, ale co nejjednoduššího stylu, který si takzvaně na nic nehraje. Další možnost je nechat si je vyrobit u truhláře, případně prostor pro skříňky vyzdít (zdivo obložit dlaždicemi nebo ponechat jen omítané) a nechat si vyrobit pouze dvířka či někde nechat otevřené police a jinde zkombinovat se závěsem. Vyrábějí se repliky starých porcelánových úchytek na dvířka. Dokonce se můžeme obejít bez horních skříněk, stačí, když seženeme pěknou starou závěsnou kuchyňskou polici a celou sestavu doplníme například starou kredencí (viděla jsem i zdařile upravenou starou kredenc, kde do vrchní desky byl zapuštěn nový dřez). Kuchyň pak vypadá daleko vzdušněji a originálněji. Novodobé povrchy kuchyňských dvířek, jako je plast, kov apod. by asi většinou nedopadly dobře. Moderní spotřebiče nejsou na závadu, pokud zrovna nevypadají, jako by zde právě přistály z Marsu.

Od kuchyně není daleko ke kachlovým kamnům. Netřeba snad ani říkat, že jsou skvostem každého interiéru. Kromě toho, že jsou krásná, jsou i velmi praktická. Je to záložní zdroj tepla, když nejde proud nebo se porouchá kotel. Mají-li plotnu, dá se na nich vařit či ohřívat voda. V přechodných jarních a podzimních měsících si jimi můžeme přitápět, i když je ústřední topení mimo provoz. Můžeme buď koupit kamna stará (většinou levnější, ale záleží na tom, v jakém jsou stavu) nebo si nechat postavit od kamnáře nová, což je investice značná, ale na celý život. Výhody různých "zápecních ležení", která přitom můžeme s trochou fantazie vybudovat v sousedství kamen, jsou nesporné. Vhodnou alternativou jsou i jiné druhy historických kamen (litinová nebo tzv. americká) nebo i některé zdařilé nové výrobky.

Náročné je rovněž zařízení koupelny. Kromě vhodné dlažby (popsala jsem v článku o podlahách) určují její vzhled i zařizovací předměty. Buď můžeme použít zcela jednoduché nadčasové tvary (např. kvalitní a levné české výrobky JIKA), nebo dobré - ale velmi drahé - repliky starých umyvadel, někdy se sloupovitými nožkami; staré vany také mívaly nožičky apod. Na trhu jsou dobře vypadající repliky vodovodních chromovaných baterií, a nemusejí být nijak závratně drahé. Opět platí - pozor na kýč! Kombinace chromovaného povrchu a porcelánu je osvědčená, žlutému kovu se raději vyhneme. Některé porcelánové prvky bývaly dokonce malované

Müllerova vila ve Střešovicích - původní koupelna ze 30. let 20. století.
Foto Pavel Štecha

Venkovský interiér z počátku 20. století - Rožnov pod Radhoštěm. Foto Valašské muzeum v přírodě

- doporučuji inspirovat se v dobové literatuře či na některých hradech a zámcích, kde se toto zařízení ještě zachovalo. Velmi neobyčejný po této stránce je například zámek Jánský Vrch v Javorníku, který se téměř úplně zachoval v podobě z přelomu 19. a 20. století včetně provozních místností, jako byla kuchyně, koupelny, prádelna apod. Zajímavé původní zařízení ze 30. let 20. století si lze prohlédnout třeba v rekonstruované Müllerově vile v Praze - Střešovicích, kde se konají prohlídky pro veřejnost.

Interiér dotvoříme výběrem textilií na závěsy a čalounění, koberci apod. V 18. až 19. století byl oblíben dekor tenkého svislého pruhování, používal se na tapetách, textiliích, čalounění nábytku i na obkladech koupelen. Můžeme ho s úspěchem použít i dnes. Působí noblesněji, než například oblíbené kostkované vzory, které sice také nejsou špatné, ale vypadají poněkud chalupářsky. Rozhodně bychom se měli vyvarovat textilií s abstraktními vzory anebo příliš velkými květy - mají moderní vzhled a těžko se s nimi kombinují další prvky. Použijeme-li výrazný historický vzor (pruhy nebo květy), je jistější kombinovat je již pouze s jednobarevnými textiliemi, a to jednak ve stejném barevném tónu, jednak je doplnit ještě i výraznější kontrastní barvou; interiérům laděným pouze do jednoho odstínu vždy něco schází (před revolucí vysoce módní kombinace béžové a tmavě hnědé působí fádně; jistě, v té době nebylo nic k sehnání… zato dnes máme téměř neomezené možnosti). Není problém sehnat staré mosazné konzoly, kroužky a tyče na závěsy, které jsou krásné, vypadají lépe, než většina soudobých výrobků a stačí je pouze vycídit.

Co se týče koberců, dobré jsou s "perskými" nebo rostlinnými vzory nebo jednobarevné. Abstraktní vzory se s historickým zařízením kombinují těžko. Také se vyhýbáme povlakovým kobercovým krytinám položeným "od stěny ke stěně" - vypadají trochu jako v kanceláři a navíc bývají neprodyšné. Dalším důležitým prvkem jsou osvětlovací tělesa. V bazarech je poměrně široká nabídka funkčních starých svítidel - většinou mosazné se skleněnými cylindry; nad jídelní stůl jsou osvědčené tzv. stahovačky, které mění výšku pomocí závaží. Na stěnu jsou vhodné nástěnné lampičky se stínítkem zvonovitého nebo kulového tvaru. Dále můžeme použít mosazné stojací lampy. Cenově tato svítidla vycházejí podobně, jako kvalitní výrobky soudobé. Tím se dostáváme k takovým detailům, jako co si pověsit na stěnu a podobně, ale to všímavý čtenář a milovník starých domů už jistě vymyslí sám.

Ing. Arch. Daniela Javorčeková

NENÁPADNÉ SKVOSTY BUŠTĚHRADU

Dnes o jednom domě, který měl štěstí. Stará lékárna čp.32 v ulici Oty Pavla v posledních letech chátrala. Velmi starý dům, původem jistě z 18.století, vznikl spojením dvou sousedících (půdní prostor je stále rozdělen na dvě samostatné části). Má zajímavý, asymetricky vykrojený štít se zbytky starých nápisů a okrových nátěrů. Poté, co se knihovna v jeho horním patře přesunula do nově zrekonstruovaného Městského kulturního centra, byl uzavřen, začalo do něj zatékat a začaly se rozpadat okolní opěrné zdi. Dům měl problémy se statikou i s vlhkostí - některé stěny v přízemí byly souvisle porostlé zelenou řasou. Již to vypadalo, že to s ním špatně dopadne, ale v roce 2003 se naštěstí dostal do správných rukou. Momentálně v něm probíhá rekonstrukce. Obnoveny budou staré podlahy, okna i dveře. Téměř opraveno je již přízemí - systém větracích kanálů odstranil obtížnou vlhkost. Našly se zde krásné malované stropy z 19. století, které byly restaurovány. Domnívám se, že podobné výmalby by se daly najít i v mnoha dalších buštěhradských domech - lékárna nebyla nijak výjimečně bohatý dům, podobná výzdoba byla v té době běžná.

K ČLÁNKU Z MINULÉHO ČÍSLA

Zdá se, že článek o nenápadných skvostech v minulém čísle se mi opravdu pěkně "povedl". Nejdříve se ozvala majitelka čp. 61 dotčena zmínkou o tom, že dům stále chátrá. O domě jsem psala proto, že se mi líbí, v tom smyslu také byl zbytek článku. Tímto se jí tedy omlouvám, měla jsem staré informace; ve skutečnosti se dům již postupně opravuje, momentálně uvnitř.

Pak byly další dvě reakce na téma krámku v čp. 123. Prvotním posláním rubriky "Nenápadné skvosty" je upozorňovat na krásné staré buštěhradské domy, jímž čp. 123 nepochybně je, a neodmyslitelně k němu patří i krámek. Doufám, že lidé bydlící poblíž, které mohou obtěžovat někteří neukáznění návštěvníci krámku, pochopili, že chválím krámek, nikoliv činnost těchto zákazníků. Věnuji se této problematice z estetického hlediska a nepřísluší mi hodnotit jejich životní styl. Co se týče krámku, je malebný a je dobře, že tam je! Kdyby se zavřely všechny malé krámky, budeme muset všichni jezdit nakupovat do supermarketu a centrum města zmrtví ještě víc, než už se to stalo.

Ing.arch. Daniela Javorčeková

Foto č.4: Dům čp.32 (2004). Foto Martin Aushaus

OKÉNKO DO SVĚTA

ÍRÁN - ZEMĚ KONTRASTŮ - 4. ČÁST

V posledním, tedy již třetím povídání o Íránu jsme si slíbili, že v jednom z příštích článečků, si ještě popovídáme o městě perských básníků, či městě růží, jak je ve světě město nazýváno. Ano, je to Šíráz, páté největší město co do počtu obyvatel (450 - 500tis.obyvatel) současného Íránu. Tím ukončíme naše cestování po této geograficky a historicky jen s málo kterou srovnatelnou zemí Středního Východu. Abychom si snad konečně mohli v některém z příštích "Okének do světa" volně popovídat o životním stylu íránců, jejích zvycích, kuchyni a možná i o tom, jak se Írán vyvíjí dnes.

Dovolte milí čtenáři, abych jen připomenul, že z překrásného, historického města Isfahánu o kterém jsme si povídali v posledním "Okénku do světa" je třeba urazit 1000 km na jih, do provincie Fars, která, jak bylo již minule řečeno, se stala kolébkou íránské jednoty. Vždyť dialekt perštiny, tzv. fársí se stal oficiální a literární řečí Íránu.

Uvedenou provincii je možné rozdělit na dva dosti odlišné celky. Severní, kde leží právě Šíráz a Alexandrem Velikým zničené sídlo perských šáhů Persopolis, o kterém jsme si již povídali a jižní část sahající až k bájnému Perskému zálivu. V severní části jsou četná úrodná údolí mezi jednotlivými hřebeny pohoří Zágros, které je zde nižší v porovnání s 5tisíc.výškami na úrovni Teheránu a tedy relativně přístupné. Využití dobrého dopravního spojení karavan velbloudů s velkými oázami přispívalo ke vzniku a růstu měst v této oblasti. Právě zde se střetávaly dva hlavní proudy života v tehdejší Persii. To je také jeden z důvodů, proč si o této pro mnohé neznámé a exotické části světa povídáme. Byl to střet nomádských kočovných kmenů a obyvatelstva žijícího ve městech. Kočovné kmeny ať už turecky hovořící kmen kaškajů, nebo skupiny kamešů sdružujících kmeny mluvící turecky, arabsky a persky, byly až do 10. stol. stálou hrozbou pro města, která obchodovala s bohatými oblastmi zabývajícími se např. lovem perel či pěstováním rýže, koření, vzácného ovoce v oblasti Perského zálivu. V této oblasti byla politika

Detail hrobky básníka Haféze

Část města Šíráz

Brána Darwoze koran

násilného usazování kmenů prováděna s maximální tvrdostí.

Po nálezu nafty v Khůzestánu a orientaci transíránské železnice na přístavy v této provincii, význam Farsu poklesl a z velkých měst zde zůstal právě jen Šíráz.

Rozvoj tohoto města nadešel až s příchodem islámu. Ale již v dobách Achamejnovců, tedy ve 4.stol.př.n.l., jsou zde zaznamenány známky osídlení. I za dynastie Sasánovců v prvních stol.n.l. patřil Šíráz k důležitým městům i když v té době leželo hlavní město o něco severněji - v Pasargádách v Persopoli a později v Isfahánu. Arabská invaze v 7. stol. nakonec ovlivnila další rozvoj tohoto města, protože Isfahán postavení hlavního města ztratil. Teprve v 19. stol. byl Šíráz opuštěn novou vládnoucí dynastií Kajárů ve prospěch Teheránu, jako nového hlavního města.

Jaké město Šíráz vlastně je? Je to město plné zeleně, palem, exotických květů, ale i nám evropanům známých růží lišících se však svojí bohatou barevnou paletou, ale i tvary a snad i exotickou vůní. Odtud také již zmíněné "město růží". Je to právě mírné podnebí v zimě a ne příliš horké v létě, které kontrastuje s kontinentálními pouštními a horskými oblastmi Íránu. To vše je podmíněno nadmořskou výškou 1600 m n.m. ve které se město Šíráz nachází.

Výše zmíněná tisícikilometrová vzdálenost mezi Teherán a Šírázem se blíží ke svému konci. Silnice před Šírázem prochází úzkým horským průsmykem a poté se svažuje do údolí v němž Šíráz leží. Těsně před vjezdem do města projedete vysokou branou, která se nazývá Darwóze Koran nebo-li Brána Koránu. To již nás město pohltilo svým zvláštním koloritem vyznačujícím se řadou starých perských staveb vyzdobených mozaikou s květinovými tedy typicky šírázkými motivy, spletí listů a květů převážně růží nejrůznějších odstínů.

Nelze opomenout návštěvu dvou nejznámějších klasických perských básníků. Mauzoleum básníka Haféze ležící v severní části města v překrásné zahradě plné květinových záhonů a stromů exotických druhů včetně pomerančovníků. Haféz žil v Šírázu v letech 1320-1389. Je pokládán za největšího perského básníka a jeho

verše jsou všeobecně známé mezi obyvateli Íránu.

Asi dva km za mauzoleem Haféze na okraji Šírázu je mauzoleum dalšího velikána perské poezie - básníka Saádího, který se narodil v Šírázu r. 1184 a zemřel v r. 1291, tedy ve věku 107 let. Saádí byl rovněž velkým cestovatelem, byl dokonce při svých cestach zajat křižáky v Sýrii. Jeho nejznámější básnickou sbírkou je Golestán (zahrada růží). Saádí má na své hrobce umístěné v pavilonu verše, které sám napsal: "z hrobu Saádího syna Šírázu line se vůně lásky. Ucítíš ji ještě tisíc let po jeho smrti".

Šírázké zahrady patří mezi íránkými městy k nejslavnějším hlavně pro jejich uspořádání, pestrost květin a stromů. To potvrzuje zejména Baghe Eram (rajská zahrada), která se nachází v západní části Šírázu. Tato zahrada i altán v ní umístěný jsou pokládány za vzor perské zahradní architektury. Stejně silný dojem však vyvolává i Baghe Delgoša dvě století stará zahrada s pomerančovníky, záhony žlutých růží, modrých lilií a ozdobných keřů. Při procházce v Narendžestane Kavan (Kavanův pomerančový háj) cítíte plnou

Potomci kmene Kaškajů

Baghe Eram - altán

vůni kvetoucích pomerančovníků a nejrůznějších květin.

Jak jinak zakončit tuto část našeho povídání než zmínkou o v Persii všudypřítomném bazaru. I zde je možné bazar navštívit. Byl postaven již v 18. stol. Kromě tkaných koberců - kelimů patří k šírázským originálním řemeslnickým výrobkům těžké stříbrné náramky s přívěsky a pověstné šírázské perletí vykládané krabičky. Před odjezdem z města potom stojí za to se občerstvit v restauraci ve staroperském stylu zvané Saraj-e-Mošir. O tom snad příště.
Salam alejkum (pozdrav na rozloučenou příště).

RNDr. Miroslav Oplt, Csc.

POLICIE ČR INFORMUJE

ZPRÁVA K BEZPEČNOSTNÍ SITUACI V BUŠTĚHRADĚ ZA OBDOBÍ OD 1. 8. DO 30. 9. 2005

V měsíci srpnu 2005 byly ve městě spáchány celkem tři trestné činy, 5 přestupků a nalezeno 1 odcizené motorové vozidlo. U zjištěných trestných činů převažuje majetková trestná činnost (krádeže)a u přestupků občanské soužití mezi občany. Byl zjištěn jeden pachatel trestného činu a dva pachatelé přestupků.

V měsíci září 2005 bylo ve městě spácháno celkem pět trestných činů, šest přestupků, zadržena osoba v celostátním pátrání a nelezeny 2 odcizená motorová vozidla.

U zjištěných trestných činů opětovně převažuje majetková trestná činnost, u přestupků majetek a občanské soužití mezi občany. Byli zjištěny tři pachatelé přestupků.

Mezi nejčastější lokality, kde je páchána trestá činnost a přestupky byly vytipovány ulice Kladenská, Hřebečská a Starý hrad, v těchto došlo k největšímu počtu událostí evidovaných na zdejší součásti.

por. Petr Kohout

NAPSALI O NÁS

(ps): Opěrné zdi se rozpadají, na opravu nejsou peníze
Kladenský deník. Roč. 10, č. 168 (20. 7. 2005), s. 2.
[*Stav opěrných zdí ve staré zástavbě Buštěhradu se stále horší.*]

MARKOVIČ, Jan: Podívejte se, kudy chodil Ota Pavel
MF DNES. Roč. 16, č. 170 (22. 7. 2005), Střední Čechy Dnes, S. C/6. 1 foto (fot. Archiv - pohled na rybník a pivovar přes cedulku naučné stezky u rybníku)
[*Pozvánka na naučnou Stezku historií Buštěhradu*.]

(kos): Život prožil s heligonkou a s heligonkáři
Kladenský deník. Roč. 10, č. 177 (30. 7. 2005), s. 3 (fot. B. Kostka - Evžen Ježek s heligonkou)
[*Na doby, kdy se v Buštěhradě scházeli v hospůdkách kamarádi a při pivečku jim vyhrával harmonikář na heligonku, vzpomíná Evžen Ježek z Bouchalky*.]

SKLENIČKA, Petr: Lidem vadí dunění nákladních aut, zpomalovací pruhy vše nevyřeší
Kladenský deník. Roč. 10, č. 186 (10. 8. 2005), s. 2. 1 foto (fot. O. Špalek - 4 děti přecházející silnici u autobusové zastávky)
[*Vedení města se připravuje na důležitou schůzku se silničáři, aby se opět pokusilo o řešení dlouhodobě problematické dopravní situace v Buštěhradě.*]

SKLENIČKA, Petr : Psi bývají při cestách na dovolenou občas přebyteční a končí v útulcích.
Berounský deník. č. 190 (15.8.2005), s. 3. il.
[*Provoz psího útulku na Bouchalce v Buštěhradě*.]

(ht): Maminky s dětmi míří do Pelíšku
Kladenský deník. Roč. 10, č. 219 (27. a 28. 8. 2005), s. 2
[*Nová sezóna v MC Buštěhradském pelíšku a připravované kurzy*.]

SKLENIČKA, Petr: Rekonstrukce buštěhradského zámku by měla stát "jen" 200 milionů korun'
Kladenský deník. Roč. 10, č. 219 (17. 9. 2005), s. 2.
[*Obnova historické dominanty města Buštěhradu by neměla být tak drahá, jak se původně předpokládalo. Podle prvotních odhadů by kompletní rekonstrukce spolkla až půl miliardy, nyní bylo zjištěno, že by náklady měly být ani ne poloviční*.]

Připravila I. Kasalická, info bibliogr. oddl. SVK Kladno a webové stránky města Buštěhrad

BUŠTĚHRADSKÝ CHODEC

HRA ŠKOLOU

motto: "Člověk si hraje jen tam, kde je v plném smyslu člověkem. A zcela člověkem je jen tam, kde si hraje." Friedrich Schiller

Ach ta filozofie, ta mě jednou zabije... citát sice chápu, nicméně vysvětlit ho přesně nedovedu. Úplně jasné mi však je, že: "Kdo si hraje, nezlobí." To je taky pěkný úvod, ne?
Z dětství si jistě všichni pamatujeme vzrušení z nejrůznějších her i hrátek. Jaké zázraky fantazie a obrazotvornosti nám otevíraly netušené obzory a přinášely neopakovatelnou radost. Modelování úžasně praštěných situací, napodobování, hraní nejrůznějších úloh a zhmotňování pestrých snů nám rozvíjelo cit i rozum. Umožňovalo nám prožívat vítězství i prohry, opakovat si různé jakoby ztracené situace, a tím poznávat sebe sama i reakce druhých. Pochopení principu volby nás učilo svobodnému a odpovědnému rozhodování, rozkrylo stav sebevědomí a vůbec zvýraznilo naší osobnost. Hraní bylo, je a bude krásné, veledůležité, nezaměnitelné a nezapomenutelné.

O nás mužích se říkává, že zůstaneme věčně rozvernými školáky. O svém tatínkovi jsem si sice myslel něco úplně jiného, ale dnes, byvše v jeho věku, chápu smysl tohoto tvrzení. Pominu-li marné sílení svalů v zesilovnách všeho druhu, provází nás různé koníčky a klukovské zájmy mnohdy po celý život. Tak například jezdíme jak o závod na všem, co je po ruce, hrajeme karty a sypeme krmení rybám i majitelům hracích automatů. Přestavujeme, přistavujeme a zastavujeme domy, obklopujeme se hady, štíry, netopýry a nevhodnými kamarády. Cítíme se součástí neohroženého mužného vojska v ochozech stadionů, prožíváme dramata pilotů RAF, když nám za plot bohnického sanatoria spadne vymazlený modýlek a statečně budujeme opevněné pestrobarevné hrady svým princeznám, ať to vypadá, jak to vypadá. Inu, hra je hra, hlavně, když si na ní vyboxujeme prostor.

Ženy jsou oproti nám jiné jen zdánlivě. Také nezapomenuly na své dětské hry, na svá první vzrušení, ani na své sny. To jen realita života z nich nadělala opravdické učitelky a lékařky, miminka chovají také opravdová a vyšívání deček křížkovým stehem musely vyměnit za nekonečné opravy montérek a žehlení košil. V nejedné ženské duši však stále žije malinko rozmazlená princeznička nebo tajuplná mocná čarodějka, vyvolená v náruči uhrančivého Sandokana nebo kosmonautka Těreškovová. Jenom málo času jim zbývá na chvilky snění, srdceryvné seriály nebo na sportování s přáteli. Jejich prostor na hry se většinou zúžil na hrátky se složenkami, dětmi a hravými manželi. Inu, nic moc... ale...

Hraním s dětmi se jaksi uzavírá pomyslný kruh. Od starého vola učí se orati mladší. Snažíme se ratolístkám vysvětlit, jak lze naložit s časem mezi požíváním více či méně zdravé výživy, blahodárným spánkem a otravováním bez příčiny. Nezvládáme-li to, můžeme čekat, že se dcerečka či junák nenaučí ani v budoucnu věnovat ničemu jinému, než jsou zmíněné punkty. Tedy nic záviděníhodného. A tak stavíme domečky z kostek, kreslíme pajduláky, zesměšňujeme se napodobováním zpěvu, lepíme nelétavé draky, dolujeme tunely a taháme děti po památkách na zbytečně vysokých kopcích. Ony to bedlivě vnímají, napodobují a taky velice přísně hodnotí. Šokují nás přitom svou přímočarostí a bezbřehou fantazií. Společné hry s jinými dětmi pak bezvadně rozvíjejí sociální cítění a schopnosti komunikace, i když to občas stojí trochu nervů, času, slzí a písku ve vlasech.

Měli bychom jim i sami sobě udělat víc prostoru ke hrám. Naučit se zase popustit uzdu okřídlenému oři vlastního dětství a pustit se ke slunci jak Daidalos. Ajak dopadne to naše mládě, to se teprve pozná. Vzpomene-li na zkušenost získanou již při hře, neutopí se ani v nejtemnějším oceánu. Kdo si však myslí, že hračka z oblíbeného dětského menu nebo nejnovější počítačová jatka zalátají pošramocený vzor, ten si z hraní zaslouží jednoznačně kuli! Ten si totiž asi nikdy neuvědomoval, že i dřevěného kačera bolí, když ho táhneme převráceného na bok. A asi bude i těžko chápat, proč je tu tolik povyku kolem zrušených pískovišť. Ach jo, Jene Ámosi...

JB

Vydává Městský úřad Buštěhrad. Povoleno výměrem čj.33/76 OÚ Kladno.Vychází 6× ročně. Náklad 1000 ks. ZDARMA. Redakční rada: Veronika Kellerová (předsedkyně), ing. Martin Ježek (výkonný redaktor), Jiří Blesk, ing. arch. Daniela Javorčeková, Mgr. Ivona Kasalická, Mgr.Blanka Kufnerová, Linda Libertinová, ing.Jitka Müllerová, ing.Kateřina Stolárová; grafické práce PhDr. Dana Stolzová; fotografická spolupráce: Martin Aushaus; Kontakt: MěÚ Buštěhrad, Hřebečská 660, 273 43 Buštěhrad (L.Libertinová) a Městská knihovna; e-mail: bzpravodaj@seznam.cz. Tisk:Tiskárna Kočka Slaný. Toto číslo vyšlo: 25. října 2005. Uveřejněné příspěvky nemusí vyjadřovat stanovisko vydavatele a redakční rady. Nevyžádané rukopisy a další podklady se nevracejí. Uzávěrka dalšího čísla Buštěhradského zpravodaje - 6/2005 - bude 30. 11. 2005.